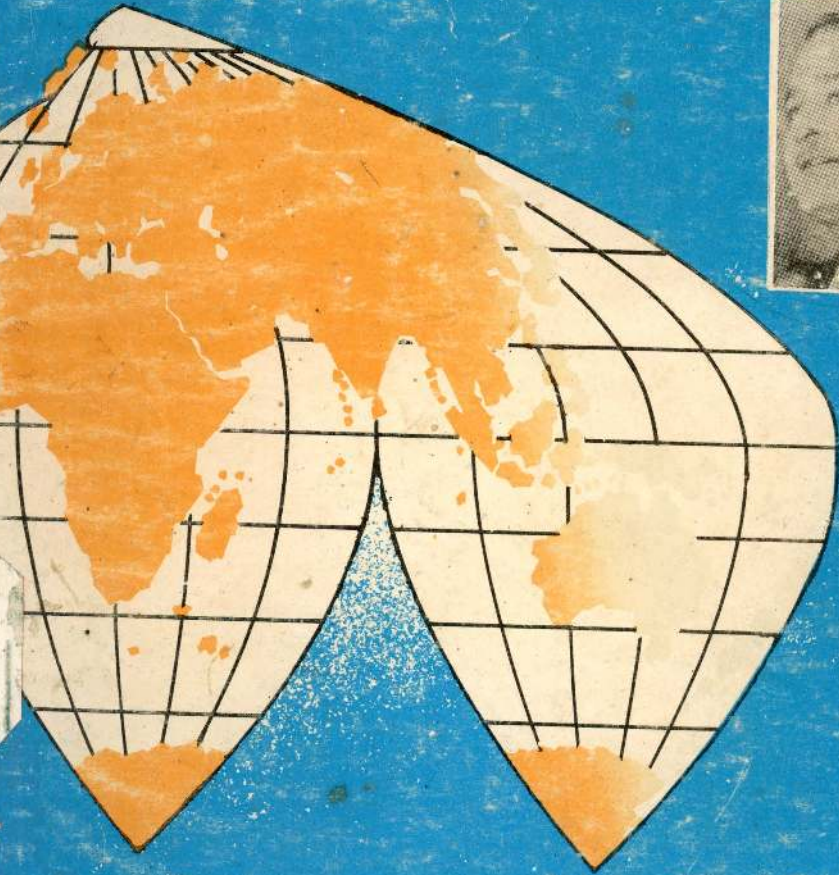

அணிசேரா இயக்கம்

(பெஸ்கிரேட் முதல் ஹாராரேவரை)

NON ALIGNED MOVEMENT (From Belgrade to Harare)

கண சபாஷ் சந்திரபோஸ்

மனோபதி பதிப்பகம்

MANOPATHY PUBLICATION

Digitized by srujanika@gmail.com

அணிசேரா இயக்கம்

(பெல்கிரேட் முதல் ஹாராரேவரை)

NON - ALIGNED MOVEMENT (From Belgrade to Harare)

கண.சுபாஷ் சந்திரபோஸ்

மனோபதி கம்பைன்ஸ் வெளியீடு

பதிப்புரிமை

COPYRIGHT

MANOPATHY
COMBINES

150, Sea Street Colombo-11 Sri Lanka, Tel: 29345

ரூபா 20/-

சமர்ப்பணம்

என்னை ஆளாக்கி அன்பு காட்டி
ஈசனடி சேர்ந்த அன்புத் தெய்
வம் கற்பகம் அம்மாவின் பொற்
பாத கமலங்களுக்கு இந்நூலை
சமர்ப்பணம் செய்கிறேன்.

கண. சுபாஷ் சந்திரபோஸ்

Minister of Foreign Affairs
Sri Lanka

I am glad to send this message of greetings to Mr. K. Subashchandra-bose on the occasion of the ceremonial launching of his book "Non-Aligned Movement — from Belgrade to Harare".

The author is a well-known Sri Lankan journalist in Tamil and writes quite competently on international affairs.

In the shaping of the country's foreign policy informed commentators on international affairs are indispensable. They do have a contribution to make. Non-alignment is an integral part of our country's foreign policy. Therefore the discussion of the philosophy, politics and so on of this concept on the widest scale is desirable, if not necessary.

Therefore, I wish to congratulate Mr. K. Subashchandrabose on having written this book on this important subject.

27th November, 1987.

A. C. Shahul Hameed
FOREIGN MINISTER

பதிப்புரை

அணிசேரா இயக்கம் இன்று சர்வதேச அரங்கில் மூன்றாவது உலக நாடுகளில் செல்வாக்கையும், அங்கீகாரத்தையும், பாதுகாப்பையும் உயர்த்தியதோடு சிறிய நாடுகளின் பலதரப்பட்ட பிரச்சனைகளைத் தீர்த்து வைக்கும் பலம் பொருந்திய நிறுவனமாகத் திகழ்கிறது.

ஆசிய ஜோதி பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு, நாசர் போன்ற உலகத் தலைவர்களின் தூரதிருஷ்டி நலநோக்கங்களினால் உருவாக்கப்பட்ட இவ்வியக்கம், பெல்கிரேட் முதல் ஹாரே வரையுள்ள கடந்த இருபத்தைந்து வருட காலப்பகுதியில் இந்தியப் பிரதமர்கள் 'பாரத ரத்ன' ஸ்ரீமதி இந்திராகாந்தி, திரு. ரஜீவ் காந்தி இலங்கையின் முன்னாள் பிரதமர் திருமதி ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்கா, இலங்கை ஜனாதிபதி திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன, சிம்பாப்வே பிரதமர் திரு. முகாபே போன்ற பல்வேறு தேசத் தலைவர்களின் தலைமையிலும் வழி நடத்தலிலும் வீறுநடை போட்டு நடுநிலைக் கோட்பாட்டையும் உலக சமாதானத்தையும் மிகவும் வலிமையுடன் கடைப்பிடித்து வந்துள்ளது.

இத்தகைய பலவித சிறப்புகள் பொருந்திய அணிசேரா இயக்கத்தின் வரலாற்றையும் தார்ப்பரியத்தையும் தனது விமர்சனக் கண்ணோட்டத்துடன் இந்நூலில் எழுதியிருக்கிறார் இத்துறையில் நன்கு பரிச்சயம் கொண்ட கண.சுபாஸ் சந்திரபோஸ்.

சுபாஷ் கடந்த ஏழு ஆண்டுகளாக வீரகேசரியில் வெளிநாட்டு அரசியல் கட்டுரைகளை மிகுந்த ஆர்வத்துடன் ஆராய்ச்சி பூர்வமாக எழுதி வருபவர். குறிப்பாக ஆசிய-ஆபிரிக்க -லத்தின் அமெரிக்க -ஐரோப்பிய அரசியல் நிகழ்வுகள் குறித்து இதுவரை முன்னூறுக்கும் அதிகமான கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார்.

சுபாஷ், நேதாஜி, தெய்வப்பிரியன், கற்பகம் ஆகிய பெயர்களில் வீரகேசரியில் கட்டுரைகள் எழுதும் இவர், வாஸ்கொலியிலும் தொலைக்காட்சியிலும் வெளிநாட்டு செய்தி விமர்சன நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்கு கொள்கிறார்.

இந்த இளம் நூலாசிரியரின் மூன்றாவது படைப்பாக 'ராஜீவின் வெளிநாட்டுக் கொள்கையும் இந்திய ராஜதந்திரமும்' என்னும் நூலை எழுதி அடுத்த பிரசுரமாக வெளியிடவுள்ளோம்.

மனோபதி, கம்பைன்ஸ்
150, செட்டியார், தெரு
கொழும்பு-11
இலங்கை

இ. குமரகுருநாதன்

FOREWORD

I am particularly happy to be associated with this book in Tamil on Non-Alignment, not only because its author Kanapathypillai Subhas Chandra Bose, is a keen observer of the international scene, but also because I am reminded of the historic occasion of the first Non-Aligned Conference of Heads of State and Government held in Belgrade, Yugoslavia, in September 1961, where I had participated as Adviser to the Prime Minister of Ceylon.

"Anisara Iyakkam: Belgrade Muthal Harare Varai" is a very useful book on the non-aligned movement. The author traces the history of the movement from the first Conference of Heads of State and Government to the eighth one held in Harare in 1986 — a span of twenty five years during which period the Movement had spread to all continents and is now an influential force in international affairs. He goes into the origins of the Non-Aligned Movement— the Asian Relations Conference in New Delhi in April 1947, which affirmed Asian Nations' commitment to support national liberation movements and the Bandung Conference in April 1955, a broad-based forum of Asian-African states, which developed further the Pancha Seala, the five principles of peaceful co-existence. He states that the name "Non-Alignment" was first given by Jawaharlal Nehru, Prime Minister of India, in 1954.

Jawaharlal Nehru had declared as early as in 1946— "We propose, as far as possible, to keep away in the power politics of groups, aligned against one another, which have led in the past to world wars and which may again lead to disasters on an even vaster scale." The newly independent countries of Asia and Africa did not want to be drawn into any wars. After centuries of subjection, they deeply cherished their newly won freedom and wanted peace for political, economic and social reconstruction. The desire to keep out of conflicts and to put their own houses in order necessitated the policy of Non-Alignment. An open mind motivated by a strong desire to preserve one's enlightened self-interest, world peace and international understanding formed the basis of their thinking.

The author had earlier published in 1985 "Bharat Ratna Indira", a book in Tamil on Indira Gandhi, which was well received by the reading public. In September 1986 he went to Japan on a Fellowship Programme for Asian Journalists at the invitation of the Foreign Press Centre of Japan. He has gained wide recognition as a well-informed writer and commentator on international affairs and is at present the Chief Sub-Editor of the Tamil daily, Virakesari, published by Express Newspapers (Ceylon) Limited. He has used his vast knowledge and experience in bringing out this book, which should serve as a useful reference book for students of international affairs.

Yogendra Duraiswamy

Former Permanent UN Representative

2nd September 1987.

for Sri Lanka.

அணிந்துரை

அணிசேரா இயக்கம் சம்பந்தமாக தமிழில் வெளியாகும் இந்த நூலுடன் சம்பந்தப்படுவதில் நான் மிக மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இதன் ஆசிரியரான திரு. கணபதிப்பிள்ளை சுபாஷ் சந்திரபோஸ் சர்வதேச விவகாரங்களை உன்னிப்பதாக அவதானிக்கிறார் என்ற காரணம் மட்டுமல்ல. 1961 ஆம் ஆண்டு யூகோஸ்லாவிய தலைநகர் பெல்கிரேட்டில் இடம்பெற்ற சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த முதலாவது அணிசேரா உச்சி மாநாட்டின் போது இலங்கை பிரதமரின் ஆலோசகராக நான் பங்குபற்றினேன் என்பதால் பெருமையடைகிறேன்.

அணிசேரா இயக்கம் (பெல்கிரேட்முதல் ஹாராரேவரை) என்ற நூலானது அணிசேரா இயக்கத்தின் நடவடிக்கைகளைப்பற்றி தமிழில் விபரிக்கும் ஒரு பயனுள்ள நூலாகும். நூலாசிரியர் முதலாவது உச்சிமாநாட்டிலிருந்து 1986 செப்டம்பரில் சிம்பாப்பே தலைநகர் ஹாராரேயில் இடம்பெற்ற எட்டாவது உயர் மாநாட்டு (இயக்கம் சகல கண்டங்களுக்கும் பரவி சர்வதேச விவகாரங்களில் ஒரு செல்வாக்குமிக்க சக்தியாக மாறியுள்ள இடைவெளி) வரையிலான இயக்கத்தின் சரித்திரத்தை விபரித்துள்ளார்.

அணிசேரா இயக்கத்தின் தோற்றுவாய்களான, தேசியவிடுதலை இயக்கங்களான ஆசிய நாடுகளின் கடப்பாட்டை உறுதிப்படுத்திய 1947 ஏப்ரல் 15-ல் இடம்பெற்ற ஆசிய உறவுகள் மாநாடு, பஞ்சசீலத்தை மேலும் முன்னெடுத்துச் சென்ற 1955 பாண்டுங் ஆசிய—ஆபிரிக்க மாநாடு என்பவற்றை நூலாசிரியர் இந்நூலில் விபரமாகவும், ஆழமாகவும் ஆராய்ந்துள்ளார். அணிசேரா இயக்கம் " என்ற பெயர் மறைந்த இந்தியப்பிரதமர் பண்டிட் ஜவஹர்லால் நேருவினால் 1954 ஆம் ஆண்டு கொடுக்கப்பட்டதாக நூலாசிரியர் குறிப்பிடுகிறார்.

" கடந்த காலத்தில் உலகப் போர்களுக்கு வழிவகுத்ததும், மீண்டும் அனர்த்தங்களுக்கு அதுவும் பாரிய அளவில் வழிவகுக்கக் கூடியதுமான—ஒன்றுக்கு எதிராக ஒன்று அணிசேரும் குழு அதிகார அரசியல் போட்டிகளிலிருந்து விலகியிருக்க சாத்தியமான அளவில் நாம் உத்தேசித்திருக்கிறோம் " என்று 1946 ஆம் ஆண்டு ஜவஹர்லால் நேரு பிரகடனம் செய்தார். புதிதாக சுதந்திரம் அடைந்த ஆசிய—ஆபிரிக்க நாடுகள் எந்தவொரு போருக்குள்ளும் தாங்கள் ஈடுபடுத்தப்படுவதை விரும்பவில்லை.

பலநூற்றாண்டுகால அடக்குமுறையின் பின்னர் பெற்ற சுதந்திரத்தை பெரிதாக மதிக்கும் அந்நாடுகளின் மக்கள் அரசியல், பொருளாதார, சமூக புனர்நிர்மாணங்களுக்காக சமாதானத்தை விரும்பினார்கள். மோதல்களிலிருந்து விலகியிருக்கவேண்டுமென்ற அவாவும், தங்கள் தேசத்தை ஒழுங்கமைக்க வேண்டுமென்ற விருப்பமும் அணிசேரா கொள்கையை அத்தியாவசியப்படுத்தின. ஒரு நாட்டின் சொந்த நலன்களையும் உலக அமைதி, சர்வதேச புரிந்துணர்வை பேணவேண்டுமென்ற உறுதியான அவாவினால் உந்தப்பட்ட திறந்த மனப்போக்கு இந்த நாடுகளின் சிந்தனையின் அடித்தளத்தை வளர்த்தன.

இந்நூலாசிரியர் ஏற்கனவே 1985 ஆம் ஆண்டு "பாரதரத்னா இந்திரா" என்ற நூலை வெளியிட்டிருந்தார். இந்த நூல் வாசகர்கள் மத்தியில் அதிக வரவேற்பை பெற்றது.

1986 செப்டம்பரில் இவர் ஜப்பானிய வெளிநாட்டு பத்திரிகை மன்றத்தின் புலமைப்பரிசிலைப்பெற்று டோக்கியோவில் பத்திரிகைத்துறை சம்பந்தமாக பயிற்சிபெற்றார், வீரகேசரி பத்திரிகையை வெளியிடும் எக்ஸ்பிரஸ் நியூஸ்பேப்பர் தாபனத்தில் தற்போது சிரேஷ்ட உதவி ஆசிரியமாக பணியாற்றும் நூலாசிரியர் சர்வதேச விவகாரங்கள் தொடர்பான விமரிசனத்துறையில் நல்ல பரிச்சயம் மிக்கவராக உள்ளார். நூலாசிரியர் தனது பரந்த அறிவையும், அனுபவத்தையும் கொண்டு இந்த நூலை எழுதியுள்ளார். சர்வதேச விவகாரங்களைப் பரிலும் மாணவர்களுக்கு இந்நூல் பெரிதும் உதவியாக இருக்கும்.

யோகேந்திரா துரைசுவாமி

(ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் முன்னால் இலங்கையின் நிரந்தர பிரதிநிதி.)

செப்டம்பர், 1987.

வாழ்த்துரை

வீரகேசரி பிரதம ஆசிரியர்

ஆ. சிவநேசச்செல்வன் எம். ஏ., எம். எஸ். ஸி.

சர்வதேச விவகாரங்களில் நிரம்பிய ஈடுபாடும் பரிச்சியமும் உள்ள கண. சுபாஸ் சந்திரபோஸ் அணிசேரா இயக்கம் [பெல்கிரேட் முதல் ஹாராரே வரை) என்ற தமது இரண்டாவது நூலின்மூலம் மூன்றாம் உலக நாடுகளின் அரசியல் பரிமாணங்களை மதிப்பீடு செய்கின்றார். இந்நூல் மறைந்த இந்தியப் பிரதமரும் அணிசேரா இயக்கத் தலைவியுமான ஸ்ரீமதி இந்திராகாந்தியின் 70-வது பிறந்த தினத்தை நினைவுகூர்ந்து வெளிவருகின்றது.

ஆசிய ஆபிரிக்க-லத்தின் அமெரிக்க பிராந்தியத்தினை உள்ளடக்கிய நூற்றி ஒரு நாடுகளை இணைத்தும் மாபெரும் இயக்கத்தினது தோற்றம் மலர்ச்சி சாதனைகள் என்றின்னோரன்ன அடிப்படை உறவுகள் காய்தல் உவத்தலின் ஸ்ரீ இந்நூலில் அலசப்பட்டிருக்கின்றது.

இலங்கை அணிசேரா நாடுகளின் உறவுப் பாலமாக ஆரம்பகாலம் முதலாக இருந்ததுடன் ஒரு காலத்தில் தலைமைப் பொறுப்பையும் ஏற்றிருந்தது. குறிப்பாக இந்து மாகடல், ஆபிரிக்க நம்பிய, பாலஸ்தீன மக்களது கய நிர்ணய உரிமைக்காக இயக்கம் ஆணித்தரமாக குரல் எழுப்பி வந்தமை மனங் கொள்ளத்தக்கது.

இந்நூல் நடைமுறை அரசியல் வரலாற்றை மதிப்பீடு செய்யும் பயன் மிகுந்த நூல். ஆசிரியரது அவதானங்களும், கணிப்புக்களும், கருத்துத் தொகுப்புமுறையும் தெளிந்த நீரோடை போலச் செல்வதுகருத்துத் தெளிவையே காட்டுகின்றது. சர்வதேச விவகாரங்களில் ஈடுபாடுகொண்ட உயர்வகுப்பு மாணவர்கள், அரசியல் அவதானிகள் ஆகியோருக்கு வழித்துணையாக விளங்கக்கூடிய தகைமை வாய்ந்தது.

எமது ஆசிரிய குழுவில் சிரேஷ்ட உதவி ஆசிரியராக பணியாற்றும் கண. சுபாஸ் சந்திரபோஸ் சர்வதேச விவகாரங்களுக்கான பண்டாரநாயக்கா நிலையம் நடத்தும் டிப்ளோமா பட்ட மாணவராவார். அணிசேரா இயக்கத்தின் இருபத்தைந்தாவது ஆண்டு நினைவை முன்னிட்டு நடத்தப்பட்ட கட்டுரைப் போட்டியில் இவர் பரிசு பெற்றவராவார்.

பத்திரிகைத்துறையில் கட்டுந்த ஒரு தலாப்தகாலமாக தமது விழுதுசனை ஊன்றிவரும் சுபாஸ் சந்திரபோஸ் ஜப்பானிய வெளிநாட்டு பத்திரிகை மன்றத்தின் புலமைப் பரிசில் பெற்று டோக்கியோவில் பயிற்சி பெற்றவர். இதுவரை முந்நாற்றுக்கும் மேற்பட்ட தரமான அரசியல் கட்டுரைகளை வீரகேசரிப் பத்திரிகை மூலம் வெளியிட்டுள்ளார். சர்வதேச விவகாரங்களில் ஈடுபாடு கொண்டவர்களுக்கு நன்கு பரிச்சயமானவர். வானொலி, தொலைக்காட்சியிலும், வெளிநாட்டுச் செய்தி விமரிசனங்களுக்கும் மதிப்பீடுகளைச் செய்துள்ளார்.

பாரத ரத்னா என்ற நூலினை இரு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வெளியிட்ட ஆசிரியர் ஆளுமையைப் பாராட்டி முன்னர் ஒரு வாழ்த்துரை வழங்கியிருந்தேன். அது அவரது கன்னி முயற்சி. நான்கு பதிப்புக்களை இக்குறுகிய கால இடைவெளிக்குள் வெளியிட்டு அந்த ஆர்வத்தின் முனைப்போடு இரண்டாவது நூலையும் வெளியிடுகின்றார். இவரது முயற்சி திருவினயாக்கும் செயலாக அமைவதாக.

நிரம்பிய தன்னடக்கமும், ஆழமான சிந்தனையும், எடுத்த கருமத்தை உறுதியுடன் முடிக்கும் ஆற்றலையும் கொண்ட கண. சுபாஸ் சந்திரபோஸ் இந்நூலின் மூலம் தமது வெளிநாட்டு விவகார அறிவுப் புலமையை நிலைநாட்ட முனைந்துள்ளார். இவரது அறிவுலகப் பணியும், பத்திரிகை உலகப் பணியும் மேலோங்குவதாக

ஆ. சிவநேசச்செல்வன்

24. வில்லி அவெனியு,
வெள்ளவத்தை,

முகவுரை

இந்நூற்றாண்டில் அணிசேரா இயக்கமென்ற அமைப்பு ஆற்றிவரும் பணி மகத்தானது. சுதந்திரமான ஜீவசக்திமிக்க வெளி நாட்டுக்கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கும் நாடுகளை உள்ளடக்கிய இவ்வியக்கமானது இன்று மாபெரும் ஆலங்குட்சமாக மாறி உலகசமாதானம், அரசியல் முன்னேற்றம், பொருளாதார அபிவிருத்திக்காக மேற்கொண்டுவரும் பணியை எவரும் குறைத்து மதிப்பிட முடியாது. இன்று நூற்றியிரண்டு நாடுகள் அங்கத்துவம் பெற்றுள்ள அணிசேரா இயக்கமானது உலக சனத்தொகையில் மூன்றில் இரண்டு பகுதி மக்களை பிரதிநிதித்துவம் செய்கிறது.

நாம் வாழும் இலங்கை ஒரு அணிசேராநாடு. ஆரம்பகாலத்திலிருந்தே இலங்கை, இந்தியா, காஞ்சி, யுகோஸ்லாவியா, எகிப்து போன்ற நாடுகள்—அணிசேரா கொள்கையை மிக உறுதியாகக் கடைப்பிடித்து அதையே தமது நாட்டின் வெளி நாட்டுக் கொள்கையாக உலக அரங்கில் முன்னெடுத்து வருகின்றன.

இத்தகைய மாபெரும் இயக்கத்தின் தோற்றத்தையும், இந்த இயக்கம் தோற்றுவிக்கப்பட்ட இருபத்தாறு ஆண்டுகாலத்திலும் அது ஆற்றிவந்த சமாதான நடவடிக்கையையும் விபரித்து "அணிசேரா இயக்கம்" (பெல்கிரேட் முதல் ஹாரேவரை) என்ற நூல் இப்போது வெளியிடப்படுகிறது. அணிசேரா இயக்கத்தின் தலைவியாக இருந்து உலக சமாதானத்துக்காக பெரும்பணியாற்றிய மறைந்த இந்தியப் பிரதமர் ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தியின் எழுபதாவது பிறந்த தினத்தை நினைவு கூர்ந்து இந்நூலை வெளியிடுவதில் பெருமையடைகிறேன்.

"அணிசேரா இயக்கம்" (பெல்கிரேட் முதல் ஹாரேவரை) என்ற இந்த நூலை வெளியாவதற்கு காரணமான நிகழ்ச்சியை இங்கு கோடிட்டுக்காட்ட வேண்டியவனாக உள்ளேன். அணிசேரா இயக்கத்தின்—இருபத்தைந்தாவது ஆண்டு நிறைவைக் குறிக்கு முகமாக சர்வதேச விவகாரங்களுக்கான பண்டார நாயக்கா பட்டப் படிப்பு நிலையமும், வெளிவிவகார அமைச்சம், அரசியல் பேராசிரியர் புல் ஜென்ஸ்டன் இணைந்து 1985 ஆம் ஆண்டு கட்டுரைப்போட்டி யொன்றை நடத்திய போது எனது கட்டுரையொன்றுக்குப் பரிசும் பாராட்டுப் பத்திரமும் பண்டார நாயக்கா பட்டப் படிப்பு நிலையத்தின் தலைவரும், முன்னாள் பிரதமரும், அணிசேரா இயக்கத் தலைவியுமாக இருந்த திருமதி பண்டாரநாயக்காவிடமிருந்து கிடைத்தது.

அந்த வேளையில் "அணிசேரா இயக்கம்—சாதனைகளும், தோல்விகளும்" என்ற தலைப்பில் எழுதிய கட்டுரையை இன்னும் மெருகூட்டி நூலாக கொண்டுவந்தால் அரசியல் விவகாரங்கள் கற்கும் மாணவர்களுக்கு அது பெரிதும் பயன்படும் என்று இராஜ தந்திரத்துறையைச் சேர்ந்த எனது நண்பர்கள் பலரும் ஆலோசனை கூறினார்கள்.

அந்த ஆலோசனையின் பேரிலேயே அதை நூலாக வெளியிடும் முயற்சியில் ஈடுபட்டேன். அதற்கும் மேலாக எனது முதலாவது வெளியீடான "பாரதராஜ இந்திரா" நான்கு பதிப்புகள் வெளியாகி வாசகர்கள் மத்தியில் நல்ல வரவேற்பை பெற்றது. அந்த நூலின்—ஐந்தாவது பதிப்பு இப்போது அச்சில் உள்ளது. முதலாவது நூல் வெளியீட்டைத் தொடர்ந்து வாசகர்களது ஊக்குவிப்பும் வரவேற்பும் மேலும் பல நூல்களை எழுத வேண்டுமென்ற ஆவலை ஏற்படுத்தியது.

இரண்டு ஆண்டுகால இடைவெளியில் வெளியாகும் எனது நூலுக்குச் செய்தி வழங்கிய எமது வெளிவிவகார அமைச்சர் ஜனாப் ஏ. சி. சாஹூல்ஹயீது, அணித்துரை வழங்கிய ஐ. நா. வுக்கானமுன்னாள் இலங்கை பிரதிநிதியும் இராஜதந்திர யுமான—திரு. யோகேந்திரா துரைசுவாமி, நூலாசிரியர் அறிமுகத்தை எழுதிய

முன்னாள் நிதியரசர் சட்டகலாநிதி திரு. எச். டபிள்யூ நம்பையா, வாழ்ந்த
 துரை வழங்கிய, என்னை ஊக்குளித்துவரும் எனது ஆசிரியர் திரு. ஆ. சிவநேச
 செல்வன்-ஆகியோருக்கும் இத்தருணத்தில் நன்றி கூறக்கடைமைப்பட்டுள்ளேன்.
 அறிவு விருத்திக்கு உதவியாக பெறுமதிமிக்க நூல்களை வாசித்து பயன்டைய
 உதவியதுடன், நல்லஆலோசனைகளை நல்கிய இந்திய தூதரகத்தின் கவுன்சிலர்
 ஸ்ரீமதி லக்ஷ்மிபிரி, அவரது உதவியாளர் தகவல் பிரிவைச்சேர்ந்த திரு. ஏ. இராஜ
 மாணிக்கம் பி. கிருஷ்ணகவாமி சோவியத் தூதரக தகவல்பிரிவைச் சேர்ந்த நண்பர்
 ஜனப் ஏ. லக்ஷீப், வழமைபோன்று நூலை சிறந்த முறையில் அச்சிட்ட அச்சத்துறை
 யின் முன்னோடியான மெய்கண்டான்—“ இயக்குநர் எனது நண்பர் இ. குமரகுரு
 நாதன் — ஆகியோருக்கும், நான் சேர்ந்திருந்த போதெல்லாம் என்னை
 இந்த நல்ல பணியைத் தொடருமாறு அல்லும் பகலும் ஊக்குளித்து வந்த
 எனது அருமை தம்பிகளான கண. கருணாகரன், கண. இரவீந்திரன் ஆகியோ
 ருக்கும் பெரிதும் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

இந்த இரண்டாவது நூலில் குறைகள் இருப்பின், அதை வாசகர்கள் பெரிது
 படுத்தமாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கை உண்டு. எனது முன்னுரவது நூலுக்கும்
 தொடர்ந்து ஆதரவு நல்குவார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் விடை பெறுகின்
 றேன்.

அன்பின்,

77, வான்றாயன், வீதி,
 கொழும்பு—13.
 இலங்கை
 27.10.1987.

கண. சுபாஷ் சந்திரபோஸ்,

இன்று நூற்றியொரு நாடுகள் பங்கேற்றிருக்கும் அணிசேரா இயக்கம் சர்வதேச அரசியலில் மிகவும் செல்வாக்கு பெற்ற அமைப்பாக மாறினீட்டது. உலக அரசியலிலும், தேசிய மற்றும் சமூக விடுதலை முன்னேற்றத்திலும், காலனித்துவத்தை புறந்தொதுக்கி கோடிக்கணக்கான மக்களின் சிறப்பான வாழ்க்கைக்கு இயக்கம் ஒரு உந்துசக்தியாகவே விளங்குகிறது. இப்போது எந்தவொரு ஏகாதிபத்திய வல்லரசாலும் இந்த இயக்கத்தை அலட்சியப் படுத்திவிட முடியாது. இயக்கத்தின் குரலுக்கு மதிப்பளிக்க வேண்டிய கூட்டாய நிலைக்கு சர்வதேச சமூகம் தள்ளப்பட்டிருக்கிறது. மோதல், நெருக்கடிகளை தவிர்ந்து சமாதானத்தை கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்று உலக அரசங்கில் கோலோச்சும் அளவுக்கு இந்த இயக்கம் வளர்ந்து விட்டது. அரசியல் சுதந்திரத்தைப் பெறுவதற்காக இளம் நாடுகள் ஏகாதிபத்திய வல்லரசுகளிடம் புகலிடம் தேடவேண்டிய காலம்கூட மறைந்து விட்டது. இராணுவக் கூட்டணிகளுடன் இணையவேண்டுமென்ற நிர்ப்பந்தங்களுக்கும் இன்று இடமில்லை.

இளம் சுதந்திர ஆசிய-ஆபிரிக்க வத்தின்-அமெரிக்க நாடுகள் ஆக்க பூர்வமான அயலுறவுக் கொள்கையைக் கடைப்பிடிப்பதற்கான சூழ்நிலை இன்று நிலவுவதானால் அதற்கு அணிசேரா இயக்கமே பிரதான காரணமாகும். இளம் சுதந்திரநாடுகளை ஆக்கிரமிப்பு இராணுவ கூட்டணிக்குள் இழுக்க மேலைய நாடுகள் மேற்கொண்ட முயற்சிகளுக்கு பதிலாக அவற்றிலிருந்து விடுபட்டு புதிய பாதையை இந்நாடுகள் வகுத்துக்கொண்டன. இதன் விளைவாக சர்வதேச பதற்ற நிலைத்தணிவு, ஆயுதக்கலைப்பு, உலக சமாதானம் விடுதலை மற்றும் முன்னேற்றத்திற்கான போராட்டத்தில் செல்வாக்கு மிக்க சக்தியாக அணிசேரா இயக்கம் மாறியுள்ளது. ஆரம்பத்திலிருந்தே ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பும், காலனி எதிர்ப்பும், சமாதான சகவாழ்வு மற்றும் சர்வதேச பாதுகாப்பு ஆகியவற்றின் பாலான நாட்டமும் இந்த இயக்கம் வளர்வதற்கு காரணமானது.

அணிசேரா இயக்க கொள்கையின் சாரம்சமானது " ஏகாதிபத்தியக் காலனியாதிக்கம், இனவெறி, சியோனியம் உட்பட நிறவெறி, சகலவித அந்நியத்தாக்குதல்கள், ஆக்கிரமிப்பு ஆதிக்கம், தலையிடு, அல்லது மேலாதிக்கத்தின் வடிவங்களுக்கு எதிரான போராட்டத்தில் தங்கியுள்ளது " என்று புதுடில்லி மநாட்டின் அரசியல் பிரகடனத்தில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. இன்று சகல கண்டங்களிலும் உள்ள நாடுகளையும், மக்களினங்களையும் ஆட்கொண்டுள்ள உலக எதிர்காலம் மற்றும் பாதுகாப்பின்மீதான கவலை எல்லா சமாதான சக்திகளையும் ஒன்றிணைத்து ஆதரவு தேடுமாறு தூண்டியுள்ளது. எனவே அணுவாயுத பேரழிவு தோன்றும் அபாயம் அதிகரித்துள்ள சூழ்நிலைகளில் பெரும்போர் - எதிர்ப்பு, இராணுவவெறி எதிர்ப்புச் சக்தியாக அணிசேரா இயக்கம் பங்காற்றியிருக்கிறது.

காலத்தின் சோதனையில் தேறிநின்ற அணிசேரா இயக்கமானது. சாதனைகளையும் கண்டுள்ளது. அதேவேளை—தோல்விகளையும் சந்திக்காமல் இல்லை. எனிலும் வெற்றி, தோல்விகளை தனது 26 வருடகால வரலாற்றில் சமமாகவே மதித்து வந்துள்ளது. இன்று ஐக்கிய நாடுகள் சபைக்கு நிகரான சர்வதேச சமூகத்தின் பலமுடைய அமைப்பாக அணிசேரா இயக்கமே விளங்குகிறது என்றால் அதன் பலத்தை குறைத்து மதிப்பிட முடியாது.

மூன்றாவது உலகப் போரொன்று மூளாமல் தடுப்பதில் அணிசேரா இயக்கம் ஆற்றியுள்ள பங்களிப்பு மகத்தானது. அணிசேரா இயக்கம் உருவாகிய 1961 ஆம் ஆண்டிலிருந்தே உலகில் பதற்றம் குறையவேண்டுமென்று வலியுறுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. ஆனால் மீண்டும் ஒரு கெடுபிடி

யுத்தம் தோன்றாதவாறு காத்த பெருமை இயக்கத்தையே சேரும். மீண்டும் ஒரு உலகயுத்தம் தோன்ற முடியாதவாறு அமெரிக்காவும்— சோவிய யூனியனும் அணுவாயுத உற்பத்தி தவிர்ப்பு பேச்சுவார்த்தையை தொடர விருப்பதானால் அதற்கு அணிசேரா இயக்கமே மூலகாரணம் எனலாம்.

அணிசேரா இயக்கம் இடைவிடாது ஆயுத உற்பத்திக்கு முடிவு தேவையென வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறது. அதேவேளை இந்தியப்பிரதமர் திரு. ராஜிவ்காந்தி அணிசேரா இயக்கத்தின் தலைவராக இருந்தபோது மிக முக்கியமான இரண்டு பணி ஆற்றப்பட்டிருக்கிறது.

(1) 1985 ஆம் ஆண்டு ஆறு நாடுகளின் தலைவர்களைக்கொண்ட புதுடில்லி பிரகடனம்.

(2) 1986 மெக்சிக்கோ பிரகடனம் இவையிரண்டும் அமெரிக்காவையும், சோவியத் யூனியனையும் அணுவாயுத உற்பத்தியைக் குறைப்பது சம்பந்தமான பேச்சுவார்த்தைக்கு உடன் வருமாறு வற்புறுத்தின. அணிசேரா இயக்கத்தின் — தலைமைப் பொறுப்பு 1983 முதல் 1986 வரை இந்தியாவின் தலைமைத்துவத்தில் இருந்தபோது ஆயுதபரிசுரணமே முக்கிய குறிக்கோளாக இருந்தது. அதை அடைவதில் இயக்கம் வெற்றியும் கண்டுவிட்டது. அமெரிக்க—சோவியத் வல்லரசுகளின் உச்சி மாநாடு வெகு விரைவில் இடம்பெறுவதற்கான அறிகுறிகளும் தோன்றியுள்ளன என்பதை இந்தருணத்தில் சுட்டிக்காட்ட வேண்டியிருக்கிறது.

இதற்கு அடுத்த படியாக நமியியாவுக்கு சுதந்திரம் வழங்கவேண்டுமென்ற ஐ. நா. தீர்மானத்துக்கு அமைவாக சர்வதேச சமூகத்தின் ஆதரவை திரட்டுவதில் அணிசேரா இயக்கம் வெற்றிகண்டு விட்டது. தாமதமின்றி நமியியாவுக்கு சுதந்திரம் வழங்கவேண்டுமென 1971 ஐ. நா. பாதுகாப்புச்சபை கூட்டத்தில் 435 ஆவது இலக்க தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு 18 வருடங்களாகிவிட்டது. பாதுகாப்புச் சபையில் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டதன் பின்னர் :—

1970 லூசாக்கா மாநாடு

1973 அல்ஜியர்ஸ் மாநாடு

1976 கொழும்பு மாநாடு.

1979 ஹவானா மாநாடு

1983 புதுடில்லி மாநாடு

1986 ஹராரே மாநாடுகளிலும்.

நமியியாவுக்கு நிபந்தனையின்றி தென்னாபிரிக்கா சுதந்திரம் வழங்கி வேண்டுமென்று தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. ஆசிய ஆபிரிக்க—லத்தின் அமெரிக்க நாடுகளின்—தலைவர்கள் பலரும் சமூகமளித்திருந்த இம் மாநாடுகளில் நமியியாவின்—கறுப்பினமக்களின்—பாதிப்பு எடுத்துக்கூறப்பட்டு தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. இதற்குமேலாக :—

★ 1983 ஏப்ரல் 16 அணிசேரா நாடுகளின் வெளிநாட்டமைச்சர்

கள் பாரிசில் கூடி நமியாவின் சுதந்திரம் சம்பந்தமாக ஆராய்ந்தனர்.

★ மேலும் 1984 மேமாதம் ஐ. நா. வுக்கான கவுன்சிலின் தூதுக்குழுவொன்று புதுடில்லி வருகை தந்து நமியாவின் சுதந்திரத்துக்கான வழிவகைகள் குறித்து ஆராய்ந்தது.

★ இதைவிட 1984 ஜூன் மாதம் நியூயோர்க்கில் இடம்பெற்ற அணிசேரா இயக்கத்தின்—ஆயத்த மாநாட்டில் தென்மேற்கு ஆபிரிக்க விடுதலை தாபனத் தலைவர் சாம் நுஜோமா, “கால தாமதமின்றி நமியாவுக்கு சுதந்திரம் வழங்குவதற்கு வழிவகைகளை கையாள வேண்டுமென்று வலியுறுத்தி பேசினார்.

★ இறுதியாக 1985 ஏப்ரலில் புதுடில்லியில் தென் மேற்கு ஆபிரிக்க விடுதலை தாபனத்தின்—இருபத்தைந்தாவது ஆண்டு நிறைவை குறிக்க முகமாக அணிசேரா நாடுகளின் அமைச்சர்கள்—மட்டத்திலான மாநாடு இடம் பெற்றது. ஐ. நா. பாதுகாப்புச்சபையின் 435 ஆவது இலக்கத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து மாநாட்டில் தீர்மானமும் நிறைவேற்றப்பட்டது.. எனினும் நமியாவின்—சுதந்திரத்துக்காக போராடும் சுவாப்போ எனப்படும் சாம்நுஜோமா தலைமையிலான தென்மேற்கு ஆபிரிக்க விடுதலை தாபனத்துக்கு இன்று ராஜரீக அந்தஸ்துடன் தூதரகங்கள் திறக்கப்பட்டு விட்டன. இவ்வருட முற்பகுதியில் புது டில்லியிலும், முன்னதாக ஈராக்கிலும் திறக்கப்பட்டுவிட்டன. பாகிஸ்தானிலும் தூதரகத்தை திறப்பதற்கு ஜனாதிபதி ஷியா உல்ஹக் இணக்கம் தெரிவித்துள்ளார். அணிசேரா இயக்கத்தின் பிரமிக்கத்தக்க சாதனை யென்றே இதை கருதமுடியும். கடந்த கால் தூற்றாண்டுகளாக சுதந்திரத்துக்காக குரலெழுப்பி பாடுபட்டு வந்த இவ்வியக்க மானது சர்வதேச சமூகத்தின்—ஆதரவைத்திரட்டி நமியாவுக்கு சுதந்திரம் வழங்குவதற்கு முதற்படியாக தூதரகங்கள்—திறப்பதில் வெற்றி கண்டுவிட்டது. விரைவில் சுதந்திரத்துக்கும் வழிகாண்பதில் இயக்கம் வெற்றியடைந்துவிடும் என்பதை உறுதியாக நம்பலாம்.

இதிலும் ஒருபடி மேலாக இன ஒதுக்கல் கொள்கையை தளது பிரதான உள்நாட்டு கொள்கையாகக் கொண்டு ஆட்சி நடத்தும் தென் னாபிரிக்காவுக்கு எதிராக உலக அபிப்பிராயத்தை திரட்டுவதிலும் அணிசேரா இயக்கம் வெற்றி கண்டித்தது.. அணிசேரா இயக்கம் தென்னாபிரிக்கா காவுக்கு எதிராக பொருளாதாரத்தடைகளை விதிக்கவேண்டுமென்று உலக அரசுகளில் குரலெழுப்பியது. இயக்கத்தின் வலியுறுத்தலுக்கு இணங்கியே மேற்கு நாடுகள் கூட இன்று தென்னாபிரிக்காவுக்கு எதிராக நடவடிக்கை களை மேற்கொள்ள முனைந்துள்ளன.

அணிசேரா இயக்கம் இல்லையெல் இளம் சுதந்திர நாடுகள் இன்று நிம்மதியாகவே னும் இருந்திருக்க முடியாது. பூசல்களினால் நாடுகளுக்கு இடையே பிரச்சினைகள் தோன்றி எப்போதோ சிதைந்திருக்கும். பெரும்பான்மை யான ஆசிய—ஆபிரிக்க நாடுகளில் காலனியாதிக்கம் விழ்ச்சியடைந்து அரசியல் சுதந்திரம் பெற்றபின்னர் அணிசேரா இயக்கத்தின்—பாலான தமது ஆதரவைத் தெரிவித்தன என்றால் லத்தின் அமெரிக்காவில் அணி சேரா இயக்கத்திற்கு மாறிச்செல்லும் போக்கிற்குத் தனிச்சிறப்புகள் இருந்தன. 1961—64 ஆம் ஆண்டுகளுக்கு இடையில் முப்பது சுதந்திர அரசுகள் ஆபிரிக்காவில் உதித்தன. லத்தின்—அமெரிக்காவிலிருந்து குறிப்பாக கரிபியக் கடலோரத்திலிருந்து இயக்கத்தில் சேர்ந்த நாடுகளின் எண்ணிக்கை

கணிசமான—அளவில் உயர்ந்தன. இளம் சுதந்திர—அரசுகளைக் கொண்ட அணிசேரா இயக்கத்தின்—உறுப்பினர் எண்ணிக்கை அதிகரித்ததானது ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பும் போராட்டத்தில் இயக்கத்தின் நிலை பலமடைவதற்கு பெரும் சர்வதேச அரசுகளில் இளம் அரசுகளின்—பங்கும், செல்வாக்கு, அதிகரிப்பதற்கும் இட்டுச்சென்றன.

இந்துமகாடல் பிராந்தியம் இன்று ஓரளவு பதற்றத்துடன் காணப்பட்ட போதிலும் வல்லரசுகள் இன்னும் இதை தமது முழு கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வரவில்லை. அணிசேரா இயக்கம் காலத்துக்குக் காலம் குரவெழுப்பியதன் விளைவாகவே வல்லரசுகள் இந்துமா கடல் பிராந்தியத்தை இன்றும் பூரண கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவரவில்லை. எனவே அணிசேரா இயக்கத்தின் சாதனைகளில் இதையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லமுடியும்.

இதிலும் ஒருபடிமேலாக புதிய சர்வதேச பொருளாதார கோட்பாடுகளை உருவாக்குவதிலும், சர்வதேச சமூகத்தின் ஆதரவைப் பெறுவதிலும் இயக்கம் இன்று வெற்றியடைந்துள்ளது.

வறிய நாடுகளுக்கு மேற்கு நாடுகள் வழங்கிய கடன் தொகை அதிகரித்து இந்நாடுகள் சுமைதாய்காது பொருளாதாரரீதியில் பெரும் இடைநீக்கம் எதிர்நோக்கியுள்ளன. எனவே இந்நாடுகளுக்கு வழங்கிய கடன்களை ரத்துச் செய்யவேண்டுமென்று இயக்கம் முன்னர் விடுத்த கோரிக்கைக்கு சாதகமான பலன் கிடைத்திருக்கிறது.

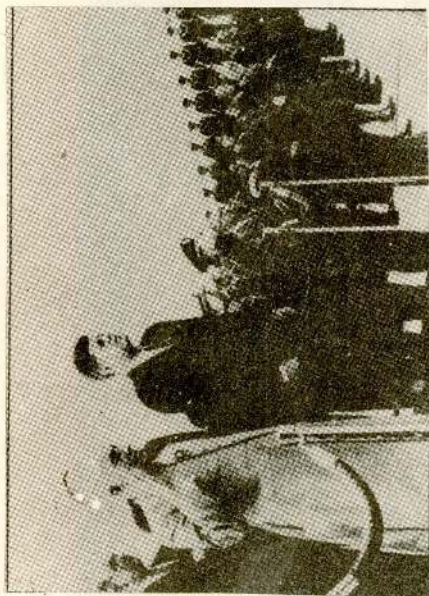
சிறிய நாடுகள் மீது வல்லரசுகள் இன்று சற்று அச்சமடையும் நிலைக்கு வந்துள்ளன. ஏனெனில் அணிசேரா இயக்கத்தின் கண்டனக்களைகள் அவ்வளவு சக்திவாய்ந்தவையாக உள்ளன.

அணிசேரா இயக்கத்தின் சாதனைகளையும், தோல்விகளையும் ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இயக்கத்தின் தோற்றம், அதன் கடந்த கருமுடான பாதையில் நிகழ்ந்த அனுபவங்களையும் சுட்டிக்காட்டுவதே பொருத்தமாகும்.

மறைந்த தலைவர்களான பாரதப்பிரதமர் ஆசியஜோதி ஜவஹர்லால் நேரு, எகிப்திய தலைவர் அப்துல் கமால் நாசர், யுகோஸ்லாவிய தலைவர் மார்ஷல் டிட்டோ ஆகியோருக்கு வரலாற்றில் தனி இடம் உண்டு. அணிசேரா இயக்கத்தின் பிதாமகர்களென்றே இத்தலைவர்கள்—உலக சமுதாயத்தினரால் அழைக்கப்படுகிறார்கள்.

இரண்டாவது உலகமகாயுத்தம் முடிவுற்ற பின்னர் தமது சுயாதீனத்தை மீண்டும் பெற்றுக்கொண்ட பல ஆசிய—ஆபிரிக்க நாடுகள் மத்தியில் அணிசேரா இயக்கம் பாரிய அளவில் வளர்ந்தோங்கியிருப்பதை இன்று எவரும் மறுப்பதற்கு இல்லை. அமைதியைக் குலைக்க தூபமிடும் சக்திகளது முயற்சிகளை முறியடிப்பதிலும், உலக சமாதானத்தைக் காப்பதிலும் இந்நாடுகள் ஆற்றி வரும் பங்களிப்புக்கு அணிசேரா இயக்கமே காரணம் எனலாம். இரண்டாம் உலக மகாயுத்தத்தின் பின்னர் தகர்ந்துவிழுந்த பிரிட்டிஷ், பிரெஞ்சு, டச்சு சாம்ராஜ்யங்களின் இடிபாடுகளில் இருந்து பல புதிய நாடுகள் தோன்றின.

இந்நாடுகள் தங்கள் உள்துறை அயல்துறை விவகாரங்களில் முற்றிலும் ஒரு புதிய பாதையை பின்பற்ற விரைந்தன. அதுவே அணிசேராக்கொள்கை என்று கருதப்படுகிறது.

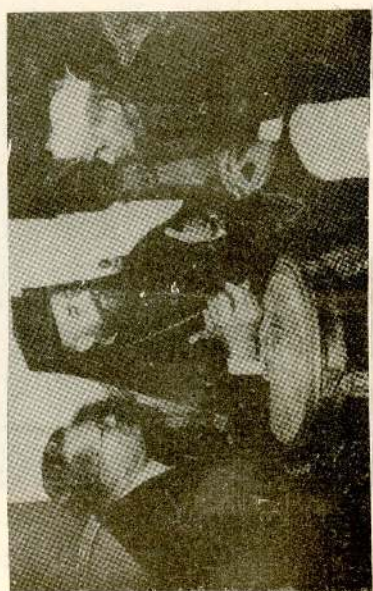
அண்சேரா இயக்க பிதாமகர் ஸ்ரீ நேரு அமெரிக்காவில் ஜோன் எப். கென்னடியுடன் காணப்படுகிறார்

அண்சேரா இயக்க பிதாமகர் நேருவும், புதல்வி இந்திராவும், அமெரிக்க அதிபர் நிக்சனுடன் காணப்படுகிறார்கள்

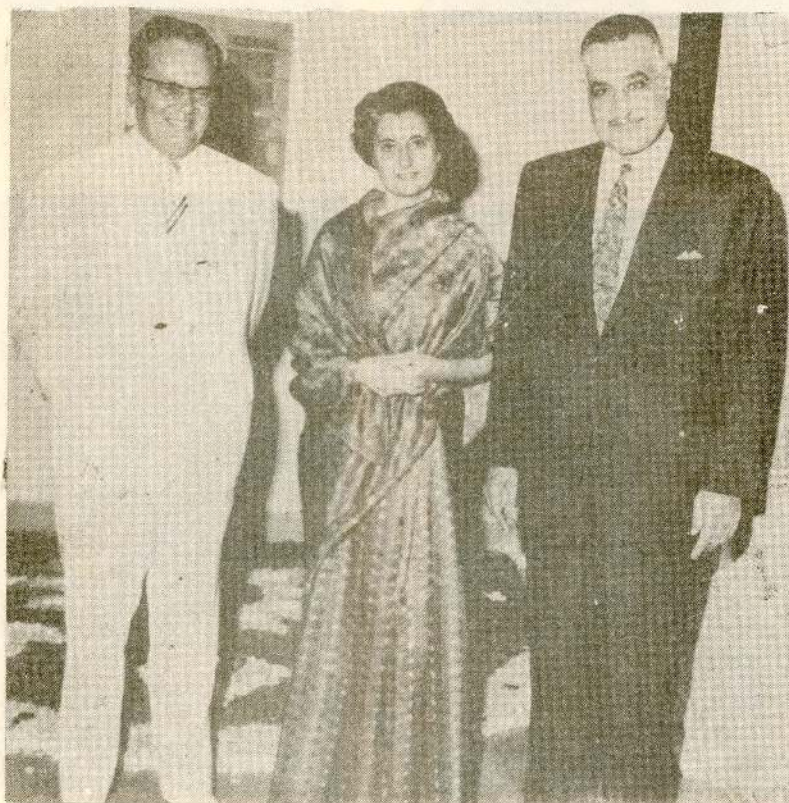
நேருவுடன் திருமதி பண்டாரநாயக்கா

இயக்க முகைர்த்தாவான மறைந்த மார்ஷல் டிட்டோ,

அணிசரா இயக்க பிதாமகர் நேருவும், புதல்வி இந்திராவும் ஜப்பானிய சக்கரவர்த்தி ஹிரோஹிட்டோவுடன் காணப்படுகிறார்

அணிசரா இயக்கத்தின் பிதாமகர்களான நேரு மட்டோ, நாசர்—ஆகியோர் இந்திராவுடன் காணப்படுகிறார்கள்

அணிசேரா கொள்கை முதலில் ஆசியஜோதி ஜவஹர்லால் நேருவின்மூலம் உருவாக்கப்பட்டது. இந்திய இடைக்கால அரசியல் துணைப் பிரதமராக இருந்த ஜவஹர்லால் நேரு 1946 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 7 ஆம் திகதி இந்திய வாஷிங்டனில் உரையாற்றும் போது "இந்தியா அரசுகளின் குழுக்கள், மற்றும் இராணுவ அரசியல் கூட்டுகளுக்கு வெளியிலேயே இருக்கும், அதேவேளை எல்லா நாடுகளுடனும் சமாதான—சகவாழ்வுக் கோட்பாடை உறுப்படுத்தி வளர்த்துக்கொள்ளும் என்று" அறிவித்தார். இதன் பின்னர் சுதந்திர இந்தியாவின் முதலாவது பிரதமரான நேரு 1947 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் அரசியல் நிர்ணய சபையில் பேசும் போது இந்த கோட்பாடை அயல் நாட்டுக்கொள்கையாக ஊர்ஜிதப்படுத்தினார். இந்திய அரசியல் மேதைகளின் கருத்துப்படி அணிசேரா இயக்கத்தை முற்றிலும் இந்திய தேசிய நலன்களை வழிகாட்டியாகக் கொண்டே நேரு உருவாக்கியதாக கருதப்படுகிறது. பின்னரே நேரு இதை அயல்நாட்டுக் கொள்கையின் அடிப்படையாக மற்ற ஆசிய—ஆபிரிக்க நாடுகளுக்கு முன்மொழிந்தார்.

அணிசேரா இயக்கம் என்ற இந்த அமைப்பை உருவாக்கவேண்டும் என்ற ஆவல் மறைந்த பாரதப் பிரதமர் ஜவஹர்லால் நேரு விடமே முதலில் இருந்தது எனலாம். அதற்கு ஆதாரம் கூட இன்று உண்டு. இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்ததும் அன்றைய அமெரிக்க ஜனாதிபதியான ட்ரூமனின் அழைப்பின்—பேரில் பிரதமரான ஜவஹர்லால் நேரு 1949 ஆம் ஆண்டு அமெரிக்கா சென்றிருந்தார். நேரு விமானம்—நிலையத்தில் இறங்கியதும் அமெரிக்க பத்திரிகை நிருபர் ஒருவர் நேருவிடம் "நீங்கள் எங்களுடனான அல்லது எங்களுக்கு எதிரானவரா என்று கேட்டார். அதற்கு பதிலளித்த நேரு ஏன் இரண்டுக்குமே இடைப்பட்ட நடு நிலைமையுடன் இருக்க முடியாதா என்று நேரு கேட்டார். அப்போதே நேருவின் மனதில் இந்த இயக்கத்தை ஒரு ஆலவிருட்சமாக உருவாக்க வேண்டுமென்ற ஆவல் இருந்தது ஊர்ஜிதமாகிறது.

1954 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் இடம் பெற்ற சீன—இந்திய பேச்சுவார்த்தைகள் அணிசேரா கொள்கையின் கோட்பாடுகளை மேற்கொண்டு வளர்ப்பதற்கு துணைபுரிந்தன. இப்பேச்சுவார்த்தையின்—விளைவாக திபெத்தின்—அந்தஸ்து பற்றிய உடன்படிக்கை கைச்சாத்திடுகையில் இந்திய தூதுக்குழுவின் முன்மொழிவின் பேரில் பஞ்ச்சீலம் என்ற ஐந்து கோட்பாடுகளும் ஏற்கப்பட்டன. பரஸ்பர—புரிந்துணர்வுகளுடன் சமாதான சகவாழ்வு இலட்சியங்களை கடைப்பிடிக்க முற்படும் நாடுகளுக்கு பஞ்ச்சீலக் கோட்பாடுகள் ஸ்திர உறவுகளுக்கு பெரிதும் வழிகோலின.—

- (1) பிரதேச ஒருமைப்பாட்டையும், அரசரிமையையும் ஏற்றுமதித்தல்.
- (2) ஒரு நாட்டை இன்னொரு நாடு ஆக்கிரமிக்காது இருத்தல்.
- (3) பிறநாடுகளின் உள்விவகாரங்களில் தலையீடாதிருத்தல்.
- (4) சமத்துவம் மற்றும் பரஸ்பர நலன்களை பாதுகாத்தல்.
- (5) சமாதான சகவாழ்வு.

பல இளம் அரசுகள் அணிசேராமையின் அரசியல் மற்றும் சட்டஅடிப்படையாக இந்த பஞ்ச்சீலக் கோட்பாடுகளை அங்கீகரித்து ஆமோதித்தன புகழ்மிக்க பஞ்ச்சீலக் கோட்பாடுகள் இந்திய அயல்நாட்டுக் கொள்கையின் அடிநாதமாக விளங்குகிறது. இதன் பின்னர் இந்தோனேஷியாவின் தலை

நகரான—பரண்டுங்கில் வரலாற்றுப் புகழ்மிக்கதான “ பாண்டுங் மாநாடு 1955 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 18 ஆம் திகதி முதல் 24 ஆம் திகதிவரை இடம்பெற்றது. இந்த மாநாடு சமாதான சகவாழ்வு இலட்சியங்களின் அடிப்படையில் வளர்ச்சியுறும் நாடுகளை நெருங்கி வரச்செய்வதில் ஒரு முக்கிய திருப்பத்தை ஏற்படுத்தியது.

மாநாட்டில் பங்குபற்றிய 29 நாடுகளில் இந்தியா, பர்மா, இந்தோனேஷியா, கம்பூச்சியா, லாவோஸ், ஆப்கானிஸ்தான் நேபாளம், எகிப்து ஆகிய எட்டு நாடுகள் மாத்திரமே எந்தவொரு இராணுவக் கூட்டணிகளிலும் இணைந்து கொள்ளலாகாது என்ற கோட்பாடைப் பின்பற்றின. அதேவேளை தென்வியட்நாம், ஈரான், தாய்லாந்து, துருக்கி, பிலிப்பைன்ஸ், ஜப்பான் ஆகிய ஆறு நாடுகள்—அமெரிக்காவுடன் இராணுவத் தன்மையுள்ள உடன் பாடுகளை வைத்திருந்தன.

பாண்டுங் மாநாட்டில் பங்குபற்றிய பிரதிநிதிகள் ஆசிய—ஆபிரிக்க பிராந்திய நாடுகளின்—பொதுப் பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்து அதிக முழுமையான பொருளாதார கலாசார அரசியல் ஒத்துழைப்பிற்கு வழிவகைகள் செய்யக்கூடிய பாதைகளையும், முறைகளையும் அலசி ஆராய்ந்தனர். நிறுவெறியையும், காலனி யாதிக்கத்தையும் மாநாடு ஏகமனதாகக் கண்டித்தது பாலஸ்தீன மக்களுக்கு சுயநிர்ணய உரிமை வழங்க வகை செய்யக்கோரும் ஐ. நா. சபையின் தீர்மானத்தை நடைமுறைப்படுத்த வலியுறுத்தியது. அணு வாயுத உற்பத்தி, பரிசோதனைகளை தடை செய்யவேண்டுமென்பதையும் பாண்டுங்மாநாடு ஏகோபித்த ரீதியில் வலியுறுத்தியது. பொது சமாதானத்துக்கும், ஒத்துழைப்பிற்கும் துணைசெய்யும் பிரகடனமே பாண்டுங் மாநாட்டின் மிகமுக்கிய பிரகடனமாகக் கருதப்படுகிறது. மாநாட்டின் பிரதிநிதிகள் அனைவரும் “ சுயநிர்ணய உரிமையில் எல்லா மக்களுக்கும் உள்ள பிரிக்க இயலாத உரிமையையும், ஐ. நா. சாசனத்துக்கமைய மக்கள் வாழ்க்கை முறையை தேர்ந்தெடுக்கும் சுதந்திரத்தையும் ஒரு மனதாக ஊர்ஜிதப்படுத்தினார்கள். அரசுகளுக்கு இடையிலான கோட்பாடுகளை உருவாக்குவதிலும் மாநாடு வெற்றி கண்டது. அவை பஞ்ச்சீலக் கோட்பாடுகளின் மேற்கொண்ட வளர்ச்சியாக விளங்கின. பஞ்ச்சீலக் கோட்பாடுகளுக்கு வளர்ச்சியாகக் கருதப்பட்ட பாண்டுங் மாநாட்டின்—பத்துதீர்மானங்களும் பிராந்திய நாடுகளால் ஏற்று அங்கீகரிக்கப்பட்டன.

பாண்டுங் மாநாட்டின் பத்துக் கோட்பாடுகள்

- (1) அடிப்படை மனித உரிமைகளையும், ஐ. நா. சாசன விதிமுறைகள் கோட்பாடுகளை மதித்தல்.
- (2) சகல நாடுகளினதும் இறைமை, பிரதேச ஒருமைப்பாடு, அரசுரிமையை ஏற்று மதித்தல்.
- (3) சிறிய, பெரிய சகல மக்களினங்களினதும், எல்லா இனத்தவரின் சமத்துவத்தை அங்கீகரித்தல்
- (4) பிறநாடுகளின் உள்விவகாரங்களில் தலையிடாதிருத்தல், ஆக்கிரமிப்பை தவிர்த்தல்.
- (5) ஐ. நா. சபையின் விதிமுறைகளுக்கேற்ப தனி அல்லது கூட்டுப் பாதுகாப்பிற்கு ஒவ்வொரு நாட்டிற்கும் உள்ள உரிமையை மதித்தல்.

16) (அ) கூட்டுப்பாது காப்படைப்பற்றிய உடன்பாட்டை எந்தவொரு பெரும் வல்லரசின் தனிப்பட்ட நலன்களுக்காக பயன்படுத்தாமல் இருத்தல்.

(ஆ) எந்தவொரு நாடும் இன்னொரு நாட்டை நிர்ப்பந்திக்காது இருத்தல்.

(7) எந்தவொரு நாட்டின் பிரதேச ஒருமைப்பாடு, அல்லது அரசியல் சுதந்திரத்துக்கு எதிராக.

ஆக்கிரமிப்புச் செய்யாதிருப்பது. பலத்தை பிரயோகிக்காதிருப்பது.—

(8) எல்லாவிதமான—சர்வதேசதகராறுகளையும் பேச்சுவார்த்தைகள், சமரசம், மத்தியஸ்தம் போன்ற அமைதியான வழிகளிலோ அல்லது நீதிமன்றத்திலோ, ஐ. நா. சபையின் விதிமுறைகளிலோ அமைதியாக தீர்வு காணுதல்.

(9) பாஸ்பர நலன்களுக்கும், ஒத்துழைப்பிற்கும் உதவிசெய்தல்.

(10) நியாயத்தையும், சர்வதேச வரையளவுகளையும் மதித்தல்.

பாண்டுங் மாநாட்டுக்கு பின்னர் 1956 ஜூலியில் யூகோஸ்லாவியாவில் பிரியோனிதீவில் மறைந்த யூகோஸ்லாவிய அதிபர் மார்ஷல் டிட்டோவும், மறைந்த எகிப்திய அதிபர் அப்துல்கமால் நாசரும் சந்தித்துக்கொண்டார்கள். சந்திப்பைத் தொடர்ந்து விடுக்கப்பட்ட கூட்டறிக்கையானது பாண்டுங் மாநாட்டு கருத்துக்களை முன்னெடுத்துச் செல்வதாக அமைந்தது.

இது தொடர்பாக மார்ஷல் டிட்டோ ஒரு தடவை கருத்துத் தெரிவிக்கையில் “எங்களிடையே திலவிய எல்லா வேறுபாடுகளையும் பொருட்படுத்தாது நேருவும், நானும், சுகர்னோவும், நிக்ரூமாவும் ஏனைய தலைவர்களும் இணைந்தோம். ஒரேமாதிரியாகச் சிந்தித்தோம், ஒரேலட்சியத்தை நாடினோம். அணிசேரா இயக்கத்தை தோற்றுவிக்கும் நோக்குடன் உடனடி நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டோம்” என்கிறார்.

அணிசேரா இயக்கத்தின் பிதாமகர்கள்

ஆசியஜோதி ஜவஹர்லால் நேரு, மார்ஷல் டிட்டோ, அப்துல்கமால் நாசர், நிக்ரூமர், சுகர்னோ ஆகியோர் அணிசேரா இயக்கத்தின் பிதாமகர்களாக கருதப்படுகிறார்கள். அணிசேரா இயக்கத்தின் அடிப்படை கோட்பாடுகளை வகுத்தபெருமை ஜவஹர்லால் நேருவைச் சேரும். தேசிய விடுதலை இயக்கங்கள், காலனியாதிக்கம், நவகாலனியாதிக்கம், நிறவெறிக்கு எதிரான போராட்டங்களை தீவிரமாக ஆதரிப்பதென்பது இந்தியா விடுதலையடைந்ததும் அதன் அயலுறவுக்கொள்கையில் முக்கிய அம்சமாக இடம்பெற்றது.

பஞ்சசீலக் கோட்பாடுகளை அணிசேராக் கொள்கையின்—அரசியல் மற்றும் சட்ட அடிப்படையாக பயன்படுத்த வேண்டுமென்பதை நேருவே முதலில் முன்மொழிந்தார், விடுதலையடைந்த இளம் சுதந்திர நாடுகளின்—சமாதான அரசியல் போக்காக அணிசேராக் கொள்கையை உருவாக்கிய முக்கியப்பங்கு நேருவையே சேரும்.

நேருவின் ஆட்சிக்காலத்தில் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட அயலுறவுக்கொள்கை

மேற்கு வல்லரசுகளின்—மத்தியில் அதிருப்தியை தோற்றுவித்தது. இந்தியா மீது ஏகாதிபத்திய சக்திகள் தமது நிர்ப்பந்தத்தை அதிகப்படுத்தின. என்னாலும் மிக இக்கட்டான சூழ்நிலையிலும் அணிசேரா கோட்பாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட இந்திய அயலுறவுக்கொள்கையை நேரு காப்பாற்றினார். பெல்கி ரேட்டில் முதலாவது அணிசேரா மாநாட்டை நடத்தவும், அதன் வரலாற்று புகழ்மிக்க தீர்மானங்களுக்கும், வெற்றிக்கும் நேருவின் நடவடிக்கைகளே காரணம். நேருவின்—மறைவைத்தொடர்ந்து 1964 ல் பதனி யேற்றலால் பகதூர் சாஸ்திரியும், பின்னர் இந்திரா காந்தியும் அணிசேரா மாநாடுகளிலும் சந்திப்புகளிலும் நேரு உருவாக்கிய அயலுறவுக்கொள்கையை முற்றிலும் பின் பற்றினார்கள்.

இயக்கத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளை காத்துநின்ற பெருமை மறைந்த பிரதமர் இந்திரா காந்திக்குண்டு. ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு, போர் எதிர்ப்பு, காலனி ஆதிக்க எதிர்ப்பு, நிறவெறி எதிர்ப்பு போக்கு ஆகிய வற்றை காத்து நிற்கவும் இயக்கத்தின் ஒற்றுமையைக் காக்கவும் மறைந்த பிரதமர் காந்தியின் பங்களிப்பு மகத்தானது.

இராணுவ சட்டவசிகள்

“ அணிசேரமை ” என்பது ஏகாதிபத்திய முகாமுடனே, அல்லது சோசலிச முகாமுடனே அணிசேர்ந்து நிற்க மறுப்பது என்பதாகவே எடுத்த எடுப்பில் தெரியும். ஆனால் அணிசேரமை என்பது நடைமுறையில் உலகின்—எல்லாப் பகுதிகளிலும் மேற்குலக அரசுகளால் நிறுவப்பட்ட இராணுவ அணிகளுடன் சேர்ந்துகொள்ள மறுத்தல்தான் நிற்பாதையே குறிக்கிறது.

‘செண்டோ’ (CENTO) அணிக்கு இணையாக ஒரு இராணுவ அணியை உருவாக்கி (மத்திய கிழக்கு நாடுகளின் ஒப்பந்த தாபனம்) இதில் மத்திய கிழக்கு நாடுகளை இணைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றே, அல்லது சியாட்டோ (SEATO) அணிக்கு இணையாக (தென்கிழக்காசிய நாடுகளின் ஒப்பந்த தாபனம்) ஒரு இராணுவ அணியை உருவாக்கி அதனுள் தென்கிழக்காசிய நாடுகளை இணைத்துக்கொள்ளவோ சோவியத் யூனியன் முயன்றிருந்தால் அதன் எதிர் அணிகளைப் பற்றி பேசியிருக்கமுடியும். ஆனால் நிலைமை அப்படி இருந்ததில்லை. செண்டோ, சியாட்டோ ஆகியன மட்டும் அன்றும் இன்றும் இருந்து வருகின்றன.

அமெரிக்கா சார்ந்த மேற்கு நாடுகளை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி நேட்டோ (NATO) வட அத்திலாந்திக் ஒப்பந்த தாபனம் இருப்பதைப் போலவே சோவியத் யூனியனைச் சார்ந்த கிழக்குலக நாடுகள் வார்சோ (WARSO) ஒப்பந்தத்தைச் செய்து கொண்டன.

இராணுவ அணியாக வார்சோ அமைப்பை ஏற்படுத்திடவேண்டும் என்ற நோக்குடன் சோசலிச நாடுகள் இதை அமைக்கவில்லை. மாறாக நேட்டோ அணிக்கு பதிலாகவே இந்த வார்சோ அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. ஹிட்லர், முசோலினியால் ஏற்படுத்தப்பட்ட கொமின்டோன்—எதிர்ப்பு உடன்படிக்கையின் பழைய ஆக்கிரமிப்பு நோக்கங்களை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கும், கம்யூனிசத்தின் எல்லைவாண்களை நலைகீழாகப் புரட்ட சோசலிச நாடுகளுக்கு எதிராக செயற்படவுமே நேட்டோ அணி உருவாக்கப்பட்டது. இந்த நேட்டோ அணியானது (வடஅத்திலாந்திக் ஒப்பந்ததாபனம்) இரண்டாவது உலகமகாயுத்தத்தை தொடர்ந்து ஏற்பட்டுவரும் அரசிய நிலைமைகளைக் கருத்திற்கொண்டு 1947 ஆம் ஆண்டு அன்றைய அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் முன்னுயற்சியினாலும், மார்ஷல் திட்டத்தின் அவசியத்தின்படியும் நேட்டோ அணி

தாபிக்கப்பட்டு 1949 ஆகஸ்ட் 24 ஆம் திகதி அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. தேட்டோ அணியின் ஆக்கிரமிப்பு அச்சுறுத்தல் உருவாகிய தருணத்திலேயே தங்கள் சுய பாதுகாப்பினது நலன்களின்பேரில் வார்சோ உடன் படிக்கையின்கீழ் ஐக்கியப்பட்டு நிற்க சோசலிச நாடுகள் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டு 1959 மே 14 ஆம் திகதி அமுலுக்குக்கொண்டு வரப்பட்டது.

ஆசியாவையும், ஆபிரிக்காவையும், லத்தீன் அமெரிக்க பிராந்தியத்தையும் சார்ந்த புதிய சுயாதீன நாடுகளில் பெரும்பான்மையானவை மேற்குலகின் கெடுபிடிகளற்ற வெறியர்களது இராணுவ வட்டடாரங்களினால் இழுபட்டுக்கொல்ல மறுத்து நிற்கும் அளவில் கூட்டுச் சேராதனவையாகவும், நடு நிலையான வையாகவும் உள்ளன.

தேசிய விமோசன இயக்கம், சர்வதேச தொழிலாளர் இயக்கம், சோசலிச உலகு ஆகிய இம்மூன்றிடையான ஐக்கியப்பாடே எமது காலத்தின் மிகப்பெரும் சமாதான சக்தியாக உருவெடுத்துள்ளன. அண்மைக்காலம் வரையிலும் மேற்கத்திய ஏகாதிபத்திய சிறுபான்மை வட்டம் ஆதிக்கம் செலுத்திய ஐ. நா. சபையிலும் இன்று இச்சக்தி வெளிப்பெற்று வருகிறது, 1974 ல் இடம் பெற்ற ஐ. நா. பொதுச்சபையின் தொடர்ச்சட்டம் அமெரிக்கா, மேற்கு ஜெர்மனி, ஜப்பான் போன்ற நாடுகளின் எதிர்ப்புகளுக்கு மத்தியிலும் நாடுகளது பொருளாதார உரிமை, கடமைகள் ஆகியன தொடர்பாக சாசனத்தையும் நிறைவேற்றியது. அணிசேரா நாடுகளுக்கும் சோசலிச நாடுகளுக்கும் இடையிலான ஏற்றுமை எத்துணை சக்திமிக்கது என்பதையே இது துலாம்பரமாக எடுத்துக்காட்டுகிறது. இன்றைய பிரதான சர்வதேச பிரச்சினைகளைப் பொறுத்தவரையில் ஆயுதப்பிரகரணமா அல்லது ஆயுதப் போட்டியா, காலனித் துவமா அல்லது தேசிய விமோசனமா, ஆக்கிரமிப்பு இராணுவ அணிகள் தேவையா, அல்லது அவற்றைக் கலைக்க வேண்டுமா, இந்த இருவேருள பாதைகளைப் பொறுத்தவரையில் ஒவ்வொரு நாடும் இரண்டிலொன்றைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். மூன்றாவது பாதையென்று ஒன்று இருக்கமுடியாது. என்பதை அணிசேரா இயக்கம் இன்று உலக அரங்கில் வலியுறுத்தத் தொடங்கி உள்ளது.

பெல்கிரேட் மாநாடு

1961 ல் பெல்கிரேட்டில் இடம்பெற்ற முதலாவது மாநாட்டில் 25 நாடுகள் மாத்திரமே பங்கேற்றன. இரண்டாவது மாநாடு 1963 ல் கெய்ரோவில் இடம்பெற்றது. அப்போது 47 நாடுகள் பங்குபற்றின. 1970 ஆம் ஆண்டில் மூன்றாவது மாநாடு லூசாக்காவில் இடம்பெற்றது. அப்போது 55 க்கும் மேற்பட்ட நாடுகள் பங்குபற்றின. 1973 ல் அல்ஜியாவில் இடம் பெற்ற நான்காவது மாநாட்டில் 76 நாடுகள் பங்குபற்றின. அதன் பின்னர் ஐந்தாவது அணிசேரா இயக்கத்தின் உச்சிமாநாடு கொழும்பில் 1976 ல் இடம்பெற்றது. அப்போது ஏறத்தாழ 80 க்கும் மேற்பட்ட நாடுகள் பங்குபற்றின. அதன் பின்னர் 1980 ல் ஆளுவது உச்சி மாநாடு கியூபாவின் தலை நகரான ஹவானாவில் இடம் பெற்றது. ஏழாவது உச்சி மாநாடு 1983 ஆம் ஆண்டு புதுடில்லியில் இடம் பெற்றது. அப்போது அங்கத்துவ நாடுகளின் எண்ணிக்கை நூற்றியொன்றாக அதிகரித்தது.

எட்டாவது உச்சிமாநாடு ஆபிரிக்க பிராந்தியத்தில் சிம்பாவேயில் இடம்பெற்றுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. அணிசேரா இயக்கம் என்ற ஆலனிற்கு சத்தின் வளர்ச்சிக்கு இன்றைய அங்கத்துவ நாடுகளின் எண்ணிக்கையே தக்க சான்றாகும். தங்கள் அயல்துறை நடவடிக்கைகளில் அணிசேரா மார்க்கத்தினைப் பின்பற்றும் சில நாடுகள் சில வேளைகளில் மூன்றும் உலக நாடுகள் நடுநிலை நாடுகள் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன.

வல்லரசுகளுடன் அணிசேராமையே, உலகசமாதான, நட்புறவு இலட்சியங்களுக்கு துணைநிற்றல், அனைத்து மனிதருலத்தின் சுபீட்சத்துக்கு பாடுபடுதல் என்பதை அணிசேரா இயக்க நாடுகள் தமது தலையாய இலட்சியங்களாகக்கொண்டு செயற்படுவதை அவதானிக்க முடிகிறது.

இரண்டாவது உலக மகாயுத்தத்தின் பின்னர் ஆசிய—ஆபிரிக்க—லத்தீன் அமெரிக்க பிராந்தியமக்கள் தமது வாழ்வினைப் புனரமைப்பது தொடர்பான பாரிய பிரச்சினைகளை எதிர்கொண்டனர். ஆனாலும் இந்தப்பிராந்தியங்களில் சமாதானத்தையும், பாதுகாப்பையும் உத்தரவாதப்படுத்தாமல் இந்தப்பணிகளை நிறைவேற்றுவது முடியாதிருந்தது. வேறுபட்ட சமூக அமைப்புகளைக்கொண்ட நாடுகள் மத்தியிலான சமாதான, சகவாழ்வுக் கோட்பாடுகளை நிலைநிறுத்துவதற்காக பாடுபடுவது, ஆக்கிரமிப்பு, ஊடுருவல்களைக் கண்டிப்பதும், சிறிய சுதந்திரநாடுகள் மீதான கொள்கைத் திணிப்புகளை கண்டிப்பது என்பன இந்நாடுகளின் அயல்துறைக் கொள்கைகளின் ஒரு அங்கமாக மாறிவிட்டது.

அணிசேரா இயக்கம் உருவாவதற்கு 1955 ல் இடம்பெற்ற வரலாற்றுப் புகழ்பெற்ற பாண்டுங் மாநாடே வழிசமைத்தது. ஆசிய—ஆபிரிக்க கண்டங்களைச் சேர்ந்த 29 நாடுகள் கலந்துகொண்ட இம்மாநாடு முடியாட்சி, குடியாட்சி நாடுகளின் தலைவர்களை பிரதிநிதித்துவம் செய்தது. மாநாட்டின் பிகழக்கிய தீர்மானமென்று ஜவஹர்லால் நேரு வர்ணித்த உலக சமாதான ஒத்துழைப்புப் பிரகடனமும் கூட்டறிக்கையில் அடங்கியிருந்தது. இப்பிரகடனமானது நாடுகள் மத்தியிலான உறவுகளை நெறிப்படுத்தவேண்டிய கோட்பாடுகளை—அடிப்படை மனித உரிமையின்—ஐ. நா. சாசனத்தையும் வலியுறுத்துவதாக இருந்தது. அதேவேளை—நாடுகளின்—சுதந்திரம், இறைமை, பிரதேச ஒருமைப்பாடு என்பதை ஏற்று அங்கீகரிப்பதையும் அந்நாடுகள் கடப்பாடாகக் கொண்டிருந்தன. பாண்டுங் மாநாடு பிரகடனத்தின்படி அதன் முதற்பகுதி பொருளாதார ஒத்துழைப்பைப்பற்றியதாகும்.

கலாசார ஒத்துழைப்பைப்பற்றி இரண்டாவது பகுதி குறிப்பிட்டது. மனித உரிமை, சுயநிர்ணயத்தைப்பற்றி மூன்றாவது பகுதி சுட்டிக்காட்டியது. சார்பு நாடுகளுது பிரச்சினைகளை நான்காவது பகுதி சுட்டிக்காட்டியது. ஐந்தாவது பகுதி பாலஸ்தீன—அரபு மக்களுக்கு ஆதரவளிப்பது போன்ற சில பகுதிகளை உள்ளடக்கியிருந்தது. ஆறாவது பகுதி சமாதானத்தையும் சர்வதேச ஒத்துழைப்பையும் வளர்ப்பதற்கு எடுக்கப்படவேண்டிய நடவடிக்கைகளை குறிப்பிட்டது.

1961 ல் இடம்பெற்ற பெல்கிரேட் மாநாட்டில் காலனித்துவ நடவடிக்கைகளுக்கு முடிவு காணும் அதேவேளை ஆயுதபரிகரணத்துக்கு உறுதியான நடவடிக்கை காணவேண்டும் என வலியுறுத்தப்பட்டது. அதன் பின்னர் 1964 ல் இடம்பெற்ற கெய்ரோ மாநாட்டில் உலக நெருக்கடிகளுக்கு அமைதி வழியில் தீர்வு காணப்படவேண்டுமென வலியுறுத்தப்பட்டது.

இந்துமாகடல் அமைதி மண்டலமாகவேண்டும், பாலஸ்தீன—மக்களுக்கு சுதந்திரம் வழங்க வகை செய்யப்படவேண்டும். நமியாவுக்கு லீரைவில் சுதந்திரம் வழங்கப்படவேண்டும், ஆயுத போட்டிக்கு முடிவு காணப்படவேண்டும் என்பன அணிசேரா இயக்கத்தின் மாநாடுகளில் பிரதான வலியுறுத்தல்களாக இருந்து வருகிறது.

இந்துமாகடல் பிராந்திய வல்லரசுகளது போட்டிக்கு உட்படாது அமைதி மண்டலமாக வேண்டும் என்ற பிரேரணையை இலங்கையே மூன்வைத்தது என்பதை இத்தருணத்தில் சுட்டிக்காட்ட வேண்டியுள்ளது.

அணிசேரா இயக்கத்தின்—நிலைப்பாட்டை இன்று உற்று நோக்கும் போது தெற்காசிய நாடுகளுக்கும் இயக்கத்துக்கும் இடையிலான தொடர்பை பிரிக்க முடியாதுள்ளது. தெற்காசியா அணிசேரா இயக்கத்தின் பிறப்பிடம் மட்டுமல்ல. 1947 ஆம் ஆண்டு புதுடில்லியில் இடம்பெற்ற ஆசிய உறவுகளின் மாநாட்டுக்கும் தெற்காசியாவே வழிகாட்டியிருப்பதால் அந்த பிராந்தியம் அரசியல் அரங்கில் மிகவும் முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளது என்பதை அணிசேரா இயக்கம் இன்று உணர்த்துகிறது.

இந்துமாகடல் பிராந்தியத்தின் எதிர்காலம்

இன்றைய உலகவிவகாரங்களில் இந்துமா கடல் பிராந்தியம் அமைதி மண்டல மாகாமல் இருப்பது குறித்து எவரும் அலட்சியமாக இருந்து விடமுடியாது. கரையோர நாடுகளின் சுதந்திரம் இறைமை, ஒருமைப்பாட்டை பாதிக்கும் விவகாரமாக இது இருப்பதால் இன்று அமைதி மண்டலமாக வேண்டும் என்பதில் அணிசேரா இயக்கம் தீவிரமாக கவனம் செலுத்துவருகிறது. இந்து மாகடல்—பிராந்தியம் அமைதி மண்டல மாவதன் மூலமே ஆசிய ஆபிரிக்க பிராந்திய நாடுகளில் அமைதி தங்கியிருக்கிறது. எனினும் இந்த அமைதியைக் குலைப்பதில் மகா வல்லரசுகள் இன்று முழுமதாக செயற்பட்டுவருகின்றன. எனினும் இதை முறியடித்து, இப் பிராந்தியத்தை அமைதி மண்டலமாகச் செய்வதில் அணிசேரா இயக்கம் தீவிரமாக இயங்குகிறது.

இந்துமாகடல் பிராந்தியமும் அதன் பின்னணியும்

அணிசேரா இயக்கம் இப்பிராயத்தியத்தை அமைதி மண்டலமாக்க பாடுபடும் அதேவேளை இப்பிராந்தியத்தின் முக்கியத்துவத்தையும் இங்கு வரலாற்று ரீதியாக ஆராய்வது பொருத்தமானதாகும். சமாதான சகவாழ்வு கோட்பாடுகளுக்கும், இலட்சியங்களுக்கும் இப்பிராந்தியம் மிகவும் உறுதுணையாக இருப்பதால் இந்துமாகடலை அமைதி மண்டலமாக்க வேண்டியதன் அவசியம் இன்று எழுந்துள்ளது..

தெற்கு, தென்கிழக்காசியா, மத்தியகிழக்கு வடமேற்கு ஆபிரிக்கா, அவுஸ்திரேலியா ஆகிய பகுதிகளைச் சேர்ந்த மக்களின் வாழ்வில் இந்துமாகடல் முக்கிய பாத்திரம் வகிக்கிறது. மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே அராபிய இந்திய கடலோடிகள் இந்துமா கடல் நீர்ப்பரப்பில் பிரயாணம் செய்துள்ளனர். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பல்லாயிரக்கணக்கான இந்தியர்கள் மிகப்பெரிய கப்பல்களில் இந்திய கடலைக்கடந்து சென்று தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் குடியேறியுள்ளனர். இதைவிட சுமார் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இன்றைய சிம்பாப்வே, மொசாம்பிக் பிரதேசங்களில் வளங்கொழிந்த மொனோதைபா சக்கராதிபத்தியம் கோலோச்சியபோது அங்கிருந்து இரும்புத்தாதும், தேனிரும்பும் இந்தியக்கப்பல்களில் எடுத்துச் செல்லப்பட்டன. அவை எடுக்கப்பட்ட பின்னர் இந்திய, அராபிய கப்பல்களில் மத்தியகிழக்கிற்கு கொண்டுவரப்பட்டன. இந்த படுக்கைக்கொண்டே பிரபல டமஸ்கஸ் போர் வாள்கள் செய்யப்பட்டன. 12 ஆம் நூற்றாண்டில் பாலஸ்தீனத்திலிருந்து சிலுவைப் போர் வீரர்களைத் துரத்தியடிப்பதற்கு இந்தப்போர் வாள்களே பயன்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. 15 ஆம் நூற்றாண்டிலேயே வெளிநாட்டு ஆக்கிரமிப்பாளர்களது பிரமாண்டமான கப்பல்கள் இப்பிராந்தியத்தில் ஊடுருவியுள்ளன. 1405 முதல் 1434 ஆம் ஆண்டுவரை சீனர்கள் ஏழுக்கடற் பிரயாணங்களை மேற்கொண்டுள்ளனர்.

1498 இல் வாஸ்கோடா காம்பின் நலைமையில் வந்த கப்பல்கள் கல்விக்கோட்டை துறைமுகத்தில் நங்கூரமிட்டன. இது போர்த்துக்கேய காலனியாதிக்கவாதிகளது இந்து சமுத்திர நாடுகள் மீது ஊடுருவல் நடத்த வழிகோலியது. 16 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் அவர்கள் கிழக்கில் மலாக்காவிலிருந்து மேற்கில் தோர்மஸ், தெற்கில் மொஸாய்பிக் வரை தளங்களைக் கட்டத் தொடங்கினர். போர்த்துக்கேய படையெடுப்பாளர்கள் வளம் கொழித்த துறைமுக நகரங்களைக் கைப்பற்றியதோடு அமையாது தூரகிழக்கு, தெற்காசியா, மத்தியகிழக்கு, ஆபிரிக்கா ஆகியவற்றிற்கும், ஐரோப்பாவுக்கும் இடையில், வர்த்தகத்தில் தமது ஏகபோகத்தை நிலைநாட்ட மனிதவிரோத நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொண்டார்கள். தமது வணிக ஏகபோகத்தை மீறாதுணர்ந்த இந்திய, அராபிய வணிகர்களது கரங்களைத் துண்டித்தனர். இந்துமாகடல் பிராந்தியத்தில் தமது ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்ட போர்த்துக்கேயர்கள் பெரும் முயற்சி செய்தார்கள். அன்று ஆசியாவிலும், ஆபிரிக்காவிலும் நிலவிய காலனியாதிக்க சகாப்தத்தை "வாஸ்கோடாகா மாவின் சகாப்தம்" என்று பிரபல இந்திய இராஜதந்திரி கே. எம். பணிக்கர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

போர்த்துக்கேய வாதிகளைத் தொடர்ந்து டச்சுக்காரரும், பிரெஞ்சுக்காரரும் வந்தார்கள். அதனைத்தொடர்ந்து ஆங்கிலேயர்கள் பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தை உருவாக்கினார்கள். இக்காலப்பகுதியில் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய கொள்கைகளின் விளைவாக பரஸீகக்குடா செங்கடல் பிராந்தியமக்கள் அதிகதுன்பம் அனுபவிக்க நேரிட்டது. பத்துகோடிக்கும் அதிகமான ஆபிரிக்க மக்கள் அடிமை களாக்கப்பட்டனர். இந்துமாகடல் பிராந்தியத்தை பிரிட்டிஷ் ஏசியாக்கும் "திட்டத்தை இக்காலனியாதிக்கவாதிகள் பின்பற்றினார்கள்.

1930 ஆம் ஆண்டளவில் ஜெர்மன் பாசில்டுகளும், ஐப்பாலியர்களும் இந்துமாகடல் பகுதியில் தமது மேலாதிக்கத்தைச் செலுத்துவதற்கான போராட்டத்தில் கூட்டுச் சேர்ந்திருந்தார்கள். 1942 பெப்ரவரியில் இந்தோசீனா, மலேயா, இந்தோனேஷியா ஆகியவற்றை தமது ஆதிக்கத்தில் கொண்டுவந்ததுடன் பர்மாவையும், அந்தமான் நிக்கோபார் தீவுகளையும் கைப்பற்றிய பின்னர் ஐப்பாலியர் கல்கத்தா மீது குண்டு வீசத் தொடங்கினர்.

இரண்டாவது உலக மகாயுத்தத்துக்குப் பின்னர் அடக்கப்பட்ட மக்களது தேசிய விமோசன இயக்கத்தின் எழுச்சியானது இந்துமாகடல் பிராந்தியத்தின் நிலவரம் முழுவதையும் அடிப்படையில் மாற்றி வைத்தது. பழைய காலனியாதிக்கவாதிகள்—தமது கடல் கடந்த சொத்துடமை களைவிட்டு ஒன்றன் பின் ஒன்றாக வெளியேறி நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர். தனது கலாணிகளை—இந்துமாகடல் பிராந்தியத்தில் இழந்துவிட்ட போதிலும் ஏகாதிபத்தியம் அதைவிட்டு வெளியேறவில்லை. மாறாக அப்பிராந்தியத்தில் வழிமுறைகளை—மாத்திரம் மாற்றிக்கொண்டனர். காலனியாதிக்கம் என்ற பெயர் மாற்றியமைக்கப்பட்டு நவகாலனியாதிக்கம் இடம்பெற்றது. மத்தியதரைக் கடல் பிராந்தியத்தில் நிலைகொண்டிருந்த ஆரவது கடற்படைக் கப்பல்களும் பிலிப்பைன்ஸ், ஐப்பாலியில் நிலைகொண்டிருந்த ஏழாவது கடற்படைக் கப்பல்களும் இந்துமாகடல் பிராந்தியத்தில் அடிக்கடி தோன்ற ஆரம்பித்தன.

இதேகாலப்பகுதியில் இந்துமாகடல் பிராந்தியத்திலுள்ள சில நாடுகளை இராணுவ, அரசியல் கூட்டுக்குள் இழுக்கும் முயற்சியில் அமெரிக்க ஈடுபட்டது. 1951 ஆம் ஆண்டு அமெரிக்கா, ஆஸ்திரேலியா, நியூஸிலாந்து நாடுகளது இராணுவ அரசியல் கூட்டணியான ஆன்ஸீஸ் (ANZUS) உருவாக்கப்பட்டது. 1952 ல் அமெரிக்க ஆளும் வட்டாரங்கள் நேட்டோவில் சேருமாறு துருக்கியை நிர்ப்பந்தித்தன. 1954 ஆம் ஆண்டு ஆக்கிரமிப்புக் கூட்டணியான சியாட்டாவுக்குள்—பாகிஸ்தான் சேர்க்கப்பட்டது. 1955 ஆம் ஆண்டு

துருக்கி, ஈராக், ஈசான், யாகிஸ்தான். பிபிட்டன் ஆகிய நாடுகளைக் கொண்டதான பாக்நாத் உடன்படிக்கையை அமெரிக்கா ஏற்படுத்தியது. 1960 ஆரம்பத்தில் இந்துமாகடல் பிராந்தியத்தில் உள்ள பல நாடுகளை நேட்டோவுடனும், அமெரிக்க ஆயுதப்படைகளுடனும் பிணக்கும் முயற்சியில் அமெரிக்க இராணுவ வட்டாரங்கள் ஈடுபட்டன.

பொதுவான அச்சுறுத்தலை சமாளிப்பதற்குப் பொதுவான நடவடிக்கை தேவைப்படுகிறது. இந்து மாகடலை ஒரு சமாதான மண்டலமாக்குவதற்கு இந்த அணுகுமுறையைப் பயன்படுத்த முடியும். இந்து மாகடலை ஒரு சமாதான மண்டலமாக்கவேண்டுமென்ற கருத்தமைப்பை முன்மொழிந்த கூட்டுச் சேரா நாடுகளின் முயற்சிகளுக்கு இந்தக் கருத்தை நடைமுறையில் அமுலாக்குவதற்கு-சோஷலிச நாடுகள் இடையூறு ஆதரவளித்து வருகின்றன. இந்த முயற்சிகள், இந்துமாகடல் சம்பந்தமாக ஒரு சர்வதேச மாநாட்டைக் கூட்டுவதை மையமாகக் கொண்டுள்ளன; இது ஐ. நா. சபையில், குறிப்பாக இந்துமாகடல் பற்றி ஆயுதக்கமிட்டியில் கரும் அரசியல் போராட்டத்திற்குரிய விஷயமாகியுள்ளது, இந்த மாநாட்டைக் கூட்டுவதற்குத் தயாரிப்புச் செய்யுமாறு பொதுச்சபை இந்த கமிட்டிக்குப் பொறுப்புக் கொடுத்துள்ளது.

இந்துமாகடல் மாநாட்டைக் குலைப்பதற்கு அமெரிக்காவின் போர்த்தந்திரம்

கொழும்பில் ஒரு தேசிய மாநாடு கூட்டப்பட வேண்டுமென்ற ஐ. நா. பொதுச்சபையின் முடிவு அமுலாக்கப்படாமல் அமெரிக்கா 5 நடவை தாம தித்தது. ஏனெனில், இந்த மாநாட்டையும், பொதுவாக சமாதான மண்டலக் கருத்தையும் இந்துமாகடலிராணுவ மயமாக்குவதை தீவிரப்படுத்துவதற்கானத் தளது திட்டங்களுக்கு ஓர் இடையூறாக அமெரிக்காகருதுகிறது.

மாநாட்டைக் குலைப்பதற்கு வாஷிங்டன் மற்றொரு முயற்சி செய்த போதிலும், 40 ஆவது பொதுச்சபை, ஆயுதக்கமிட்டியுடன் "இந்துமாகடல் சம்பந்தமான மாநாடு தொடர்பான தயாரிப்பும் பணியை 1986 ஆம் ஆண்டில் பூர்த்தி செய்துவிட வேண்டுமென்று கமிட்டிக்குப்பொறுப்புக் கொடுத்து ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றியுள்ளது. "அப்பொழுது தான், 1986 க்கு பிந்தாமல் அதற்குள் விரைவாக கொழும்பில் மாநாடு தொடங்கப்பட முடியும்" என்றும் அத் தீர்மானம் கூறுகிறது.

அதற்கேற்ப, கமிட்டி, அண்மையில் நிறியுயார்க்கில் வசந்த பருவக் கூட்டமொன்றை நடத்தியது.

கமிட்டி இக்கடமைையை சமாளிக்கும் என்று தோன்றியது, ஏனெனில், கமிட்டியின் ஒரு முந்திய கூட்டத்தில், மேற்கு நாடுகளுக்கு ஒருங்கிணைப்பான ஈராக் செயலாற்றுகின்ற அவுஸ்திரேய பிரதிநிதி சமாதான மண்டல ஆதர வாளர்களுக்கு ஓரளவு எதிர்பாராத முறையில், கமிட்டி, சர்வதேச சமாதான ஆண்டில் கூடுகின்றதென்றும், பிராந்தியத்தில் ஒரு சமாதான மண்டலத்தை நிறுவதைக் காண்பதற்கான தளது மாபெரும் விருப்பத்தை தளதுநாடு தளர விட்டுவிடவில்லை என்றும் கூறினார். ஆயினும் நடைமுறை சம்பந்தமான விஷயங்களுக்குத் தீர்வுகாண்பதில் மேலைய நாடுகள் வெளிப்படையாகவே தாமதப்படுத்தி வருகின்றன. அவுஸ்திரேலியப் பிரதிநிதி, முன்பு, சமாதான மண்டலத்தை ஆதரித்ததுபோன்றே, எதிர்பாராத விதமாக, 1986 ல் தயாரிப்புகளைப் பூர்த்திசெய்வது சாத்தியக்கூறு உடையதல்ல என்று கூறினார் இதன் மூலம் 40 ஆவது பொதுச்சபை நிறைவேற்றிய தீர்மானம்--மூன்றரை

மாதங்களுக்கு முன்னால் அவுஸ்திரேலியா ஆதரித்த தீர்மானம்—நடைமுறையில் திறைவேற்றப்படுவது குறித்து ஐயப்பாடு தெரிவித்தார். முற்போக்கானது என்று மதிப்பிடக் கூடிய தீர்மானங்களைத் தடுப்பதற்காக மேலையப் பிரதிநிதிகள், கமிட்டியின் கூட்டங்களுக்குத் திட்டமிட்டே நாமதமாக வருகிறார்கள். அதே சமயத்தில் கமிட்டியின் கோடைப்பருவக் கூட்டம் நடத்துவது உசிதமானதா என்பது குறித்து அவர்கள் ஐயப்பாடு தெரிவித்தனர். இதன் மூலம் அதன் உறுப்பினர்களை திகைப்படையச் செய்தனர். இத்தத் தந்திரத்திற்குப் பின்னால் என்ன இருக்கிறது என்பது பின்னர் கூட்டம் முடிந்த பின்னர், தெரிய வந்தது. பணத்தை மிச்சம்பிடிப்பது, ஐ. நா. நிதி நெருக்கடியை அனுபவித்து வருகிறது என்ற சாக்கின் கீழ், ஐ. நா. செயலகத்திலுள்ள மேலையச் சார்பு அதிகாரிகள், பணத்தை மீதப்படுத்துவதற்காக, ரத்து செய்யப்பட்ட வேண்டிய ஐ. நா. அமைப்புக்களின் கூட்டங்கள், மற்றும் மாநாடுகளின் ஒரு பட்டியலை தயாரித்துள்ளனர். 40 ஆவது பொதுச்சபை மீண்டும் கூடியபோது அங்கீகரித்திற்காக, அந்தப் பட்டியலைப் பிரேரணை செய்தனர்..

இந்தியா, இலங்கை, மடகாஸ்கர், ஓமான், மற்றும் பிறநாடுகளின் முயற்சியின் பயனாக—சோவியத்யூனியனும், பிற சோஷலிச நாடுகளும் இவற்றுக்கு உறுதியான ஆதரவளித்து வருகின்றன—கமிட்டியானது புதிய நடவடிக்கைக் காலகட்டத்தில் பிரவேசித்துள்ளது. இந்துமாகடவில்—சமாதான மண்டலத்தின் அடிப்படையான அம்சங்கள், குறிப்பாக அதனுடைய புவியியல், அன்னிய ராணுவப் பிரசன்னம், தகராறுகளை சமாதான பூர்வமாகத்தீர்த்துக் கொள்வது, அணு ஆயுதங்கள் பற்றிய நாடுகளின் ஒருங்கிணைந்து கருத்துக்களைத் தொகுப்பதற்கு ஒரு செயல் குழு தொடங்கியுள்ளது. மேலும் சோவியத் பிரேரணை சம்பந்தமாக, செயற்குழு, இந்துமாகடல் தொடர்பாக, நம்பிக்கை—ஏற்படுத்தும் நடவடிக்கைகளையும் கவனத்தில் கொள்ளும்.

தியாகோகார்ஷியாவின் வரலாறு

சாகோஸ் தீவுக்கூட்டங்களில் ஒரு பகுதியான 60 கிலோ மீற்றர் நீளமும் 400 கிலோமீற்றர் அகலமுமுடைய பவனத்தீவே தியாகோகார்ஷியா. இந்துமாகடலின் இதயம் போன்று அமைந்துள்ள இத்தீவை 1532 ஆம் ஆண்டு தியாகோகார்ஷியா என்ற யோர்த்துக்கேய மாலுமி கண்டுபிடித்ததன் விளைவாக அந்தப்பெயர் கூறி அமைக்கப்படலாயிற்று. இத்தீவு மொரிஷியசிற்குச் சொந்தமானது. 1965 ஆம் ஆண்டு லண்டனில் இடம்பெற்ற பொது நலவரசு தலைவர்களது மாநாட்டில் 1966 ஆம் ஆண்டுக்கு பிந்தாமல் மொரிஷியசிற்கு சுதந்திரம் வழங்க வேண்டுமென முடிவானது. ஆனால் 1968 ஆம் ஆண்டு மொரிஷியசிற்கு சுதந்திரம் வழங்கப்பட்டது. எனினும் 1950 ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் தமது உலக ஆதிக்கத்தித்தீதின் ஒரு பகுதியாக சாகோஸ் தீவுக்கூட்டமும் இருக்கவேண்டு மென்ற முடிவுக்கு மேற்கத்தைய தந்தி ரோபாய நாடுகள் வந்தன. அதன்—முன்னோடியாக வர்த்தகக் கப்பல் போக்குவரத்து தகவல் தொடர்புகளைப் பேணும் நிலைய மொன்றை அமைக்கப் போவதாகக் கூறி பிரிட்டன் சுதந்திரத்துக்கு முன்னரே தியாகோகார்ஷியாவை பிரித்தெடுத்து அமெரிக்காவிடம் கையளித்ததைத் தொடர்ந்து அங்கிருந்த சுமார் 800 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த சுமார் ஆறாயிரத்துக்கும் அதிகமானோர் பலவந்தமாக வெளியேற்றப்பட்டனர். இவர்களில் ஒருபகுதியினர் மொரிஷியசிற்கு பலவந்தமாக கப்பலேற்றப்பட்டனர். இன்னொரு பகுதியினர் சீசெல்ஷுக்கும், ரொட்ரிகனுக்கும் சென்றனர். சாகோஸ் தீவுக்கூட்டத்தை திருப்

பித்தரவேண்டுமென்ற போராட்டம் மொரிஷியசின் அயல்நாட்டுக் கொள் கையில் தீவிரமாக இருந்து வருகிறது. சாகோஸ் தீவுக்கூட்டத்தின் மீதான பிரிட்டனின் கட்டுப்பாடு தொடர்ந்திருப்பது சம்பந்தமான ஒப்பந்தங்கள் யாவும் சட்டப்படி செல்லுபடியாகாதது என்பது மொரிஷியசின் வாதமாகும்.

இந்துமாகடலில் அமெரிக்க கடற்படையின்—நடமாட்டத்தை விரைவு படுத்தியவர் அமெரிக்க ஜனாதிபதியாக இருந்த ஐசனோவர், (1952—60) அவரைத் தொடர்ந்து இராஜாங்க அமைச்சராக இருந்த ஜேன் பாஸ்டர் டல்லனின் (1953—1959) உலகநரிசனமும் அமெரிக்காவின் கொள்கைகளுக்கு அடிநாதமாக இருந்தன. அதுவே இந்து மாகடல் பிராந்திய நாடுகளை அச்சுறுத்தியது இந்து மாகடலை இராணுவ நோக்கங்களுக்குக் காப்பாயன் படுத்தும் ஆங்கிலேய—அமெரிக்க பேச்சுவார்த்தைகளின்—பயனாக 1966 டிசம்பர் 30 ல் மண்டலில் ஒப்பந்தமொன்று கைச்சாத்தானது. அதன் பின்னர் தியாகோ கார்ஷியா தொடர்புடைய வேறு இரு உடன்படிக்கைகளும் கைச்சாத்தாகின. இந்துமாகடலின் பிரதான இராணுவ தளமான தியாகோ கார்ஷியா அகற்றப்படாத வரை கரையோர நாடுகளின் பீதி அடங்காது. அதனாலேயே ஐ. நா. சபையின் 26 ஆவது கூட்டத்தொடரில் அந்திய இராணுவத்தளங்களை அகற்றி இந்துமாகடலை இராணுவ சூனியமற்ற சமாதான—மண்டலமாக பிரகடனப்படுத்த வேண்டுமென்ற 2832 ஆம் இலக்க தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. சோவியத் இந்திய கூட்டுப் பிரகடனத்திலும் இப்பிராந்தியத்தை அமைதி மண்டலமாக்க வேண்டும் என்பது வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது.

இதைவிட இந்தியப்பிரதமரும், அணிசேரா இயக்கத்தின் தலைவராகவும் இருந்த திரு. ராஜிவ்காந்தி அண்மைக்கால மாநாடுகள் பலவற்றில் "இந்து மா கடலில் தற்போது உருவாகியிருக்கும் இராணுவ பீதி" குறித்து கவலை தெரிவித்திருக்கிறார். இந்துமாகடலில் இராணுவ நடமாட்டம் அதிகரித்திருப்பதால் கரையோர நாடுகளும், பாரதமும் விழிப்புடன் இருந்து செயலாற்ற வேண்டியதன் அவசியத்தையும் அவர் வலியுறுத்தியுள்ளார்.

அணிசேரா இயக்கத்தின் தலைவரென்ற வகையில் பிரதமர் ராஜிவ்காந்தி வெளிநாடுகளுக்கு மேற்கொள்ளும் சகல விஜயங்களின்போதும் இந்த பிராந்தியம் இராணுவ சலசலப்பின்றி சமாதான பிராந்தியமாகவேண்டும் என்பதை அக்கறையுடன் தெரிவித்துவந்துள்ளார்.

சிம்பாப்வேயில் இடம்பெற்ற அணிசேரா இயக்க உச்சிமாநாட்டிலும் இதே விவகாரம் மிகவும் முக்கியத்துவம் பெற்றது.

இந்து மாகடல் சமாதான மண்டலமாகத் திகழவேண்டுமென்று ஐ. நா. பொதுச் சபை தனது பிரகடனத்தை நிறைவேற்றியதற்குப்பின், 1988 டிசம்பரில் 15 ஆண்டுகள் நிறைவேறியுள்ளன. வருந்தத்தக்க முறையில், ராணுவ, அரசியல் பதற்றம் இந்துமாகடலில் தொடர்ந்து விரிவுபடுத்தப்பட்டு வருகிறது. ஒரு பிரம்மாண்டமான அமெரிக்கக் கப்பற்படை நிரந்தரமாக அங்கு பவனி வருகிறது. அதில் விமானந்தாங்கிக்கப்பலுடன் கூடிய ஓர் அதிரடிப்படையும், அணு சக்தி தீர்முழிகளும் துருப்புகளும் கரையிறக்கு வதற்கான படகுகளும் அடங்கும். இந்துமாகடலிலுள்ள அமெரிக்க கப்பற்படைபடும் தளங்களும், அந்தப் பிராந்தியத்திலுள்ள சுதந்திர நாடுகளை மிரட்டிக் கொண்டும், ஆத்திரமூட்டிக் கொண்டும் வருகின்றன., சோவியத் யூனியனைத் தெற்கிலிருந்து கேந்திர சீதியில் அச்சுறுத்தி வருகின்றன. அந்த மண்டலத்தில் சமாதானத்திற்கான போராட்டம் ஒன்றுப்பட்ட முயற்சிகளைக்கொருகிறது.

ஆபிரிக்க நாடுகளின் வளர்ச்சி

அணிக்சேரா இயக்கத்தில் ஆபிரிக்க நாடுகளின் பங்களிப்பு குறிப்பிடத் தக்கது. ஒரு காலத்தில் இருண்ட கண்டம் என்று கருதப்பட்ட அந்த பிராந்தியம் இன்று உலக அரங்கில் மிகவும் எழுச்சி பெற்றிருப்பது இயக்கத்தின் ஒற்றுமையைச் சுட்டிக்காட்டு வனவாக உள்ளது எட்டாவது உச்சி மாநாடு சிம்பாப்வேயில் இடம்பெற்றது கூட அதற்கு உதாரணமாகும். 1961 ஆம் ஆண்டு முதலாவது பெல்கிரேட் அணிக்சேரா மாநாட்டின் போது அல்ஜீரியா, சயர் குடியரசு எத்தியோப்பியா, காணு, மானி, கினியா, மொரோக்கோ, சோமாலியா, சூடான், டியூனீசியா, எகிப்து ஆகிய 11 நாடுகளே பங்குபற்றின. ஆனால் 1964 ஆம் ஆண்டு கெய்ரோ மாநாட்டின் போது மேலும் 18 நாடுகள் சேர்க்கப்பட்டு மொத்தமாக 29 ஆபிரிக்க நாடுகள் இயக்கத்தில் இடம்பெற்றன. 1970 ல் இடம்பெற்ற மூன்றாவது ஊசாக்கா மாநாட்டின் போது ஆபிரிக்க நாடுகளின் தொகை 35 ஆக உயர்ந்தது. அதன் பின்னர் 1979 ல் ஹவானாவில் இடம் பெற்ற மாநாட்டின் போது 50 ஆபிரிக்க நாடுகள் இடம் பெற்றிருந்தன. இன்று நூற்றியொரு நாடுகளைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் இயக்கத்தில் ஆபிரிக்க நாடுகளின் தொகை அரைப்பங்கை எட்டிப்பிடித்திருப்பதன் மூலம் இன்றைய கால கட்டத்தில் ஆபிரிக்க நாடுகள் அடைந்துள்ள—முன்னேற்றம் புலனாகிறது.

சுதந்திரம் அடைந்த நாடுகள் வெளியாரின்—ஆதிக்கத்துக்குட்படாது தாமே தமது கொள்கைகளை நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்பதை இன்று இயக்கம் வலியுறுத்தி விடுகிறது.

ஆயுதப்போட்டா போட்டிக்கு முடிவு காணவேண்டும் என்பதோடு, இன்னொரு யுத்தத்தை தனிப்பட்ட இடத்தில் இந்த இயக்கம் ஆற்றிவரும் பங்களிப்பு குறிப்பிடத்தக்கது.

அடக்கு முறைகளையும், ஒடுக்கு முறைகளையும் கண்டித்துவரும் இவ்வியக்கம் பாலஸ்தீன மக்களினதும், நமீபிய மக்களினதும் தியாயமான உரிமையை ஆதரித்து வந்திருக்கிறது.

இந்துமாகடல் உட்பட இதர பிராந்தியங்கள் அமைதிமண்டலமாக வேண்டும் என்பதை ஒவ்வொரு மாநாட்டிலும் வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறது.

புதிய சர்வதேச பொருளாதார கோட்பாடையும், புதிய தகவல் தொடர்பையும் உருவாக்குவதில் இயக்கம் இடைவிடாது செயற்பட்டு வருகிறது.

அணிக்சேரா இயக்கம் உலக அரங்கில் சாதித்தது என்ன என்று வினா தொடுப்போரும் உள்ளனர். அணிக்சேரா இயக்கம் செயற்றிரணற்ற ஒரு அமைப்பு என்று குறைத்து மதிப்பிடுவோர் உண்டு. ஆனாலும் கடந்த கால நூற்றாண்டுகளாக அது ஆற்றிவரும் பங்களிப்பு மெச்சத்தக்கது.

அணிக்சேரா நாடுகளின் நாலாவது உச்சிமாநாடு அல்ஜீரிய ஜனநாயக மக்கள் குடியரசின் தலைநகரான அல்ஜீரியாவில் 1973 செப்டம்பரில் இடம் பெற்றது. தேசிய எழுச்சிப் போராட்டத்தின் கீர்த்தியிக்க மரபுகள் இன்றும் உயிருடன், வீச்சுடனும் நிலவுகின்ற தமது நாட்டில் இம்மகாநாடு நடைபெறுவதையிட்டு அல்ஜீரியமக்கள் இயல்பாகவே பெருமை கொண்டிருந்தனர். நீண்டதும், நெடியதுமான விமோசன—யுத்தத்தின் சோதனைகள் தியாகங்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து மீண்டெடுத்துள்ள அல்ஜீரிய மக்கள் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு

போராட்டத்தின் முன்னணியில் நிற்பதுடன் அணிசேரா இயக்கத்தின் மாநாட்டையும் நடத்தக்கூடியவர்களாக இருந்தனர்.

சோவியத் யூனியனுடனே, இதர சோசலிச நாடுகளுடனே நட்புறவு ஒத்துழைப்பு உடன்படிக்கைகளைச் செய்துகொண்ட நாடுகளை அணிசேரா நாடுகளென கருதலாகாது என்றும், இந்நாடுகள் மாநாட்டில் கலந்து கொள்வதை தடுக்கவேண்டும் என்று கூட சிலர் வாதிட்டனர். மாநாட்டு மேடையில் சொற் மொழிவு நிகழ்த்திய கியூபா தலைவர் கலாநிதி பிடல் காஸ்ட்ரோ " சோசலிச முகாமுடன் உறவைப்பெணும் எமது உரிமையை எம்மிடமிருந்து பறிப்பதற்கும், எம்மைப் பலவீனப்படுத்தி இன்னும் சக்திமிக்கதாகவுள்ள ஏகாதிபத்தியத்தின்—தயவில் தங்கியிருக்கச் செய்யவும் முயலும் சக்திகளை மிகவன்மையாகக் கண்டித்தார்.

அமெரிக்கா தலைமையிலான ஒரு ஏகாதிபத்தியம் சோவியத்யூனியன்—தலைமையிலான இன்றொரு ஏகாதிபத்தியம் என்று கூறப்படும் இரு ஏகாதிபத்திய தந்திரத்தை கியூபா தலைவர் காஸ்ட்ரோ கண்டித்து பேசினார்.

" அணிசேரா நாடுகளுக்கு " சோசலிச நாடுகளுக்கும் இடையில் ஒரு தடைச்சுவரை எழுப்பமுனையும் எந்தவொரு எதிர்ப்பும், எதிர்ப்புரட்சி கொண்டதேயாகும். அத்துடன் அது ஏகாதிபத்தியத்தின் நலன்களுக்கே துணைசெய்யும் என்றும் குறிப்பிட்டார்.

அம்ஜியர்ஸ் மாநாட்டில் கியூபா தலைவர் காஸ்ட்ரோவின் உரை ஒரு திருப்புமுனையாக அமைந்தது. அணிசேரா உலகின் இதர முற்போக்கு நாடுகளைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்திய பிரதிநிதிகள் தலைவர் பிடல் காஸ்ட்ரோவின் கருத்துக்களை ஆதரித்துப்பேசினர். இவ்வாறு பேசியவர்களில் தென்—சியட்நாம் குடியரசின் இடைக்கால புகட்சி அரசாங்க முதல்வர் நுகேயன்ஹீமுதோ, யேமன்—ஜனநாயக குடியரசைச் சேர்ந்த சலீம் கலீரூபாயி காலஞ்சென்ற வங்க தேசத்தின்—பிரதமர் முஜிப் ரஹ்மான் ஆகியோர் முக்கியமானவர்கள் என்பதை இந்த தருணத்தில் சுட்டிக்காட்ட வேண்டியுள்ளது.. காலனித்துவ நாடுகள்—சுதந்திரம் அடைந்த சமூகத்தில் மக்களிடமிருந்த சுதந்திர நினைவும், உத்தேகமும் நவீன காலனித்துவ சித்தாந்தத்தின் பெயரால் அடக்கி ஒடுக்கப்படுகின்றன, என்றுமே வீறுகொண்டெழும் மக்களின் உணர்வுகளை இன்னும் ஓய்ந்து விடவில்லை என்பதை அணிசேரா இயக்க மாநாடுகள்—உணர்ந்துகின்றன..

மொரிஷியஸ் இன்று தனது இறைமையை இழந்து தவிக்கிறப்ட தனது இறைமைக்குட்பட்ட தியாகோகார்ஷியா தீவிலிருந்தே விரட்டப்பது. மக்களுக்கு—வாழ்வளிக்கவேண்டிய நிலைக்கு தள்ளப்பட்டுள்ளது.

துப்பாக்கி முனையிலான இராஜதந்திர பயமுறுத்தலில் ஈடுபட்டுள்ள அமெரிக்க, பிரிட்டிஷ் தேசங்களுடன் உரிமைக் கோரிக்கையை நிலைநாட்ட உறுதியான முயற்சியை எடுத்துள்ளது. அமெரிக்காவின் இராணுவத்தளம் திரிமாணிக்கப்பட்டுள்ள தனது தியாகோகார்ஷியா தீவை மீட்பதற்கு ஆதரவு திரட்ட உலக அரங்கில் போர்க்கொடி தூக்கியுள்ளது.

1971 டிசம்பரில் பிரிட்டிஷ் காலனியாதிக்கவாதிகள் பாரசீகக் குடாபிராந்திய யத்திலிருந்து வெளியேற திரிப்பந்திக்கப்பட்டார்கள். இதனைத்தொடர்ந்து கடார், பஹரெய்ஸ், ஐக்கிய அரபு எமிரேட்ஸ் ஆகியவற்றுக்கு சுதந்திரம் வழங்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து அப்பிராந்தியத்தில் அமெரிக்காவின் செல்வாக்கை வளர்ப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

மிகப்பெரும் ஏகாதிபத்திய நலன்களைப் பேணிப் பாதுகாக்கும் முகமாகவும், இந்துமாகடல் பிராந்திய நாடுகள் தம்மைப் புனர்நிர்மாணம் செய்வதைத் தடுக்கு முகமாகவும் நவகாலனியாதிக்க முறையைப் புகுத்துவதில் ஏகாபத்திய வல்லரசுகள் அக்கறையுடன் செயற்பட்டன. பிரதான கடலாதிக்க வல்லரசுகளான பல நலன்கள் இந்து சமுத்திரத்தில் பதிந்துள்ளதுடன் அவை பரல் பரம் பிணந்தும் உள்ளன.

பல நூற்றாண்டுகளாக இந்து சமுத்திரத்தினதும், அதன் கரையோர நாடுகளினதும் எஜபானர்களாக விளங்கிய பழைய காலனியாதிக்க வல்லரசுகளான ஹோலந்து, போர்த்துக்கல், இத்தாலி, பிரான்ஸ் தமது காலனிகளை விட்டு வெளியேறியதைத் தொடர்ந்து பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிமுதல் அமெரிக்காதனது அரசியல் பொருளாதார ஊடுருவலை இப்பிராந்தியத்தில் ஆரம்பித்தது.

இந்து சமுத்திர பிராந்தியம் அமைதிமண்டலமாகாமல் இருப்பதற்கு வல்லரசுகளின் ரோந்து நடவடிக்கையும், கடற்படைத்தலங்களினாலே காரணமாகும். மொரிஷியசுக்குச் சொந்தமாகவேண்டிய தியாகோகார்ஷியா அமெரிக்கக் கடற்படைத்தளமாக மாற்றப்பட்டிருப்பதும், பிலிப்பைன்சில் உள்ள இரு கடற்படை தளங்களில் அமெரிக்க கப்பல்களது ரோந்தும் இப்பிராந்தியம் அமைதியாக இருப்பதற்கு வழிசெய்ததாயில்லை.

இந்துமாகடல் பிராந்தியம் இன்று அமைதியின்றி இருப்பதற்கு இங்குள்ள மொரிஷியசுக்குச் சொந்தமான தியாகோகார்ஷியா தீவு அமெரிக்க இராணுவத்தளமாக மாற்றப்பட்டிருப்பதே பிரதான காரணமாகும். அமெரிக்க குவாடுலீச்சு விமானங்களும், போர்க்கப்பல்களும் தியாகோகார்ஷியாவில் நிலைகொண்டிருப்பதால் இப்பிராந்திய நாடுகள் அச்சமடையாமல் இருக்கமுடியாது. தியாகோகார்ஷியாவை மொரிஷியசிடம் ஒப்படைத்து இராணுவத் தளத்தைக்கலைக்க வேண்டும் என்பதே அணிசேரா இயக்கத்தின் முக்கிய வலியுறுத்தலாக இருந்து வருகிறது. ஆனாலும் அணிசேரா இயக்கத்தின் வற்புறுத்தலை உதாசீனம் செய்யும் வகையில் அமெரிக்காவும், பிரிட்டனும் நடந்து கொள்கின்றன. ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட கரையோர நாடுகளைக் கொண்ட இந்துமாகடல் சமாதான மண்டலமாக வேண்டுமென்ற கோரிக்கை இன்று, நேற்று ஏற்பட்டதல்ல. மொரிஷியசிற்குச் சொந்தமான தியாகோகார்ஷியா பிரிட்டனும் அமெரிக்காவுக்கு மைகமாற்றப்பட்ட போதே இக் கோரிக்கைக்கு உலக அரங்கில் மூன்றாம் மண்டல நாடுகளிடமிருந்து ஆதரவு கிடைக்கத் தொடங்கியது. இதனைத் தொடர்ந்து இடம்பெற்ற அணிசேரா இயக்க மாநாடுகளிலும் :-

- கெய்ரோ (1964)
- லூசாக்கா (1970)
- அல்ஜியர்ஸ் (1973)
- கொழும்பு (1976)
- ஹவானா (1979)
- புதுடில்லி (1983).

இந்துமாகடல் பிராந்தியம் அமைதி மண்டலமாகவேண்டுமென்றும், மொரிஷியசிற்குச் சொந்தமான தியாகோகார்ஷியா பீண்டும் மொரிஷியாவிடமே கையளிக்கப் படவேண்டும் என்றும் வற்புறுத்தப்பட்டது.

தியாகோகார்ஷியாவிலிருந்து அமெரிக்கக் கடற்படைத்தளம் அகற்றப்படும்வரை இப்பிராந்திய நாடுகளுக்கு அமைதியும் சுதந்திரமும் இல்லை என்பது மொரிஷியஸ் பிரதமர் திரு. அனிகுட் ஜக்தாதின் கருத்தாகும்.

இரண்டாம் உலக மகாயுத்தத்தின் பின்னர் பெரும்பாலான காலனித்துவ நாடுகள் அதிகக் நாடுகளிட மிருந்து விடுதலையடைந்த போதிலும் மக்களின் சுயநிர்ய உரிமையை அந்நாடுகள் முழுமையாகப் பெற்றுக் கொள்ளவில்லை.

அணிசேரா இயக்கத்துக்கு சோவியத் யூனியனின் ஆதரவு

சோவியத் யூனியனும் சோசலிச முகாமிலுள்ள அனைத்து நாடுகளும் அணிசேரா இயக்கம் தோன்றியதை வரவேற்றன. சர்வதேச உறவுகளின் வளர்ச்சியாகவே அணிசேரா இயக்கத்தை இத்தநாடுகள் கருதின. காலனித்துவ ஆதிக்கத்திலிருந்து இளம் ஆசிய ஆபிரிக்கநாடுகள் சுதந்திரம் பெறுவதற்கும், அரசியல் பொருளாதாரத்துறைகளில் விழிப்படைவதற்கும் அணிசேரா இயக்கும் ஓர் உந்து சக்தியாக இருக்கும் என்ற நம்பிக்கை ஆரம்ப காலத்திலேயே சோவியத் யூனியனுக்கு இருந்தது.

காலனியாதிக்க முறை ஒன்றன்பின் ஒற்றுக நகர்ந்ததும் ஆசிய ஆபிரிக்க தலைவர்களது ஒற்றுமையும் அந்த நம்பிக்கையை சோவியத் யூனியனுக்கு உறுதிப்படுத்தியது.

இரண்டாம் உலக மகாயுத்தத்தைத் தொடர்ந்து தென்கிழக்காசியாவில் முதலாவதாக இந்தோனேஷியா (1945) சுதந்திரம் அடைந்தது. அதன்பின்னர் இந்தியாவும், பாகிஸ்தானும் (1947) சுதந்திரம் பெற்றன, அதனைத் தொடர்ந்து பர்மா, இலங்கை (1948) சூடான் (1956) மலேசியா, காணா (1957) கினியா (1958), சயர்குடியரசு, மாலி, நைஜீரியா (1960) தான்சானியா (1961), அல்ஜீரியா (1962) கென்யா (1963) அங்கோலா, மொஸாம்பிக் (1975), சிம்பாப்வே (1980) போன்ற நாடுகள் காலனி ஆதிக்கத்திலிருந்து மீட்சி பெற்றன.

ஆசிய—ஆபிரிக்க நாடுகள் ஒன்றன்பின் ஒற்றுக சுதந்திரம் பெற்று சுதந்திர நாடுகளாக பரிணமித்த அதேவேளையில் அந்நாடுகளை இராணுவ கூட்டணிகளுக்குள் இழுக்கும் முயற்சிகளும் ஆரம்பமாகின. ஒருவகையில் இத்தநாடுகள் அச்சுறுத்தப்பட்டன ஏனெனில் 1951 செப்டம்பரில் அவுஸ்திரேலியா, நியூஸிலாந்து அமெரிக்கா ஒன்றினைந்து அரசியல், இராணுவ நோக்கத்துக்காக (சுள்ளீஸ்) கூட்டணியை உருவாக்கின.

1954 செப்டம்பரில் அமெரிக்கா, பிரிட்டன், ரோன்ஸ், அவுஸ்திரேலியா தியூஸிலாந்து, யிலிப்பைன்ஸ், நாய்லாந்து, பாகிஸ்தான் ஆகிய நாடுகள் இணைந்து (SEATO) (தென்கிழக்காசிய ஒப்பந்த தாபனத்தை) தோற்று வித்தன. இதன்பின்னர் 1955 பெப்ரவரியில் பிரிட்டன், துருக்கி, ஈரான், ஈராக் பாகிஸ்தான் ஆகிய நாடுகள் இணைந்து (CENTO) மத்திய ஒப்பந்த தாபனத்தை ஏற்படுத்தின. தொடர்ச்சியாக உருவாயிய இத்தகைய இராணுவக் கூட்டணிகள் அணிசேரா இயக்கத்தை தோற்றுவிப்பதற்கு ஒருவகையில் வேகத்தை ஊட்டியதைக் குறிப்பிடலாம்.

அணிசேரா இயக்க நாடுகளின் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு, காலனியாதிக்க எதிர்ப்பு, நிறுவெறி எதிர்ப்புக் கொள்கைகளும், சமாதானம், சர்வதேச பாதுகாப்பைப் பலப்படுத்தும் இந்நாடுகளின் ஆர்வமும் சோவியத்யூனியனையும், அதன் தேசநாடுகளையும் பெரிதும் கவர்ந்தன "அணிசேராமையை" பல வளர்ச்சியுறும் நாடுகளுடைய கொள்கையாகவும் உலக அரங்கில் செல்வாக்குமிக்க சக்தியாகவும் சோவியத்யூனியன் கருதியது. அணிசேரா இயக்க நாடுகளின் கொள்கையும், கேள்பாடும் உலகமக்கள் அனைவருக்கும் பெரும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருந்ததே அதற்குக் காரணமாகும்.

வளரும் நாடுகளின் அரசியல் சுதந்திரம் பலமடையவும், இந்நாடுகள் பொருளாதார, விடுதலையடையவும் சோவியத்யூனியன் இடையறாது ஆதரவு தல்கிவந்துள்ளது. இதன் விளைவாக பெல்கிரேட் மாநாடு (1961) தொடக்கம் அணிசேரா இயக்கத்தின் அத்தனை உச்சிமாநாடுக்கும் சோவியத்யூனியன் வாழ்த்துச் செய்தியை அனுப்பிவந்துள்ளது. உலக சமாதானம், தேசிய சுதந்திரம், நாடுகளின் வளர்ச்சி, இயக்கத்தின் முன்னேற்றம், விடுதலைப்போராட்டத்துக் கான வெற்றிகள் குவிய சோவியத்யூனியன் வாழ்த்தி வந்துள்ளது. அணிசேரா இயக்கம் உருவாவதற்கு மூலகாரணமான "பாண்டுஸ்" மாநாட்டை (1955 ஏப்ரல்) சோவியத்யூனியன் வரவேற்றது.

"காலனியாதிக்கம், நிறுவெறி, இனவெறி காலனி ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராகப் போராடும் ஆசிய—ஆபிரிக்க நாடுகளின் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்தவும், குறிக்கோளை எய்தவும் "பாண்டுஸ்" மாநாடு வழிவகுக்கும் என்று சோவியத்யூனியன் கருதி செய்தி அனுப்பிவைத்தது. அதன்பின்னர் 1961 ஆம் ஆண்டு பெல்கிரேட் மாநாட்டுக்கு அனுப்பிவைத்த செய்தியில் "ஆசிய—ஆபிரிக்க—லத்தின் அமெரிக்க நாடுகள் தற்போது விரிப்படைத்து உலக சமாதானத்துக்காகவும், விடுதலை, சுதந்திரத்துக்காகவும் குரலெழுப்பிவருகின்றன. அணிசேரா நாடுகளின் நியாயபூர்வ உரிமைக்கான போராட்டத்துக்கும், கோரிக்கைக்கும் சோவியத் யூனியன் தனது ஆதரவைதல்கும்" என்று குறிப்பிடப்பட்டது.

1985 அக்டோபரில் சோவியாவில் இடம்பெற்ற வார்சோ ஒப்பந்த நாடுகளின் ஆலோசனைக் கமிட்டி கூட்டத்தின்போது "அணிசேரா நாடுகளின் கொள்கை, அந்நாடுகளின் சுதந்திரத்தை மதிப்பதாக அறிக்கை விடுக்கப்பட்டது. குறிப்பாக டுத்த அத்தறுத்தலுக்கு எதிராகவும், ஆயுத பரிசுரணம், உலகசமாதானம் தேசிய விடுதலைக்காக பாடுபடும் இவ்விவக்கத்தின் பணி குறித்து பாராட்டப்பட்டது. சோவியத் யூனியனின் கொள்கை, அணிசேரா இயக்கத்தின்—கொள்கையுடன் மிக நெருக்கமாக இருப்பதாக சோவியத் கம்யூனிஸ்ட்கட்சியின் 27 ஆவது ஆண்டறிக்கையிலும் சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. இதற்கும் மேலாக 1985 டிசம்பரில் சிம்பாப்வே பிரதமர் ரொபர்ட் முகாபே சோவியத்யூனியன் வந்திருந்தபோது வெளிநாட்டு ராஜதந்திரிகள் மத்தியில் அணிசேரா இயக்கத்தின்வியாபித்த தன்மையை சோவியத்தலைவர் மிகையில் கொர்ப்சேவ் பாராட்டிப்பேசினார்.

அணிசேரா மாநாட்டில் இயக்கத்தின் முன்னுல்தலைவி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கா உரையாற்றுகிறார்.

கொழும்பு மாநாட்டில் இயக்கத்தின் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்ற திருமதி சிறிமா பண்டாரநாயக்கா திருமதி இந்திராகாந்தி, முன்னாள் ஐ. நா. செயலாளர் நாயகம் வந்தன. ஜெனரல் ஜெனரல் உரையாடுகிறார்.

CHAIRMAN

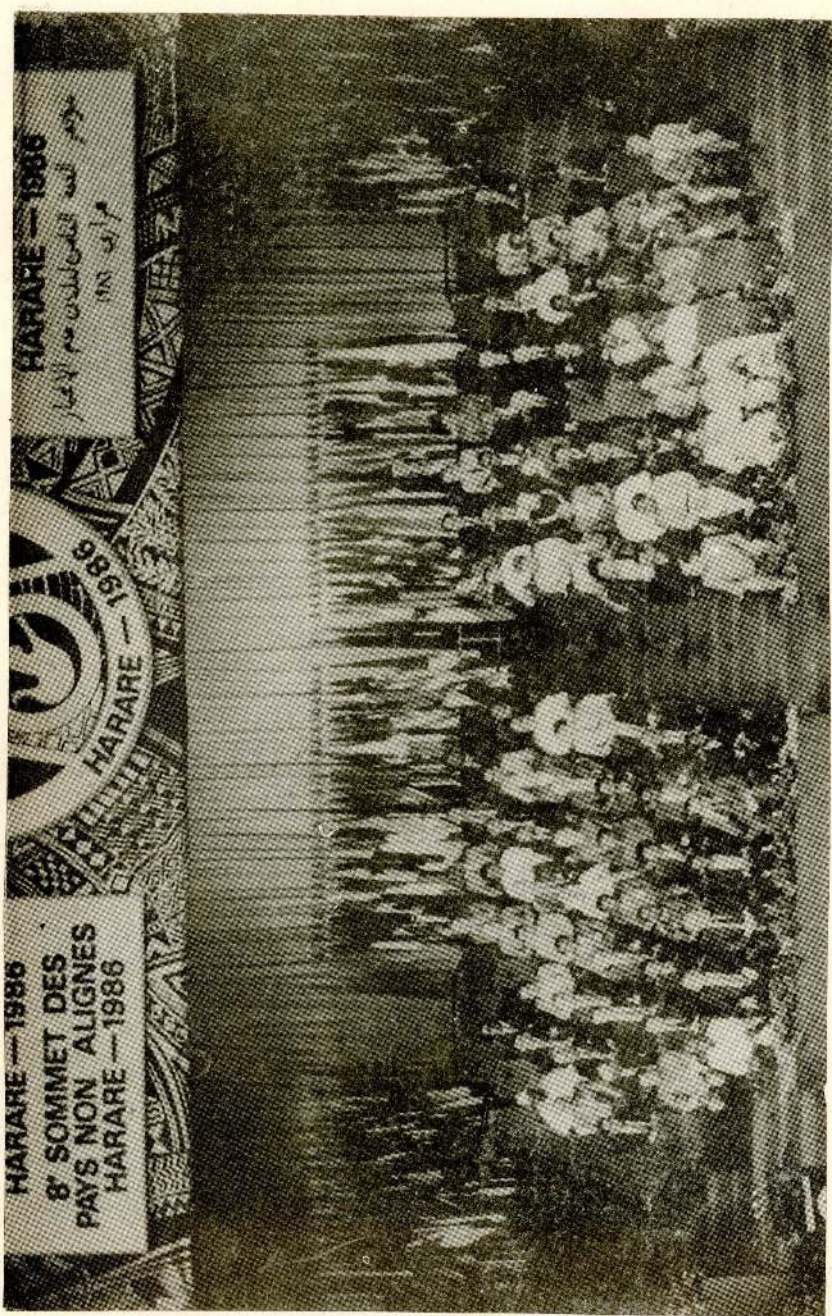
PRESIDENT

கியூபா தலைவர் பிடல் காஸ்ட்ரோ ராஷ்டிரிய மித்ரா இயக்கத்தின் தலைமையிலான மூப்பை

இந்திரா காந்தி ஏற்றுக்கொள்கிறார்.

ஏழாவது உச்சிமாநாட்டில் இலங்கை வெளிவிவகார அமைச்சர் ஜனாப் ஹமீது உரையாற்றுகிறார்

சிம்பாப்வே தலைநகரான ஹாராரேயில் இடம்பெற்ற அணிசேரா இயக்கத்தின் எட்டாவது உச்சிமாநாடு.

“ சர்வதேச அரங்கில் அண்சீரா இயக்க நாடுகளின்—வளர்ச்சியை குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்வாகவே மதிப்பிடுகிறோம் என்று குறிப்பிட்டிருந்தார். வழமைபோலவே சிம்பாவே எட்டாவது உச்சி மாநாட்டுக்கும் சோவியத் யூனியன் வாழ்த்துச் செய்தியை அனுப்பிவைத்தது.”

ஏகாதிபத்திய சக்திகளைப் பயன்மிகுவுகையில் எதிர்த்து நிற்பதற்கான சோஷலிச அரசுகளுடனான ஒத்துழைப்பைப் பலப்படுத்தக்கோரும் பிரகடனம் அல்லியர்ஸ் மாநாட்டில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. கூட்டுப்பாதுகாப்பை ஏற்படுத்துவது பற்றிய சோவியத்யூனியன் முன்மொழியை மாநாடு ஆதரித்தது. தேசிய விடுதலை இயக்கத்தைப்பற்றிய தனித் தீர்மானமும் நிறைவேற்றப்பட்டது. இம்மாநாட்டில் நேட்டோ மாநாடுகளின் கொள்கைக்கு கண்டனம் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆயுதமேந்தி சுதந்திரத்துக்காக போராட எடுக்கப்பட்ட மக்களினங்களுக்குள்ள சட்டபூர்வமான உரிமை ஊர்ஜிதப்படுத்தப்பட்டது. ஆசிய ஆபிரிக்க—லத்தின் அமெரிக்க மக்களினங்களின் தேசிய விடுதலை இயக்கத்துக்கு ஆதரவளிப்பதை சோவியத்யூனியன் தனது சர்வதேசிய கடமையாகக் கருதியது.

மத்திய கிழக்கில் ஏகாதிபத்திய ஆக்கிரமிப்பிற்கு எதிராக சோவியத்யூனியன் தீவிரமாக போராடியிருக்கிறது. ஜோர்தான், லெபனான், சிரியா, சராக் மற்றும் பலஸ்தின் விடுதலை முன்னணிக்கு அரசியல், இராஜதந்திர பொருளாதார ஆதரவை நல்கியது. இப்பிராந்தியத்தில் பதற்றத்தை தணிக்கவும் ஆக்கபூர்வமான செயல்திட்டத்தை சோவியத் யூனியனே—முன்வைத்தது. ஜோர்தான், லெபனான் ஆகிய நாடுகளிலிருந்து அந்நியப்படைகள் வெளியேற வேண்டுமென்று சோவியத்யூனியனே வலியுறுத்தியது. அமெரிக்க, ஹோலந்து ஆக்கிரமிப்பாளர்களுக்கு எதிராகப் போராடிய இந்தோனேஷிய மக்களுக்கு சோவியத்யூனியன் ஆதரவு வழங்கியது. சைப்பிரஸ், டொமினிக்கன் குடியரசின் பாதுகாப்பிற்கு ஆதரவாக தொடர்ச்சியாகவும் தீவிரமாகவும் குரலெழுப்பியது. ஹியட்நாம், கியூபா, லாவோஸ், கம்பூச்சிய மக்களுக்கும் சோவியத் யூனியன் தனது தொடர்ச்சியான ஆதரவையும், ஒத்துழைப்பையும் நல்கியது ஏகாதிபத்திய ஆக்கிரமிப்பு முயற்சிகளிலிருந்து பாதுகாத்துக்கொள்ளும் பொருட்டு பாதுகாப்பு வல்லமையை பலப்படுத்திக்கொள்ள இளம் அண்சீரா சோவியத் யூனியன் அளித்த உதவி மெச்சத்தக்கது. இளம் அண்சீரா நாடுகளின் இராணுவத்துறையினருக்கு சோவியத் இராணுவ நிபுணர்களின் பயிற்சியும், ஒத்தழைப்பும் கிடைத்தது சோஷலிச நாடுகளின் இராணுவ கூடங்களில் பயிற்சியளிக்கப்பட்டது. இதன் விளைவாகவே ஆசிய, ஆபிரிக்க, லத்தின் அமெரிக்க நாடுகளில் இராணுவம் நவீன மயப்படுத்தப்பட்டு வலிமையடைந்தன. இந்தோனேஷியாவில் இராணுவம் மிகநவீனமுறையில் (1961-65) புதுப்பிக்கப்பட்டது. கியூபாவின்—இராணுவம் (1961) எகிப்து, சிரியாவின் இராணுவம் (1968-73) நவீனமயப்படுத்தப்பட்டது. இதைவிட ஆப்கானிஸ்தான் மொஸம்பிக், நிக்கராகுவா, எத்தியோப்பியா, அல்ஜீரியா அங்கோலா, கினி, இந்தியா போன்ற நாடுகளுக்கு பயன்மிக்க உதவியை சோவியத்யூனியன் அளித்து வருகிறது.

உலகசமாதானம், பாதுகாப்பு, இளம் நாடுகளின் முன்னேற்றத்துக்காக சோவியத்யூனியன் ஆற்றிவரும் பணியை அண்சீராநாடுகள் ஆதரிக்கின்றன. சர்வதேச பொருளாதார முறைமையை மாற்றியமைக்க வேண்டுமெனக்கோரி வளர்ந்துவரும் அண்சீரா இயக்க நாடுகள் நடத்தும் போராட்டத்துக்கு ஆதரவு நல்குவது என்பது சோவியத் யூனியனின் கொள்கையில் இன்றுள்ள முக்கியப்போக்காகும்.

கொழும்பு மாநாடு

அணிசேரா இயக்கத்தின் வரலாற்றில் 1976 ஆம் ஆண்டு கொழும்பில் இடம்பெற்ற ஐந்தாவது உச்சி மாநாடு மிகவும் முக்கியத்துவம் பெற்றதாக அமைந்தது. ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே காலனியாதிக்கம், வல்லரசுகளின் மேலாதிக்க விஸ்தரிப்பு, இராணுவக் கூட்டணிகளை எதிர்த்துவந்த ஆசிய—ஆபிரிக்க கூட்டமைப்பில் இலங்கைக்கு தனியான இடம் உண்டு. ஆசிய ஆபிரிக்க நாடுகள் சுதந்திரமாகவும், வெளியார் தலையீடு இன்றி இருக்க வேண்டும் என்பதில் இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்த 1948 ஆம் ஆண்டிலிருந்தே ஆர்வம் காட்டி வந்திருக்கிறது.

1949 ஆம் ஆண்டு ஜனவரியில் புதுடில்லியில் கூட்டப்பட்ட “ஆசிய உறவுகள் மாநாடு பிற்காலத்தில் ஆசிய—ஆபிரிக்க நாடுகளின் எழுச்சிக்கு வழிகாட்டியது. இம்மாநாட்டில் பங்குபற்றிய இலங்கை ஏனைய நாடுகளுடன் இணைந்து காலனித்துவம், நிறுவெறி ஆக்கிரமிப்பு கொள்கைக்கு எதிராக குரல் எழுப்பியது.

இதன் பின்னர் 1955 ஆம் ஆண்டு இந்தோனேஷியாவில் கூட்டப்பட்ட பாண்டுங் மாநாட்டிலும் இலங்கை குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பை நல்கியது. இதனைத் தொடர்ந்து 1956 ஏப்ரலில் தேர்தலில் வெற்றியிட்டிய பிரதமரான அமரர் எஸ். டபிள்யூ. ஆர். டி. பண்டாரநாயக்கா “ஆசிய ஜோதிநேருவும் தானும் இருநாடுகளினதும், ஆசியா எதிர்தோக்கும் பிரச்சினைகள் மட்டுமன்றி உலகப் பிரச்சினைகளையும் கருத்திற்கொண்டு செயலாற்றுகிறோம்” என்றார். அமரர் பண்டாரநாயக்காவின் கூற்றை அணிசேரா இயக்கத்தின் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்று நிரூபித்தக் காட்டியவர் ஸ்ரீமதி சிறிமா பண்டார நாயக்கா. எனவே தான் அணிசேரா இயக்கத்தின் ஐந்தாவது உச்சி மாநாடு இடம் பெற்ற இலங்கை மிகவும் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது..

1976 ஆம் ஆண்டு கொழும்பு உச்சி மாநாட்டின் மூலம் இயக்கத்தின் தலைமைப் பொறுப்பை யேற்ற ஸ்ரீமதி பண்டாரநாயக்கா அங்கத்துவ நாடு களும், உலகத்தலைவர்களும் பாராட்டத்தக்க வகையில் சமாதானத்துக்காக பெரும் பங்களிப்பை நல்கியிருந்தார், பேரழிவுதரும் ஆயுத உற்பத்திக்காக செல்வாகும் நிதியை மீதப்படுத்தி அதை அணிசேரா நாடுகளின்பொருளாதார முன்னேற்றத்துக்காக பயன் படுத்தவேண்டு மென்ற” அவரது கோரிக்கை பலத்தவரவேற்பை பெற்றது. இயக்கத்தின் தலைமை பொறுப்பை ஏற்பதற்கு முன்பாக 1973 ஆம் ஆண்டு அல்ஜீரியாவில் இடம் பெற்ற நான்காவது உச்சி மாநாட்டிலேயே ஸ்ரீமதி பண்டாரநாயக்கா இயக்க நாடுகளின் பொருளாதார முன்னேற்றத்தில் அதிக அக்கறைகட்டினார்.

1973 ஆம் ஆண்டு அல்ஜீரியா மாநாட்டில் பேசிய ஸ்ரீமதி பண்டார நாயக்கா “ உணவு விநியோகத்தில் ஏற்படும் நெருக்கடி நிலையை தவிர்ப்பதற்கு பரஸ்பர உதவியை ஊக்குவிக்கவேண்டும் விவசாயத்துறை வளர்ச்சியை கருதி கூட்டு நிதிகளை உருவாக்கவேண்டும்” என்றார். அதேவேளை அணி

சேரா நாடுகளின் விவசாயத்துறை முகங்கொடுக்கும் பிரச்சினைகளில் விஞ்ஞான ஆய்வாளர்கள் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்னும் அவர் கோரிக்கை விடுத்தார். வளரும் நாடுகளின் உணவுப் பிரச்சினையை குறைப்பதற்கு ஒரு மார்க்கமாக உலக உரநிதி உருவாக்கப்பட வேண்டுமென்ற ஸ்ரீமதி. பண்டார நாயக்காவின் வேண்டுகோள் மாநாட்டில் பெரும் வரவேற்பை பெற்றது.

1976 கொழும்பு மாநாட்டில் இயக்க நாடுகளின் புகழ் பிக்க தலைவர்களான யூகோஸ்லாவியாவின் அதிபர் மறைந்த மார்க்ஷ் டிட்ளோ, சாம்பியாவின் அதிபர் கெனத் கெண்டா அல்ஜீரியாவின் தலைவர் மறைந்த பூமதியன் எசிப்திய அதிபர் மறைந்த அன்வர் சதாத், இந்தியப்பிரதமர் மறைந்தன் ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தி போன்றவர்கள் கலந்துகொண்டார்கள். அல்ஜியர்ஸ் மாநாட்டில் 76 ஆக இருந்த அங்கத்துவ நாடுகளின் எண்ணிக்கை 86 ஆக அதிகரித்தது. இது கொழும்பு மாநாட்டுக்கு அதிக ஊக்கத்தைக் கொடுத்தது.

அல்ஜியர்ஸ் மாநாட்டில் இனஒதுக்கலுக்கு முடிவு காணல், மத்திய கிழக்கு விவகாரம், போர்த்துகேய காலனிகள், சிம்பாப்வே, நமீபியா, சதுாரா, கொமரோஸ், வியட்நாம், கம்புச்சியா, கொரியா, கடல்சட்டம், போதைப்பொருள் தடுப்பு உட்பட 15 அரசியல் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. ஆனால் 1976 கொழும்பு மாநாடு இருபது அரசியல் தீர்மானங்களை நிறைவேற்றியது. தென்னாபிரிக்க விவகாரம் சம்பந்தமாக பல்வேறு கோணங்களில் 7 தீர்மானங்கள் மத்திய கிழக்கு விவகாரம் சம்பந்தமாக மூன்று தீர்மானங்களும், ஐ. நா. சம்பந்தமாக இரண்டு தீர்மானங்களும் இவற்றில் அடங்கும்.

கொழும்பு மாநாடு எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியின் ஒரு பயனாகவே 77 உறுப்பு நாடுகள் புதிய பொருளாதார அமைப்புக்காக உருவாகியது என்று கூட கூறமுடியும். மூன்றாம் மண்டல நாடுகளின் துரிதப்படுத்தப்பட்ட பொருளாதார திட்டத்துக்கான வழிவகைகளை கொழும்பு மாநாடு ஆராய்ந்து தீர்மானம் நிறைவேற்றியது. அபிவிருத்தியடைந்துவரும் நாடுகள் தமது சுதந்திரம், இறைமையை அரசியல் ரீதியில் மட்டுமன்றி பொருளாதார ரீதியிலும் பயன்படுத்தி புதிய சர்வதேச பொருளாதார முறைமைக்காக பாடுபட வேண்டுமென்று கொழும்பு மாநாடு வலியுறுத்தியது.

கொழும்பு மாநாடு இந்துமாகடலில் சமாதான மண்டலத்தை ஏற்படுத்துவது பற்றிய விவகாரங்களுக்கு பெருங்கவனம் செலுத்தப்பட்டது. இந்துமாகடல் சம்பந்தப்பட்ட தீர்மானத்தில் தியாகோ கார்ஸீயாவில் அத்திய தளங்கள் நிர்மாணிக்கப்படுவது குறித்தும், இந்துமாகடலில் வல்லரசுகளது போட்டிவிரிவடைவது குறித்தும் கண்டனம் தெரிவிக்கப்பட்டது. இந்துமாகடலை சமாதான மண்டல மாக்கும் பிரகடனத்தை செயற்படுத்துவதை சீர்குலைக்கும் சகல நடவடிக்கைகளையும் சீர்குலைக்கும் நடவடிக்கைகளை நிறுத்துமாறும் கொழும்பு மாநாடுகோரியது.

இந்துமாகடல் பிராந்திய நாடுகளின் சுதந்திரம், இறைமையை பாதிக்கும் வகையில் வல்லரசுகள் தமது கடற்படைக் கப்பல்களையும் இராணுவ விமானங்களையும், பயன்படுத்தலாகாது என்றும் கொழும்பு மாநாடு வலியுறுத்தியது. அணிசேரா இயக்கத்தின் கடந்த கால் நூற்றாண்டுகால வரலாற்றில் கொழும்பு மாநாடு தனது குறிக்கோளை நிறைவேற்றும் வகையில் சிறப்பாக பணியாற்றியிருக்கிறது. அங்கத்துவ நாடுகளின் எதிர்பார்ப்புகளை நிறைவேற்ற பாடுபட்டதின் மூலம் அப்போதைய இயக்கத்தின் தலைவி ஸ்ரீமதி பண்டார நாயக்கா சிறப்பிக்கப்பட்டிருந்தார்.

அணிசேரா இயக்கத்தில் இந்திராவின் பங்கு

அணிசேரா இயக்கத்தின் தலைமைப்பொறுப்பை ஏழாவது புதுடிவிலி உச்சிமாநாட்டின் மூலமாக இந்தியா 1983 மார்ச்மாதம் ஏற்றுக்கொண்டது. இன்றைய பிசுதமர் ஸ்ரீமதி இந்திராகாந்தி இயக்கத்தின் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டார். அதன் பின்னர் இயக்கம் புதுவடிவமும், உத்வேகமும் பெறலானது. உலகில் பதற்றமும், நெருக்கடிகளும், யுத்தமேகங்களும் திரண்டிருந்த ஒரு சூழ்நிலையிலேயே இயக்கத்தின் தலைமைப் பொறுப்பை ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தி ஏற்கவேண்டியிருந்தது. விளைகுடாவில் தொடர்ந்துவந்த ஈரான்-ஈராக் யுத்தத்தின் விளைவாக ஏழாவது உச்சிமாநாட்டை கூட்டும் பொறுப்பு இந்தியாவிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. அந்த பொறுப்பை திறம்பட ஏற்று நிறைவேற்றிய பெருமை ஸ்ரீமதி காந்திக்கே உண்டு.

அணிசேரா இயக்கத்துக்கு இந்திரா காந்தி புதியவரல்ல. ஸ்ரீமதி இந்திராகாந்தி தகவல்துறை அமைச்சராக, பிரதமராக பதவியேற்பதற்கு முன்னதாகவே இயக்கத்தில் நன்கு ஊறித்திளைத்திருந்தார். இயக்கத்தின் பிதாமகரான அவரது தந்தை ஜவஹர்லால் நேருவுடன் கூட இருந்ததுடன் மட்டுமன்றி, வெளிநாடுகளில் மாநாடுகளுக்குச் செல்லும் போதெல்லாம் அணிசேரா இயக்கத்தினை மிக ஆழமாக புரிந்துகொள்ள வேண்டியதன் அவசியமும் வாய்ப்பும் ஸ்ரீமதி இந்திராகாந்திக்கு கிடைத்தது. இதன் விளைவாக ஏழாவது உச்சிமாநாட்டின் தலைமைப் பொறுப்பை யேற்றதும் இயக்கத்தினை உலகில் மிகவும் சக்திமிக்க அமைப்பாக கொண்டுவசைக்கக் கூடிய ஆற்றல் அவருக்கு இருந்தது. நூற்றியொரு நாடுகளைப் பிரதி நிதித்துவப்படுத்தக் கூடிய ஆற்றல் மிக இலேசானதாக இருக்கமுடியாது.

பலவிதமான—அரசியல் கருத்து முரண்பாடுகள், அபிப்பிராய வேதக்களை யுடைய நாடுகளை ஓரணியின் கீழ் உலகசமாதானம், அயுதபரிசரணம் என்ற உன்னத இலட்சியங்களுடன் வழி நடத்திச்சென்ற பெருமை கூட ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்திக்கே உண்டு.

1972 ஆம் ஆண்டு அமெரிக்காவிலிருந்து வெளிவருகின்ற “ வெளிவிவகார அலுவல்கள்” என்ற நூலுக்கு ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தி எழுதிய கட்டுரையொன்றில்—

“ எமது சுதந்திரத்தை பாதுகாக்கவும், உலக சமாதானத்தை நிலைநிறுத்தவும் அணிசேராமை வழிகாட்டுவதால் அதையே தொடர்ந்து கடைப்பிடிக்க இந்தியா முடிவுசெய்துள்ளது ” என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்.

அதுமட்டுமன்றி அந்த கட்டுரையில் இந்தியாவின் சுதந்திர வெளிநாட்டு கொள்கையையும் அவர் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

சுதந்திரமானதும், அணிசேராமே " கோட்பாட்டையுமுடைய இந்தியா சர்வதேச பிரச்சினைகளில் சோவியத்துணியனுடன் பொதுவான கருத்தைக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை ஸ்ரீமதி காந்தி தெளிவுப்படுத்தியிருந்தார். சோவியத்துணியனுடன் இந்தியா செய்துகொண்ட சமாதான நட்புறவு உடன்படிக்கையானது அணிசேராமே கொள்கைக்கு முரணானது அல்ல என்பதையும் ஸ்ரீமதி காந்தி சுட்டிக்காட்டியிருந்தார்.

1983 அணிசேரா மாநாட்டில் தலைமைப் பொறுப்பையேற்ற பின்னர் ஸ்ரீமதி காந்தி பேசுகையில் " அணிசேராமையானது தேசிய விடுதலையும் சுதந்திரமுமாகும், அது எப்போதும் சமாதானத்தையே விரும்புகிறது. சமாதானத்துக்காகவே பாடுபடும். மோதலை தவிர்க்கிறது, இராணுவ கூட்டணிகளிடமிருந்து ஒதுக்கியிருக்கவே விரும்புகிறது. அரசியல் பொருளாதாரீதியில் நாடுகளுக்கிடையில் சமத்துவம், ஜனநாயகத்தன்மை ஸ்திரப்படுவதையே அணிசேராமே விரும்புகிறது, பாஸ்பர நலன் அடிப்படையிலான உலகளாவிய கூட்டுறவை விரும்புகிறது. எமது மூலவளங்கள் சமமாகப் பகிரப்படுதல் வேண்டும். சமத்துவம், நீதியின்படிப் படையிலான புதிய சர்வதேச பொருளாதார அமைப்புக்கு பாடுபடவேண்டும் என்பதை குறிப்பிட்டார். புதுடில்லி மாநாடு இயக்கத்தின் உண்மையையும், வலிமையையும் எடுத்துக்காட்டியது. ஆயுதப் பரிசீலனத்தின் அவசியத்தை மாநாடு உணர்த்தியது. வல்லரசுகளை ஆயுதப்பரிசீலனத்துக்கு வருமாறு கோருவதென அங்கத்துவநாடுகள் சுட்டிக்காட்டின. இதைவிட பாலஸ்தினீசர்களது தாயகத்திலிருந்து இஸ்ரேலியப்படைகளை வெளியேற்றுவதுடன், நமியாவின் சுதந்திரம், மத்திய அமெரிக்காவில் அமைதி, சமாதானம், தெற்காசியா, மேற்காசியா, இந்துமாகடல், மத்திய தரைக்கடல் பிராந்தியம் என்பவற்றை அமைதிப் பிரதேசமாக்க வேண்டியதன் அவசியத்தையும் புதுடில்லி மாநாடு கரிசனையுடன் சுட்டிக்காட்டியது. இந்திமாநாடு கூடுவதற்கு ஒரு மாதகாலத்துக்கு முன்னதாகவே இந்திய இராஜரீக துறையில் பல நாடுகளுடன் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தி உலக சமாதானத்துக்கான—முக்கிய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடலானது.

அணிசேரா இயக்கத்தின் தலைமைப் பொறுப்பை ஸ்ரீமதி இந்திராகாந்தி ஏற்றுக்கொண்டதன் பின்னர் ஆயுத பரிசீலனம் உலக சமாதானத்துக்காக மேற் கொண்ட நடவடிக்கைகள் மிகவும் பாராட்டத்தக்கவையாக அமைந்திருந்தது.

முதலாவதாக ஆர்ஜனடினா, சவீடன், கிரேக்கம், மெக்சிக்கோ, தன்சானியா ஆகிய நாடுகளின் தலைவர்களுடன் இணைந்து 1984 மே 22 ஆம் திகதி ஐ. நா. சபையின் உறுப்பு நாடுகளுக்கும், குறிப்பாக ஐந்து ழிரந்தர உறுப்பினிமை நாடுகளுக்கும் ஆயுத போட்டா போட்டியை நிறுத்தமாறு ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தி கோரிக்கை விடுத்தார். ஆயுத போட்டி, அணுகுண்டு உற்பத்திக்காகச் செலவாகும் பணத்தை சமூக, பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு செலவிட வழிகாணுமாறு ஐந்து நாடுகளுடன் இணைந்து ஸ்ரீமதி காந்தி கேட்டுக்கொண்டார். அணுவாயுத உற்பத்தி நாடுகள் தமது தயாரிப்பு, பரிசோதனை உட்பட சகல நடவடிக்கைகளையும் நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று கோரும் கூட்டறிக்கையும் வெளியிடப்பட்டது. மீண்டும் 1985 ஜனவரி மாதம் புதுடில்லியில் சந்திப்பதென்று இந்த நாடுகளின் தலைவர்களும் முடிவெடுத்தனர்.

கைத்தொழில் நாடுகள், வளர்முக நாடுகளின் முன்னேற்றம், அபிவிருத்திக்கு உதவுவேண்டும் என்பதிலும், அணிசேரா இயக்கத் தலைவியாக இருந்த ஸ்ரீமதி காந்தி அதிக அக்கறை காட்டினார். அதற்கென லண்டனில் இடம் பெற்ற கைத்தொழில் நாடுகளின் தலைவர்களுக்கு விசேட செய்திகளை—அனுப்பி

வைத்தார். புதுடில்லி மாநாட்டில் பொருளாதார விவகாரம் தொடர்பாக நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தை குறிப்பிட்டு வளர்முக நாடுகளின் சுயமுன்னேற்றத்துக்கு உதவிடவேண்டும் என்றும் உலக பொருளாதார நெருக்கச் சிவிரந்தது இந்நாடுகளை பிளவிக்கும் பொறுப்பு கைத்தொழில் நாடுகளை சார்ந்தது என்பதையும் கடிதத்தில் அவர் குறிப்பிட்டிருந்தார். இதைவிட கைத்தொழில் நாடுகளின் தலைவர்களைச் சந்தித்து நிலைமையை விளக்குவதற்காக விசேட தூதுவர்கள் பலரை இந்நாடுகளுக்கு அவர் அனுப்பிவைத்தார்.

அங்கத்துவ நாடுகள்—பொருளாதார ரீதியில் முன்னேற்றம் காணவேண்டும் என்பது ஸ்ரீமதி காந்தி அண்சீரோ இயக்கத்தலைமைப் பொறுப்பையேற்ற காலத்திலிருந்தே அவரது முக்கிய நோக்கமாக இருந்தது. மனித குலத்தை அணுவாயுத அச்சுறுத்தலிருந்து காக்கவேண்டும் என்பது அவரது பேரவா அதற்காக 1983 செப்டம்பரில் இடம் பெற்ற ஐ. நா. பொதுச்சபை கூட்டத்தில் அவர்காட்டிய அக்கறை மெச்சத்தக்கது. பொதுச்சபைகூட்டத்தில் பங்குபற்றிவந்திருந்த பிரான்ஸ், கனடா, ஹங்கேரி, போலந்து, பல்கேரியா, ஆஸ்திரியா, சைப்பிரஸ் தலைவர்களுடன், தனித்தனியாகபேச்சு நடத்தி அண்சீரோ நாடுகளின் பொருளாதார இடர்பாடுகளுக்கு, அரசியல் நெருக்கடிகளுக்கும் முடிவு காணவேண்டும் என்பதை ஸ்ரீமதி காந்தி வலியுறுத்தினார்.

ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தி இயக்கத்தின் தலைமைப் பொறுப்பையேற்றதன் பின்னே முதலாவது அண்சீரோ தகவல் தொடர்பு மாநாடு புதுடில்லியில் 1983 டிசம்பரில் இடம்பெற்றது. ஸ்ரீமதி காந்தியே அதற்கு தலைமை தாங்கினார். அண்சீரோ நாடுகளுக்கிடையில் தகவல் தொடர்பு துறையில் தொழில் நுட்ப பரிமாற்றம், ஒத்துழைப்புக்கு இணக்கம் காணப்பட்டது. புதிய சர்வதேச தகவல் தொடர்பு முறையை ஏற்படுத்த வேண்டியது பற்றி அண்சீரோ தகவல் தொடர்பு மாநாடு கரிசனையுடன் சட்டிக்காட்டியது. இதன்பின்னர் 1984 ஜனவரியில் அண்சீரோ நாடுகளின் தகவல் அமைச்சர்களது மாநாடு ஜாகர்த்தாவில் இடம் பெற்றலானது.

இந்திரா காந்தியின் பொருளாதார அணுகுமுறையை ஐரோப்பிய பொருளாதார சமூகம் 1984 ஏப்ரலில் லிஸ்பனில் நடத்திய மாநாட்டில் வரவேற்றிருந்தது. இந்த மாநாட்டில் அப்போதைய வெளியுறவு அமைச்சரான பி. வி. நரசிம்மராவ் தலைமையிலான குழு கலந்து கொண்டதிலிருந்து இயக்கத்தில் தலைமை பொறுப்புக்கு ஐரோப்பிய பொருளாதார சமூகம் கொடுத்த மதிப்பு புலனாகியது. புதிய சர்வதேச பொருளாதார அமைப்புக்காக உலகளாவிய பேச்சுவார்த்தைக்கு அண்சீரோ இயக்கம் சிபாரிசு செய்திருந்தது.

அதேவேளை சர்வதேச நிதியமைப்பு முறைமை தொடர்பாக சர்வதேச மாநாடு கூட்டப்பட வேண்டுமென்றும் இயக்கம் சிபாரிசு செய்திருந்தது. சிபாரிசுகளை பரிசீலித்த ஐரோப்பிய பொருளாதார சமூகமானது, வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளினதும் அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளினதும் தலைவர்கள் தம்மை எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள் தொடர்பாக தனித்தனியே சந்திப்புகளை நடத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டது.

அதன்பின்னர் 1984 அக்டோபர் முற்பகுதியில் அண்சீரோ நாடுகளின் வெளியுறவு அமைச்சர்கள் மாநாடு ஐ. நா. சபையில் இடம்பெற்றது. இந்திய தூதுக் குழுவின சார்பில் அப்போதைய வெளிவிவகாரக் குழுவின தலைவரான ஜி. பார்த்த சாரதி தலைமையிலான குழுவை ஸ்ரீமதி காந்தி :னுப்பிவைத்தார் இந்த தருணத்தில் அமெரிக்கா விவத் ஆயுத பரிசீலனை சந்திப்பு ஆரம்பமாகியதால் உலக நெருக்கடியைத் தணிப்பதற்கு இது உதவு

மென்று அணிசேரா மாநாடுகளின் வெளியுறவு அமைச்சர்கள் தமது நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்தினார்கள்

வளைகுடா போரை தவிர்க்கும் முயற்சியில் ஸ்ரீமதி காந்தி அணிசேரா இயக்கத்தின் மூலமாக ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார். அப்போதைய வெளியுறவு அமைச்சர் பி. வி. நரசிம்மராவ் தலைமையில் ஆறு அங்கத்தவர்களைக் கொண்டது குழுவை ஸ்ரீமதி காந்தி ஏற்படுத்துயிருந்தார். இக்குழு பல அரசு நாடுகளுக்கு விஜயம் செய்தது. மேற்காசிய, வளைகுடா நெடுக்கடிகளைத் தணிப்பதற்கு சர்வதேச மாநாட்டைக் கூட்ட வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தியது.

நம்பியமக்களினதும், கறுப்பின ஆபிரிக்க மக்களினதும் விடிவுக்கும், சுதந்திரத்துக்கும் இயக்கத் தலைவியாக இருந்து ஸ்ரீமதி காந்தி அதிக அக்கறை காட்டினார். அடக்கப்பட்ட, ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் விடிவுக்காக குரலெழுப்ப ஸ்ரீமதி காந்தி ஒரு போதும் தயங்கியதில்லை. இவரது காலத்தில் அணிசேரா இயக்கமானது மிகவும் ஐக்கியமும், பலமும் உடையதான புதிய வடிவம் எடுத்தது. உலகில் மாபெரும் சக்தியாகவும் இயக்கம் பரிணமித்த. உலகத் தலைவர்களது மரியாதைக்குரிய அமைப்பாக மாற்றிய பெருமைகூட ஸ்ரீமதி காந்தியையே சேரும் அணிசேரா இயக்கத்துள் பிதாமகரான நேரு காலனியாதிக்கம், ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிராக குரலெழுப்பி உலக சமாதானத்தை பெரிதும் விரும்பினார், அந்த ஆவலை அவரது புதல்வி ஸ்ரீமதி காந்தி இயக்கத்தின் தலைவியாக இருந்து நிறைவேற்றினார் என்பதை உலக சமுதாயம் மறக்காது.

அணிசேரா இயக்கத்தில் ராஜீவ் காந்தியின் பங்கு

அணிசேரா இயக்கத்தின் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்ற மிகவும் வயது குறைந்த இளைய தலைவர் இந்தியப் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தியாகும். அவரது தாயாரும், இயக்கத்தின்—தலைவராகவும் இருந்த இந்திரா காந்தியின் மறைவைத் தொடர்ந்து புதல்வர் ராஜீவ் காந்தி பதவியேற்றார். அவர் இயக்கத்தின் தலைவராக இருந்த இரண்டு ஆண்டு காலத்திலும் அங்கத்துவ நாடுகளுக்கிடையிலான பூசல்களையும், கருத்து முரண்பாடுகளையும் அகற்றுவதில் அதிக பிரயாசை எடுத்தார். பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி இயக்கத்தின் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றபோது இயக்கம் பல்வேறு நெருக்கடிகளை எதிர்நோக்கியிருந்தது. அங்கத்துவ நாடுகளான ஈரான்—ஈராக்விட்கு இடையால் தொடர்ந்து வந்த யுத்தம் இயக்கத்துக்கு சவாலாக இருந்தது.

மத்திய அமெரிக்க பிராந்தியத்தில் வல்லரசுகளின் தலையீடு நிக்கர குவா போன்ற சிறிய நாடுகளின் சுயாதிபத்திய உரிமைக்கு அச்சுறுத்தலாக இருந்தது. இந்துமா கடல் பிராந்தியமும் பதற்றத்துக் குள்ளாகியிருந்தது. அமெரிக்க—சோவியத் வல்லரசுகளுக்கிடையிலான ஆயுதப் பரிபாணப் பேச்சுவார்த்தை இமுபறி நிலையிலேயே இருந்தது. அங்கத்துவ நாடுகள் மிரட்டல்களுக்கு ஆளாகியிருந்தன.. குறிப்பாக ஆபிரிக்க பிராந்தியத்தில் வலுமை, பஞ்சம் தலைதாக்கியிருந்தது.

தென் மேற்காசிய விடுதலை நாபனத்தின் (கவாப்போ) நமியிய உரிமைப் போராட்டம், பாலஸ்தின தாயகத்துக்கான உரிமைப் போராட்டம், இன ஒதுக்கல், இன வெறி ஆட்சிக்கு எதிரான ஆபிரிக்க மக்களின்—போராட்டம் என்பன இயக்கத்தின் தலைவரான ராஜீவ் காந்தியை எதிர் நோக்கிய முக்கிய சவாலாகவே இருந்தன. தென்னாபிரிக்காவில் கறுப்பின மக்களின் போராட்டத்தை அடக்க வெள்ளையராட்சி மேற்கொண்ட அடாவடித்தனம் இயக்கத்தை அவசர நடவடிக்கை எடுக்கத் தூண்டியது. தினமும் கறுப்பினமக்களது இறப்புத்தொகை அதிகரித்துச் செல்வதாகவே இருந்தது..

இவையனைத்தையும் விட ஆயுதப்பரிகரணத்தில் இயக்கத்தின் தலைவரான பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி அதிக அக்கறை காட்டினார். இதற்கென ஆறு நாடுகளைக் கொண்ட உச்சி மாநாட்டை புதுடில்லியில் 1985 ஜனவரியில் நடத்தினார் இந்தியப் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி, தான்சானியா, மெக்சிகோ, ஆர்ஜண்டினா, கனடா, கிரேக்க நாடுகளின் தலைவர்கள் இந்த மாநாட்டில் கலந்துகொண்டனர். இந்த மாநாடு அணிசேரா இயக்கத்துடன் நேரடியாக தொடர்பற்ற போதிலும் இயக்கம் ஆயுத பரிகரணத்தில் காட்டும் அக்கறையை உணர்த்துவதாக இருந்தது.

புதுடில்லி ஆறுநாடுகளின் பிரகடனம் அமெரிக்க—சோவியத் வல்லரசுகளை ஆயுதப்பரிகரணப் பேச்சுக்களை தொடருமாறும், உலகில் பதற்றத்தை தணிக்கு மாறும் வலியுறுத்தியது. வானவெளியிலும், பூமியிலும் அணுவாயுதபரிசோ தனைகளை முற்றாக தடைசெய்யுமாறும் பேரழிவுதரும் ஆயுத உற்பத்திகளை கட்டுப்படுத்துமாறும் பிரகடனம் வல்லரசுகளைக் கேட்டுக்கொண்டது. இந்த ஆறு நாடுகளின் புதுடில்லி பிரகடனத்தின் ஓரங்கமாக தலைவர்கள் பல நாடுகளின் தலைநகரங்களுக்குச் சென்று ஆயுத பரிகாணத்தின் அவசியத்தை வலியுறுத்துவ தென்று முடிவு எடுத்தனர்.

புதுடில்லி ஆறு நாடுகளின் பிரகடனத்தை சோவியத் தலைவர் மிகையில் கொர்ப்ச்சேவ் முழுமனதுடன் வரவேற்றார். அமெரிக்கா காலப்போக்கில் பாராட் டியது. அமெரிக்க இராஜாங்க அமைச்சர் திரு. ஜோர்ஜ் ரூஸ்சுக்கும் சோவியத் வெளியுறவு அமைச்சர் திரு. எடுவட் ஹெவ்ரூட்டேலேவுக்கும் இடையில் ஜெனிவாவில் முறிவுற்ற ஆயுதப்பரிகரணம் பேச்சுவார்த்தையை தொடர புதுடில்லி பிரகடனம் வழிகாட்டியது.

இதற்கு அடுத்தபடியாக வளைகுடாப் போரை முடிவுக்கு கொண்டு வரு வதற்கு ஆக்க பூர்வமான—நடவடிக்கைகளை இயக்கத்தின் தலைவான ராஜிவ் காந்தி மேற்கொண்டார்.

அப்போதைய இளைவெளியுறவு அமைச்சரான குர்ஷித் ஆலம் காள்— தலைமையிலான தூதுக்குழுவை ஈரான், சராக் நாடுகளின் தலைநகரங்களுக்கு அனுப்பி போரை தணிப்பதற்கான வழிவகைகளை ஆராயுமாறு கேட்டுக் கொண்டார். இதற்கணங்க தூதுக்குழு இருநாடுகளின் தலைவர்களுடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தியது. எனினும் அணிசேரா இயக்கம் மேற்கொண்ட பிரயத் தனங்கள் வெற்றிபெற முடியாமல் போய்விட்டன. ஆனாலும் இயக்கம் தனது கடமையிலிருந்து தவறவில்லை.

புதுடில்லி ஆறு நாடுகளின் பிரகடனம் அமெரிக்க—சோவியத் வல்லரசுகளை ஆயுதப்பரிகரணப் பேச்சுக்களை தொடருமாறும், உலகில் பதற்றத்தை தணிக்கு மாறும் வலியுறுத்தியது. வானவெளியிலும், பூமியிலும் அணுவாயுதபரிசோ தனைகளை முற்றாக தடைசெய்யுமாறும் பேரழிவுதரும் ஆயுத உற்பத்திகளை கட்டுப்படுத்துமாறும் பிரகடனம் வல்லரசுகளைக் கேட்டுக்கொண்டது. இந்த ஆறு நாடுகளின் புதுடில்லி பிரகடனத்தின் ஓரங்கமாக தலைவர்கள் பல நாடுகளின் தலைநகரங்களுக்குச் சென்று ஆயுத பரிகாணத்தின் அவசியத்தை வலியுறுத்துவ தென்று முடிவு எடுத்தனர்.

இதற்கு அடுத்தபடியாக வளைகுடாப் போரை முடிவுக்கு கொண்டு வரு வதற்கு ஆக்க பூர்வமான—நடவடிக்கைகளை இயக்கத்தின் தலைவான ராஜிவ் காந்தி மேற்கொண்டார்.

அப்போதைய இளைவெளியுறவு அமைச்சரான குர்ஷித் ஆலம் காள்— தலைமையிலான தூதுக்குழுவை ஈரான், சராக் நாடுகளின் தலைநகரங்களுக்கு அனுப்பி போரை தணிப்பதற்கான வழிவகைகளை ஆராயுமாறு கேட்டுக் கொண்டார். இதற்கணங்க தூதுக்குழு இருநாடுகளின் தலைவர்களுடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தியது. எனினும் அணிசேரா இயக்கம் மேற்கொண்ட பிரயத் தனங்கள் வெற்றிபெற முடியாமல் போய்விட்டன. ஆனாலும் இயக்கம் தனது கடமையிலிருந்து தவறவில்லை.

இராஜரீக அந்தஸ்து

இந்தியப் பிரதமர் ராஜிவ் காந்தி அண்சேரா இயக்கத்தின் தலைவராக இருந்து நமிய மக்களின் உரிமைப் போராட்டத்துக்காக ஆற்றியபணி வரலாற்றில் இடம் பெறுவதாகும். காலனியாதிக்கம் மறைந்தாலும் தென்னாபிரிக்காவின் காலனியாக தொடர்ந்து இருந்துவரும் நமியாவுக்கு சுதந்திரம் வழங்கிட வேண்டும் என்பதில் இயக்கத்தலைவர் ராஜிவ் காந்தி சிரத்தை காட்டினார். நமிய சுதந்திரத்துக்காகச் இடையருது போராட்டம் நடத்திவரும் தென்மேற்கு ஆபிரிக்க விடுதலை தாபனத்துக்கு பல வழிகளிலும் உதவிகளை வழங்க இயக்கம் தீர்மானித்தது.

தென் மேற்கு ஆபிரிக்க விடுதலைத் தாபனத்தின் (சுவாப்போ) தலைவர் டாக்டர் சாம் நுஜோமா 1983 புதுடில்லி அண்சேரா உச்சிமாநாட்டில் கலந்துகொண்டார். அப்போது சுவாப்போ இயக்கத்துக்கு தார்மிக ரீதியில் ஆயுத உதவிகளை வழங்கவேண்டு மென்றும் வலியுறுத்தப்பட்டது. நாகரிக உலகில் ஆபிரிக்க கறுப்பின மக்களுக்கு சவாலாக இருக்கும் வெள்ளைய ராட்சியின் அட்டகாசத்துக்கு முடிவு காணப்பட வேண்டுமென்று ஏகோபித்த குரல் எழுப்பப்பட்டது.

1983 புதுடில்லி மாநாட்டின் கோரிக்கைகளையும் தீர்மானங்களையும் அமுல்படுத்துவதில் இயக்கத்தலைவர் ராஜிவ் காந்தி அக்கறை காட்டினார். இதற்கென நமிய விவகாரத்துக்கான அமைச்சர்கள் மட்டத்திலான மாநாடு 1985 ஏப்ரலில் புதுடில்லியில் இடம்பெறலானது, இதன் விளைவாக சுவாப்போ இயக்கத்துக்கு இராஜரீக அந்தஸ்து வழங்கப்படலானது புதுடில்லியில், 'சுவாப்போ இயக்கத்துக்கான தூதரகமும் திறக்கப்பட்டது..

புதுடில்லியில் முதலாவது தூதரகத்தை திறக்கவைத்து ஏனைய அங்கத் துவ நாடுகளும் அவ்வாறு செய்ய வழிகாட்டிய சிறப்பு இயக்கத்தலைவராக இருந்த ராஜிவ் காந்தியையே சேரும். நமிய விடுதலையை விரைவு படுத்துவதில் அக்கறை காட்டிய ராஜிவ் காந்தி பாலஸ்தினை மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமைப் போராட்டத்துக்கும் முழுமையான ஆதரவு வழங்கினார்.. 1985 ஏப்ரலில் பாலஸ்தினை விடுதலைப் போராட்டம் சம்பந்தமாக எட்டு அங்கத்தவர்களைக்கொண்ட குழுவொன்று புதுடில்லியில் கூடியது. பாலஸ்தினம் சம்பந்தமாக இயக்கத்தின் சார்பாக சர்வதேச மாநாட்டைக் கூட்டவும் அங்கு முடிவானது.

1986 ஏப்ரலில் லியியா மிது அமெரிக்கா மேற்கொண்ட தாக்குதல் அண்சேரா இயக்கத்தின் பாரிய கடப்பாட்டை உணர்த்துவதாக அமைந்தது. சர்வதேச கடப்பாடுகளையும், மனிதாபிமானத்தையும் பீறி லியிய ஆகாயபிராந்தியத்தில் ஊடுருவி அமெரிக்கா விமானத்தாக்குதலை மேற்கொண்டு தனது ஆதிபத்திய வெறியை நிரூபித்துக்கொண்டது.

அமெரிக்காவின் இத்தப்போக்கு எணைய சிறிய நாடுகளையும் அச்சத்திற் குள்ளாக்கியது. சிறிய நாடுகளுக்கு பாதுகாப்பற்ற நிலையை உணர்த்தியது. மத்திய கிழக்கு பிராந்தியத்தில் யுத்த மேகங்கள் திரள்வதை தடுக்கும் பாரிய பொறுப்பு ராஜிவ் காந்தியிடமே இருந்தது. அங்கத்துவ நாடுகளின் ஏகோபித்த ஆதரவை திரட்டிக்கொண்ட இயக்கத்தலைவர் திரு. ராஜிவ் காந்தி எடுத்த பணிகள் பாராட்டக்கூக்கவையாகும்.

லிபியத்தலை நகரில் தலைவர் கேர்னல் கடாபியைச் சந்தித்து அணிசேரா இயக்கத்தின்—ஆதரவை தெரிவிப்பதற்காக ஐந்து நாடுகளின் உறுப்பினர்களைக் கொண்ட குழுவை திரு. ராஜிவ் காந்தி அனுப்பிவைத்தார். இந்தக்குழு லிபியத்தலை நகரில் இயக்கத்தின் ஒட்டு மொத்தமான ஆதரவை கேர்னல் கடாபியிடம் தெரிவித்துக்கொண்டது.

ஐ. நா. பாதுகாப்புச் சபையின் அவசரக்கூட்டத்தை நடத்தி அமெரிக்காவின் செயலைக் கண்டிப்பதற்காக மற்றொரு குழுவையும் தலைவர் ராஜிவ் காந்தி அனுப்பிவைத்தார். இந்தக்குழு ஐ. நா. சபையின் தலைவர் திரு. சேவீர் பெரஸ் டி கியூலரைச் சந்தித்து லிபியாவின் இறைமைக்கு அக்குறுத்தலான அமெரிக்காவின் செயல்க்கண்டிக்க வழிசெய்வதுடன், எதிர்வரும் காலங்களில் பாதுகாப்பு அளிக்குமாறும் வலியுறுத்திக்கொண்டது.

அணிசேரா இயக்கத்தின் தலைவராக இருந்த இரண்டு ஆண்டு காலத்திலும் இந்தியப் பிரதமர் ராஜிவ் காந்தி இயக்கத்தின் வளர்ச்சியில் அதிக அக்கறை காட்டியுள்ளார். அங்கத்துவ நாடுகளுக்கிடையிலான பிரிவு கருத்து முரண்பாடுகளை தளர்த்த பலமிக்க அமைப்பாக இயக்கத்தை கொண்டு செல்வதில் வெற்றி கண்டார். சர்ச்சைக்குரிய உலக விவகாரங்களால் இயக்கம் சிதைவுறுது கட்டிக்காத்து அதை வழிநடத்த சிம்பாப்வேயிடம் ஒப்படைத்த பெருமை ராஜிவையே சேரும்.

வெளிவிவகார அமைச்சர் ஏ. சி. எஸ். ஹமீதின் பங்கு

அணிசேரா இயக்கத்தின் ஐந்தாவது உச்சி மகாநாடு 1976 ம் ஆண்டு கொழும்பில் இடம்பெற்றபோது அதன் தலைமைப் பொறுப்பை இலங்கை ஏற்றுக்கொண்டது. ஆருவது உச்சி மகாநாடு ஹவானாவில் 1979 செப்டெம்பர் பரில் இடம்பெற்றபோது தலைமைப் பொறுப்பை கியூபானிடம் இலங்கை ஒப்படைத்தது. இலங்கையில் 1977 ம் ஆண்டு இடம்பெற்ற தேர்தலில் மகத்தான ஆதரவைப்பெற்று பதவியேற்ற ஐக்கிய தேசியக்கட்சி அரசாங்கத்தில் 1977 முதல் 1979 ம் ஆண்டுவரை ஜனாதிபதி திரு. ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தன அணிசேரா இயக்கத்தின் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றிருந்தார். தனது பொறுப்பை ஹவானாவில் 1979 செப்டெம்பர் 3 ம் திகதி முதல் 9 ம் திகதி வரை இடம்பெற்ற ஆருவது உச்சி மகாநாட்டின்போது கியூபா தலைவர் பிடல் காஸ்ட்ரோவிடம் ஜனாதிபதி திரு. ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தன ஒப்படைத்தார். ஐ. தே. க. அரசாங்கம் பதவியேற்ற 1979 ஆம் ஆண்டு வெளிநாட்டமைச்சராக நியமிக்கப்பட்ட ஜனாதிபதி ஏ. சி. எஸ். ஹமீது உறவான வெளிநாட்டமைச்சர்களது மாநாட்டிலும் அதன்பின்னர் சர்வதேச மாநாடுகள் பல வற்றிலும் ஆற்றிய பங்களிப்பு மெச்சத்தக்கது.

வெளிநாட்டமைச்சராக ஜனாதிபதி ஏ. சி. எஸ். ஹமீது பதவியேற்ற கடந்த பத்து வருட காலத்திலும் இலங்கையின் அணிசேராகக் கொள்கையை உறுதியுடன் உலக அரங்கில் முன்னெடுத்துச் சென்றுள்ளார். இதன்மூலமாக ஆசியபிராந்தியத்தில் சமாதான இலட்சியங்களை கடைப்பிடிக்கும் இலங்கையின் நிலைப்பாட்டை சர்வதேச சமூகத்திற்கு உணர்த்துவதில் அமைச்சர் ஜனாதிபதி ஹமீது பெரும் பங்களிப்பு நல்கியிருந்தார்.

அனைத்து நாடுகளுடனும் சமாதான சகவாழ்வுக் கோட்பாடு, நட்புறவு, உள் விவகாரங்களில் தலையிடாமை என்ற இலங்கையின் மிகப்பெரும் கொள்கைகளை இணைத்து சர்வதேச மாநாடுகளிலும், பிராந்தியக் கூட்டத்தொடர்களிலும் வெளிநாட்டமைச்சர் ஜனாதிபதி ஹமீது வலியுறுத்தி வந்தார். இதன் விளைவாக ஆசிய பிராந்தியத்தில் இலங்கையின் செல்லாக்கு மேலும் உயரக் காரணமாக இருந்தது.

ஜனாதிபதி ஹமீது வெளிநாட்டமைச்சராக பதவியேற்றதும் அணிசேரா நாடுகளின் வெளிநாட்டமைச்சர்கள் மாநாடு 1979 செப்டெம்பரில் ஹவானாவில் இடம்பெற்றபோது அதில் கலந்துகொண்டார். அதன் பின்னர்:—

1983 மார்ச் புதுடில்லி அணிசேரா நாடுகளின் வெளிநாட்டமைச்சர்களின் மாநாடு.

1983 ஏப்ரல் புதுடில்லியில் ஒன்பது அணிசேரா நாடுகளின் வெளிநாட்டமைச்சர்களின் மாநாடு.

1983 டிசம்பர் புதுடிவிலி நம்பியா மாநாடு (அண்சேரா நாடுகளின் தகவல்துறை மகாநாடு).

1984 அக்டோபரில் ஐ. நா. சபையில் இடம்பெற்ற அண்சேரா நாடுகளின் வெளிநாட்டமைச்சர்களின் மகாநாடு.

1 95 ஏப்ரல் புதுடிவிலி நம்பியா தொடர்பான அமைச்சர்கள் மட்ட மாநாடு.

1986 செப்டம்பர் ஹாராரே, வெளிநாட்டமைச்சர்கள் மாநாடு என்பவற்றிலும், அணுவாயுதப்பரிசீலனம், இதரர்சுவதேச மாநாடுகள் பலவற்றிலும் அமைச்சர் ஹமீது பங்குபற்றி அண்சேரா நாடுகள் உறுதியுடன் இடர்ப்பாடுகளை எதிர்கொண்டு வெற்றி பெற வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தி வந்துள்ளார்.

இலங்கை ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே அண்சேரா இயக்க அங்கத்துவ நாடாக விளங்கி வந்துள்ளதால் அண்சேரா இயக்கத்தின் வளர்ச்சிப்பாதையில் இலங்கையை ஒரு மைல் கல்லாகக் குவதில் அமைச்சர் ஹமீது காட்டிய கிரத்தை உலகநாடுகளால் பாராட்டப்பட்டது. தமிழிய மக்கள் தென்னாபிரிக்க அடக்குமுறையிலிருந்து விடுப்பட்டு சுதந்திரம் பெற்ற மக்களாக வாழவேண்டும் என்பதில் அமைச்சர் ஹமீது அதிக அக்கறை காட்டியிருந்தார்.

அண்சேரா நாடுகளின் வெளிநாட்டமைச்சர்கள் மகாநாடு, சர்வதேச கூட்டத்தொடர்கள், மற்றும் தூதுவர்களுடனான சந்திப்பின் போதெல்லாம் அமைச்சர் இந்தக்கருத்தை வலியுறுத்தி வந்துள்ளார். தமிழியாவுக்கு சுதந்திரம் வழங்குமாறு ஐ. நா. சபையில் நிறைவேற்றப்பட்ட 435 ம் இலக்க தீர்மானம் அமுலாக்காமல் இருப்பது குறித்தும் அதற்கு அங்கத்து நாடுகள் பூரண ஆதரவு வழங்குவது தொடர்பாகவும் அமைச்சர் ஹமீது மிகுந்த அக்கறை கொண்டிருந்தார்.

பாலஸ்தின மக்களுடைய நியாயமான போராட்டத்தை வெளிவிவகார அமைச்சர் ஹமீது ஆதரித்தே வந்துள்ளார். பாலஸ்தீனர்களது தாயகம் அவர்களுக்கே உரித்தாக்கப்படுவதுடன் இவர்களது சுயநிர்ணய உரிமை அங்கீகரிக்கப்படவேண்டும் என்பதை அண்சேரா நாடுகளின் வெளிநாட்டமைச்சர்கள் மாநாடுகள் பலவற்றில் ஆளித்தரமாக வலியுறுத்தியவர் அமைச்சர் ஹமீது.

இந்துமா கடல் அமைதி மண்டலமாக வேண்டும் என்ற இலங்கையின் கோரிக்கையை உலகநாடுகள் ஏற்பதற்கும் இதற்கு ஆதரவு பெருகவும் காரணமாக இருந்தவர் வெளிநாட்டமைச்சர் ஜனாப். ஏ. சி. எஸ். ஹமீது.

சமாதானம் மற்றும் மக்களினங்களின் பாதுகாப்பிற்காகவும், ஆயுதப் போட்டியை நிறுத்தவும், படைக்கலைப்பிற்காகவும் நியாயமான ஜனநாயக அடிப்படையில் சர்வதேச பொருளாதார உறவுகளை மாற்றியமைக்கவும், ஜனாப் ஹமீது அண்சேரா நாடுகளின் வெளிவிவகார அமைச்சராக இருந்து ஆற்றிய பணி மகத்தானது. அண்சேரா இயக்கம் அதன் உண்மையான இலட்சியத்திலிருந்து விலகிச் செல்லாதிருக்க இலங்கை குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பை வலியுறுக்கிறது. அதில் முழுப்பெருமையும் வெளிவிவகார அமைச்சர் ஹமீதை சேரும்.

ஆபிரிக்க முன்னணி நாடுகளும் அணிசேரா இயக்கமும்

அணிசேரா இயக்கத்தின்—வளர்ச்சிப்பாதையில் ஆபிரிக்க நாடுகளின் பங்களிப்பு மிகமுக்கியமானது. அல்ஜீரிய ஜனாதிபதி பூமதியன்—இயக்கத்தின் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றது மட்டுமன்றி மிண்டும் ஒரு ஆபிரிக்க முன்னணி நாடான—சிம்பாப்வே தலைவர் திரு. ரொபட் முகாபே தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றதிலிருந்து ஆபிரிக்க நாடுகளின்—இன்றியமையாமை தெளிவாகிறது. அங்கோலா, லெசோதோ, சுவாஸிலான்ட், சிம்பாப்வே, பொட்ஸ்வானா, மொஸாம்பிக், சாம்பியா, கென்யா போன்ற ஆபிரிக்க முன்னணி நாடுகளின் சுதந்திரம், இறைமை, பிரதேச ஒருமைப்பாடை பாதுகாப்பதில் இயக்கம் அதிக கவனம் கொண்டுள்ளது, தென்னாபிரிக்காவின் அடக்கு முறையிலிருந்து விடுதலையடைவதற்காகப் போராடும் நமீபிய, தென்னாபிரிக்க கறுப்பின—மக்களது போராட்டத்துக்கு அணிசேரா இயக்கம் தனது முழு ஆதரவையும் தெரிவித்திருக்கிறது.

ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் மனிதஉரிமை பிரகடனத்தை புறக்கொதுக்கி இனவாத ஆட்சிநடத்தும் தென்னாபிரிக்காவின்—கொடுமைப்பிடியில் கோடிக்கணக்கான கறுப்பின மக்கள்—அவதிப்படுகிறார்கள்.

தென்னாபிரிக்க வெள்ளையர் அரசின்—இனஒதுக்கலில் கறுப்பின—மக்கள் அரசியல், பொருளாதார உரிமைகளை முற்றமுழுதாக இழந்துள்ளனர். தென்னாபிரிக்காவில் தங்கம், வெள்ளி, வைரம் அணுதயாரிப்புக்குத் தேவையான யுரேனியம், அதிக அளவில் கிடைக்கிறது. இதைவிட வங்கித்தொழில், ஏற்றுதி. இறக்குமதி வர்த்தகத்திலும் பிறநாட்டு நிறுவனங்கள் அதிக அக்கறை காட்டுகின்றன. இந்த முயற்சியில் ஐநாறு வெளிநாட்டு நிறுவனங்கள் தென்னாபிரிக்காவில் ஈடுபட்டுள்ளன.

இந்த நிறுவனங்கள் தென்னாபிரிக்காவில் கனிவளங்களைச் சுரண்டும் முயற்சியில் ஈடுபடுவதால் கறுப்பினமக்களின்—அரசியல், பொருளாதார உரிமைகள் மறுக்கப்படுவது தொடர்பாக எதுவித கருத்தும் தெரிவிப்பதாக இல்லை..

தென்னாபிரிக்காவில் இரண்டு கோடி கறுப்பின—மக்களுக்கு அரசியல் ஏரிமைகள் இல்லை. வெள்ளையினத்தவர்கள் பெறுகின்ற வேதனத்தில் பத்தில் ஒரு பங்கு வேதனமே கறுப்பின மக்களுக்கு கிடைக்கிறது..

90 லட்சம் கருப்பின மக்கள் வறுமைக்கோட்டிலேயே வாழுகிறார்கள்

கறுப்பின—சிறுவர்களின் முன்பில் ஒரு பகுதியினர் போஷாக்கு சக்தி யின்றி நிறை குறைந்தவர்களாகவே காணப்படுகின்றனர். 14 லட்சம் கறுப் பினத்தவர்கள் வருமானமின்றி வாழ்க்கையை கொண்டு நடத்த கஷ்டப்படு கிறார்கள்.

26 சதவிதமான—கறுப்பினத்தவர்கள் வேலைவாய்ப்பின்றி இருக்கிறார்கள். தென்னாபிரிக்க கறுப்பின மக்கள்மீது திணிக்கப்படும் இன ஒதுக்கல் கொள் கையை ஐக்கிய நாடுகள் சபையும், அணிசேரா இயக்கமும் பல தடவைகள் கண்டித்தன—.

“ மனிதத்துவத்துக்கு எதிரான குற்றமென்று ” தென்னாபிரிக்காவின் நட வடிக்கை பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது.

1964 ஆம் ஆண்டு கெய்ரோ உச்சிமாநாட்டில் “ தென்னாபிரிக்காவின்— உறவை வைத்துள்ள பிரதான நாடுகளின் நடவடிக்கை குறித்து கண்டனம் தெரிவிக்கப்பட்டது. இந்நாடுகளின் ஆதரவு இருப்பதன் காரணமாகவே இன ஒதுக்கல் கொள்கையை தென்னாபிரிக்கா தீவிரமாக அமுல் நடத்துவதாக குறை கூறப்பட்டது. இதன் பின்னர் 1983 ஆம் ஆண்டு புதுடில்லியில் இடம்பெற்ற அணிசேரா இயக்கமாநாட்டில் ” தென்னாபிரிக்காவில் அமெரிக்காவின் பங்களிப்பு தொடர்பாக நேரடியாகவே கண்டனம் தெரிவிக்கப்பட்டது.

நம்பியாவுக்கு சுதந்திரம் வழங்கக் கோரும் ஐ. நா. சபையின் 435 ஆவது தீர்மானம் ஏகமனதாக நிறைவேற்றப்பட்ட பின்னரும் கூட தென்னா பிரிக்கா அசட்டையாக இருப்பது பற்றி புதுடில்லி மாநாடு கவலை தெரி வித்தது.

அணிசேரா இயக்கமும் ஆயுதப்பரிசீலனமும்

அணிசேரா இயக்கம் உருவான காலத்திலிருந்து ஆயுதப் பரிசீலனத்துக்காக இடைவிடாது பணியாற்றிவந்துள்ளது. உலகில் யுத்த மேகங்கள் கலைந்து அமைதியும், சகாதானமும் நிலவச்செய்யும் தோக்கில் காலத்துக்குக் காலம் மாநாடுகளில் பயனுள்ள யோசனைகளையும் இயக்கம் முன்வைத்திருக்கிறது. 1961 ஆம் ஆண்டு பெல்கிரேட்டில் இடம்பெற்ற முதலாவது மாநாட்டின்போது ஆயுதப்பரிசீலனம் சம்பந்தமாக சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. "சகல ஆயுதங்களும் ஒழிக்கப் பட்டு சகல வெளிநாட்டு தளங்களும் அகற்றப்படவேண்டும். உள்நாட்டு பாதுகாப்புக்கு தவிர்ந்த சகல விதமான ஆயுத உற்பத்திக்கும் முடிவுகான வேண்டும் என்று இம்மாநாட்டில் வலியுறுத்தப்பட்டது.

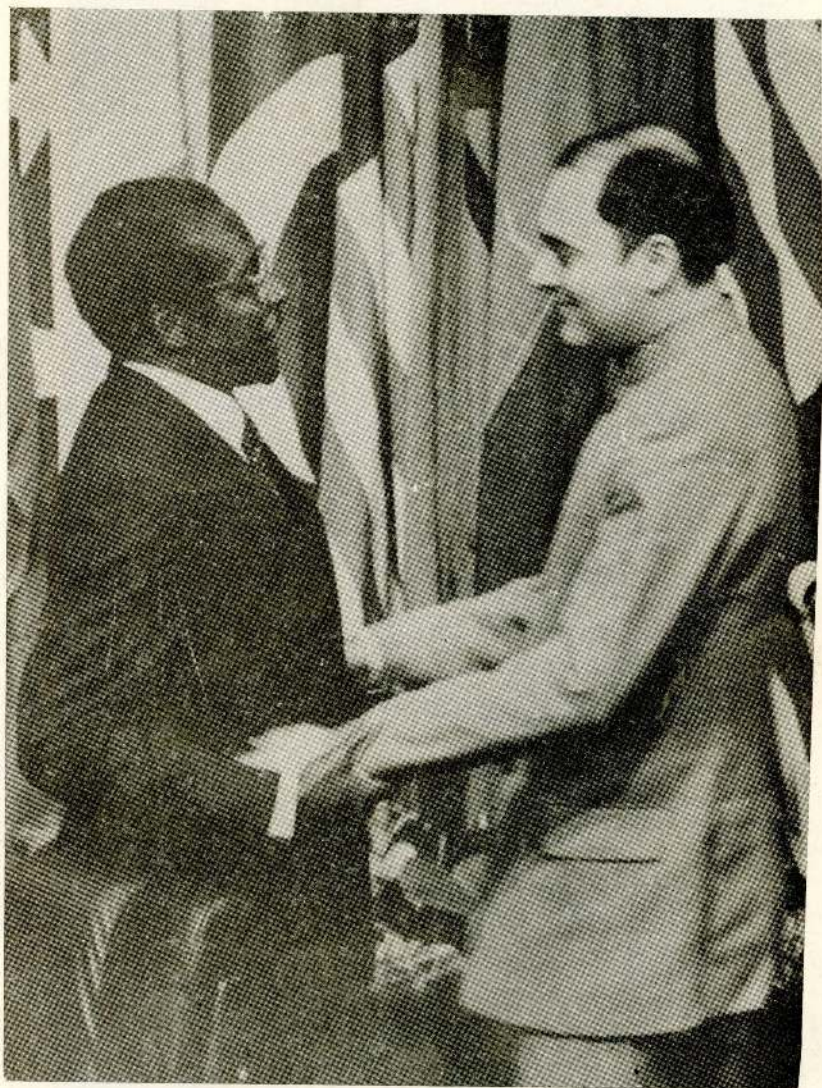
அமெரிக்காவும்—சோவியத் யூனியனும் இவ்வாண்டு டிசம்பரில் நடுத்தர ஏவுகணைகளை ஒழிப்பது சம்பந்தமாக உடன்படிக்கையில் கைச்சாத்திட விருக்கின்றன. கடந்த பல ஆண்டுகளாக அமெரிக்க வெளியுறவு அமைச்சர் ஜோர்ஜ் குவீட்ஸ், சோவியத் வெளியுறவு அமைச்சர் எடுவட் ஷெவ்ரூட்டே ஆகியோருக்கிடையில் இடம்பெற்ற பேச்சுவார்த்தையின் பயனாக இந்த உடன்பாடு எட்டப்பட்டிருக்கிறது. உலகில் அணுவாயுத உற்பத்திக்கு முடிவு காணவும், பதற்றங்களை தணிக்கவும் இது பெரிதும் உதவுமென்று நம்பப்படுகிறது. அணிசேரா இயக்கத்தின் இடைவிடாத பணியின் காரணமாகவே இந்த உடன்பாடு எட்டப்பட்டிருக்கிறது. உலகில் பெரும்பாலான நாடுகளை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் அணிசேரா இயக்கத்தின் குரலுக்கு உலக அரங்கில் பெரும் மதிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

ஆயுத உற்பத்திக்காக கோடிக்கணக்கான டாலர்களை சிலநாடுகள் செலவு செய்கின்றன. வேறு சில நாடுகள் கொள்வனவுக்கென கோடிக்கணக்கான டாலர்களை செலவிடுகின்றன. 1975 ஆம் ஆண்டில் வளர் முகநாடுகள் 800 கோடிடாலர்களை ஆயுத கொள்வனவுக்காக செலவிட்டுள்ளன. 1980 ஆண்டில் 1930 கோடி டாலர்களாக ஆயுத கொள்வனவு உயர்ந்தது.

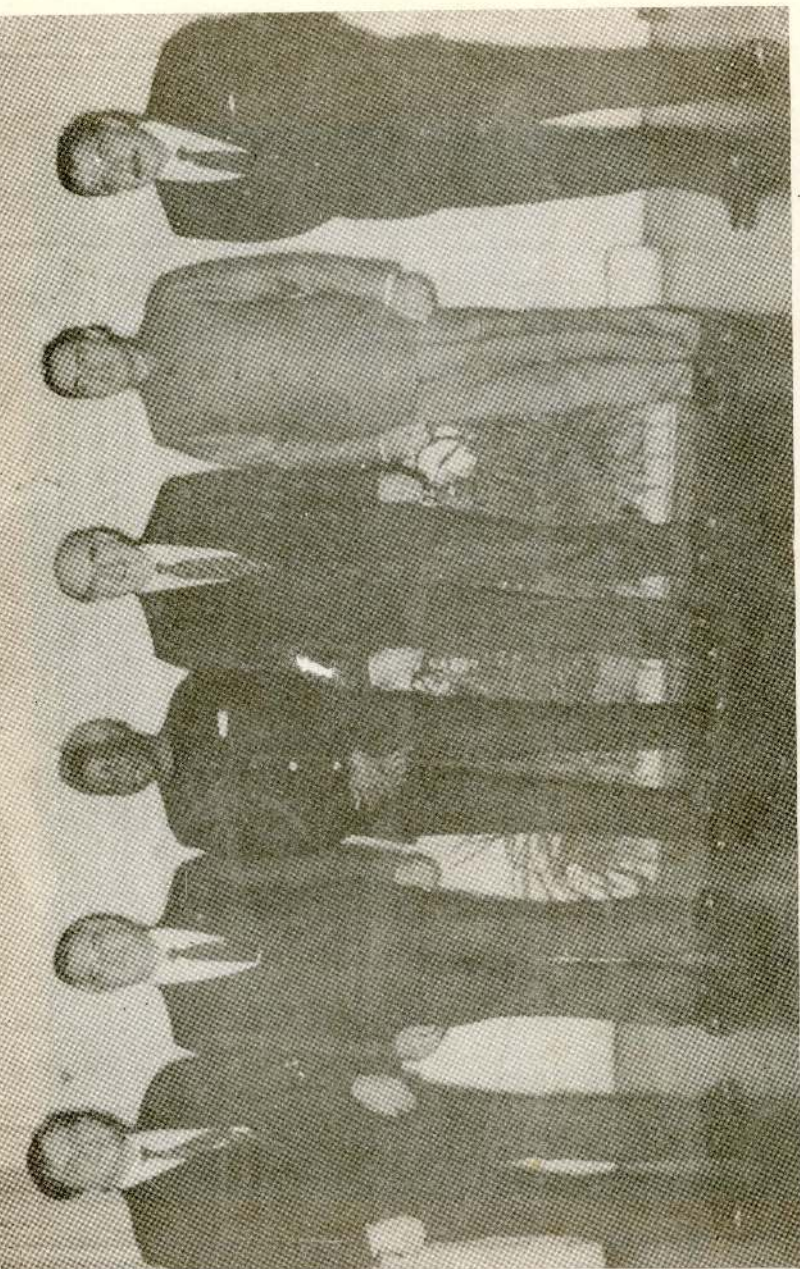
1970 ஆம் ஆண்டளவில் உலகநாடுகளின் இராணுவ செலவினத்தில் வளர் முக நாடுகளின் பங்களிப்பு 7.2 வீதமாகவே இருந்தது. ஆனால் இத்தொகை 1982 ஆம் ஆண்டில் 16 வீதமாக உயர்ந்தது. இது அணிசேரா இயக்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் மிகவும் கவலைதரும் நடவடிக்கையாகும். எனவே மாறிவரும் உலக சூழ்நிலையை கருத்திற்கொண்டும் அணு உற்பத்தியை தவிர்க்கும் முகமாக 1964 ஆம் ஆண்டு கெய்ரோ மாநாட்டில் "அமைதியற்ற சூழ்நிலையில் சமாதானத்தை காப்பது மிகவும் கஷ்டமான காரியமாகும். எனவே பதற்றத்தை நீடிக்க செய்யும் ஆயுத தயாரிப்புகளுக்கு முடிவுகான வேண்டுமென்று சுட்டிக்காட்டப்பட்டது..

1983 ஆம் ஆண்டு புதுடில்லி அணிசேரா இயக்க மாநாட்டிலும் அமெரிக்க—சோவியத் வல்லரசு களுக்கிடையில் ஆயுத உற்பத்தி, கட்டுப்பாடு தொடர்பாக. பேச்சு நடத்தவேண்டும் என்பதை பிரதிநிதிகள் பலரும் வலியுறுத்தி பேசினார்கள்.

இன்று ஆயுதப் பரிசீலனத்துறையில் வியத்தகு மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பேரழிவைத்தரும் அணுவாயுத ஏவுகணைகள் ஒழிக்கப்படுவதை உலகத்தலைவர்கள் வரவேற்கத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். கடந்த 26 வருடகால இடைவெளியில் அணிசேரா இயக்கம் கண்ட சாதனையென்றே இதைக்குறிப்பிடவேண்டும்.

அணிசேரா இயக்கத்தின் புதிய தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்ற சிம்பாப்வே பிரதமர் ரொபட் முகாபேயும், முன்னால் தலைவர் இந்தியப் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தியும்

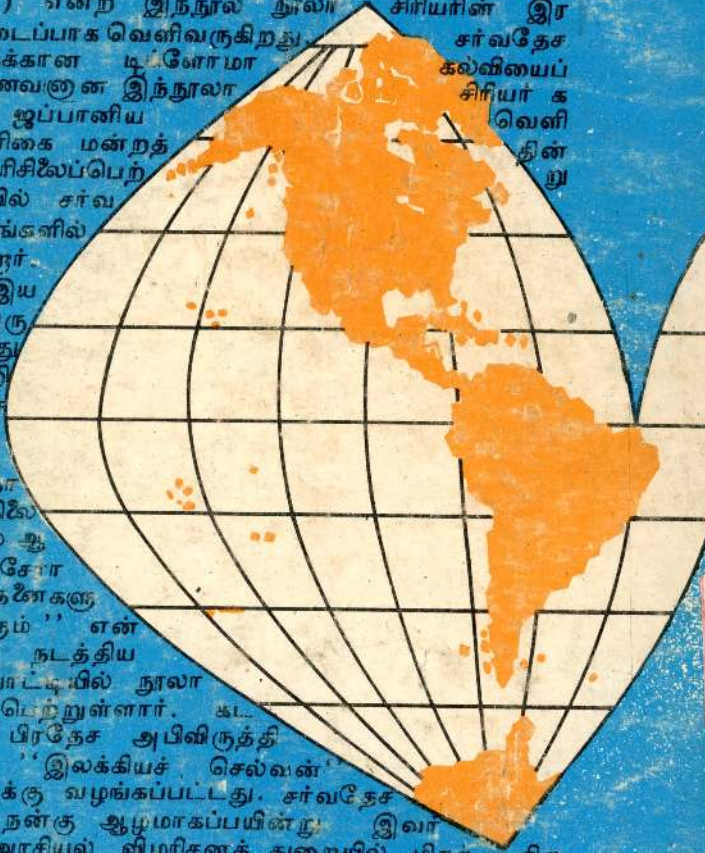

ஆறு அணிசேரா நாடுகளின் தலைவர்கள் புதுடில்லியில் ஆயுதப்பரிகரணம் சம்பந்தமாக ஆறு நாடுகளின் உச்சி மாநாட்டில் பங்குபற்றினார்கள். மறைந்த சுவீடனின்—பிரதமர் ஒல்ப்பாமே, மெக்சிகோ பிரதமர் மிகெல்டலா மட்ரிட் ஹர்ட்டரோ, தன்சானியாவின் முன்னாள் ஜனாதிபதி ஜீலியஸ் நியரே, கிரேக்க பிரதமர் பாப் பரணரியோ இந்தியப்பிரதமர் ராஜிவ் காந்தி, ஆர்ஜன்டினா ஜனாதிபதி ரவுல்

நூலாசிரியர்

கனடா சபாஷ் சந்திரபோஸ் இலங்கையின் முன்னணித் தமிழ்ப் பத்திரிகையான வீரகேசரியில் சிரேஷ்ட உதவி ஆசிரியராக பணியாற்றி வருகிறார்! ஏற்கனவே இவரின் 'பாரதரத்னா இந்தியா' என்ற நூல் இலங்கையிலும், இந்தியாவிலும் நல்லவரவேற்பை பெற்றது. "அணிசேரா இயக்கம்" (பெல்கிரேட்முதல் ஹாராரேவரை) என்ற இந்நூல் நூலாசிரியரின் இரண்டாவது படைப்பாக வெளிவருகிறது. சர்வதேச விவகாரங்களுக்கான டிப்ளோமா கல்வியைப் பயிலும் மாணவனான இந்நூலாசிரியர் கட்டந்தவருடம் ஐப்பானிய வெளிநாட்டு பத்திரிகை மன்றத் தின்புலமைப் பரிசிலைப்பெற்றது. டோக்கியோவில் சர்வதேச விவகாரங்களில் பயிற்சி பெற்றார். அணிசேரா இயக்கத்தின் இருபத்தைந்தாவது ஆண்டைக்குறித்துக் குறுகிய காலமாக சர்வதேச விவகாரங்களுக்கான பண்டாரநாயக்கா கல்வி நிலையம் 1936 ஆம் ஆண்டு "அணிசேரா இயக்கம், சாதனைகளுள் தோல்விகளும்" என்ற தலைப்பில் நடத்திய கட்டுரைப் போட்டியில் நூலாசிரியர் பரிசு பெற்றுள்ளார். கட்டந்த வருடம் பிரதேச அபிவிருத்தி அமைச்சினால் "இலக்கியச் செல்வன்" பட்டம் இவருக்கு வழங்கப்பட்டது. சர்வதேச விவகாரத்தை நன்கு ஆழமாகப்பயின்ற இவரின் வெளிநாட்டு அரசியல் விமரிசனத் துறையில் மிகத் திறமையாக முன்னேறி விருகின்றார்.

m MANOPATHY
wc COMBINES

150, Sea Street Colombo-11/Sri Lanka Tel: 29345

சட்டக்கலாநிதி H. W. தமையா C. C.

முன்னாள் உயர்த்தியமன்ற நீதியரசர்.

கனடாவுக்கான முன்னாள் இலங்கைத் தூதுவர்..

Digitized by Noolkavai Foundation
noolkavai.org | www.noolkavai.org